

துடி. வாக பதிப்பக வெளியீடு 11.

264

மேயோ கூற்று மெய்யா-பொய்யா?

கோவை தேசுமி அ. அய்யாமுத்து
அவர்கள் எழுதிபது.

மதிப்புரைகள் :

குமான்:—யில் மேயோ எழுதிய ‘இந்தியத் தாய்’ என்னும் புத்தகத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் மது சமூகக் குரைபாடுகளைவராம் உண்மையானவைதானென்பது இச்சிற நூலில் தக்க ஆதாரங்களுடன் குபிக்கப்பட்டிருக்கிறது; மில் மேயோ என்னோக்கக்குதுடன் ‘இந்திய மாதா’ என்ற நாலை வெளியிட்டிருக்க போகிறும், அந்தாவில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் சமய, சமூக ஆற்றல் கன் யாவும் உண்மையானவைபாயிருப்பதாக், அவரைக் குறைந்து வகையிட்டு, மது சமூகத்திற்குள் குறைபாடுகளை நீண்ட சமூகத் தொழில், சமயத்தையும் புரிந்தப்படுத்த உத்திரவுக்கவேண்டுமென்ற இச்சாலாசிரியரின் அபிப்பிராயத்தை தேச முன்னேற்றக்கில் விருப்புற்ற எவ்வரும் ஏற்றுக்கொள்ளாதிருக்க முடியாது. 12—12—29.

தீராவிடன்:— மேயோ குற்று மெய்யா பொய்யா என்கின்ற கடாவிற்கு வைக்கம் வீரர், தீராவிடன், குடியரசு பத்திரிகைகளில் புதித்தமிழ் மக்களிடை பசாறிய மெஞ்சாளக் கட்டுரைகள் வரைந்த பயிற்சி மிக்னர், கோவை திருவாளர் ஆ. அப்யா முத்து அவர்கள் “மேயோ குற்று மெய்யா—பொய்யா”? என்னும் தலைப்பொடு ஒரு நாலை வெளியிட்டு தக்க விகை யிறக்கிறுகின்றார். 21—12—29.

தமிழன்:— அடைவிக்கபண்டித்தையாகும் மில் மேயோ எம்மையார் எழுதிய ‘இந்திய மாதா’ வெனும் நாலுக்கு இச்சிற நூல் திறவுகோல்போல் விளங்குகின்றதென்பதே மது அபிப்பிராயம். மேயோ நூலில் இவை மறை காய் போல் செறிந்து கீ-க்குக் கூகே விவரங்கள் இச்சிற நாலை வாசிப்பதால் என்கறித்து கொள்ளலாமென்பதிற் சிறிதம் காட்டுகிறேன். 18—12—29.

சுதேச மித்திரைன்:— மேயோவின் ‘இந்தியத் தாய்’ என்ற புத்தகத்தில் இதிலும் பன்மட்சு ஏடிகளில் வியாபித்திருக்கும் வசை மொழிகள் இச்சிற புத்தகத்தில் 84 பக்கங்களிற் குறைகப்பட்டிருப்பதால் பெரிய புத்தகத்தில் காணப்படுவதைவிட இதில் வசை மொழிகள் அதிகம் அடர்க்கிறுகின்றன. 9—12—29.

தாருல் திஸ்லாம்:— மில் மேயோவின் “இந்தியத் தாய்” என்ற நாலீல் காணப்படும் பொய்யான விழுப்பங்களைவிட்டு அந்தில் கூறப்பட்டுள்ள உண்மைகளை உணர்ந்து சமூகத் தினமக்களை ஒழிப்பதே யான் காத்தங்கிறதன்ற முறையில் இந்தால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. 3—1—30.

SINGARA GARDEN,
TELUGU CHETTIAR'S MAHA JANA SANGAM
FREE READING ROOM & LIBRARY
MADRAS. :: ESTD. 1940

மேயோ கூற்று

மெய்யா-பெய்யா?

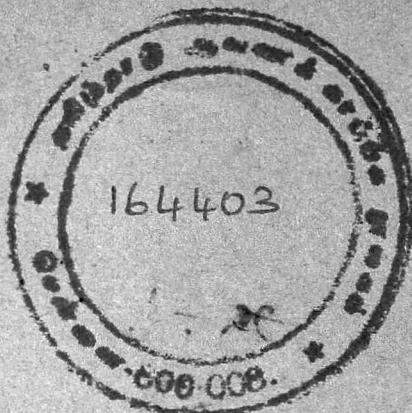
— ४१
— ८३

முன்றாம் பதிப்பு.

கோவை அ. அய்யாமுத்து
எழுதியது.

1935

விலை அணா 3.

முதல் பதிப்பு 2000 காப்பிகள்
இரண்டாம் பதிப்பு 2000 காப்பிகள்
மூன்றாம் பதிப்பு 2000 காப்பிகள்

உண்மை விளக்கம் பிரஸ்,
சௌரூ.

R
N35

திரு. வெ. ராமசாமியார் அவர்களது
முகவுரை.

திருவாளர் A அய்யாமுத்து அவர்களால் எழுதப் பட்ட “மேயோ கூற்று மேய்யா போய்யா” என்னும் இப்புத்தகத்திற்கு முகவுரை ஒன்று தேவையில்லை என்பதே மது அபிப்பிராயம்.

எனவே திரு. அய்யாமுத்து அவர்களையும் அவரது வீரத்தையும், தீவிர உணர்ச்சியையும் தமிழ் உலகம் நன்றாய் அறியும். அன்றியும் அவரால் எழுதப்பட்ட மேல்கண்ட புத்தகத்தில் கண்ட விஷயங்கள் பெரும்பாலும் ஏற்கனவே குடியரசில் வெளியாகி வாத்துகொண்டிருந்ததின் மூலம் அநேகர் அறிக்திருப்பார்கள்.

எனினும், யான் அப் புத்தகம் எழுதப்பட்டதின் கருத்தை வெளிப்படுத்துவான் வேண்டி சில வார்த்தைகள் மட்டும் முகவுரை என்னும் சாக்கைக் கொண்டு எழுத்தத்துணிகின்றேன். நன்பர் திரு. அய்யாமுத்து அவர்கள் ஒத்துழையாமையில்லாடுபட்டு உண்மையுடன் உழைத்தவர். வைக்கம் சத்தியாக்கிரகத்தின்போது அதில் இரண்டு மனப்பூர்த்தியாய் உழைத்து உறுதியுடன் சிறைக்கும் சென்றவர். இது சமயம் கதர்த்தொண்டில் ஈடுபட்டு உழைத்துக்கொண்டு வருபவர். அன்றியும் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் ஆரம்பமுதல் முழுப்பற்றுக்கொண்டு அதன் கொள்கைகள் ஒவ்வொன்றையும் ஒப்புக்கொண்டு தனது சித்திய வாழ்விலும் அவைகளை அதுசரித்து நடந்து வருவதுடன் அக்கொள்கைகள் நாட்டில் பரவ, தனது மன மொழி மெய்களால் முயற்சி செய்துகொண்டும் வருபவர்.

எனவே இத்தகைய ஒரு உறுதியும், வீரமும், சுமரியாதை உணர்ச்சியும் கொண்ட ஒரு இவைனார், இச்சி

யர்களில் சிறப்பாய் இந்துக்கள் என்பவர்களில் அரசியல் தலைவர்கள், தொண்டர்கள் என்பவர்களாலும், சமூக இயலில் பிரமுகர்கள் தொண்டர்கள் என்பவர்களாலும் “தூற்றி இழித்துரைக்கப்பட்டு” வரும் ஒரு புத்தகமாகிய மில் மேயோவின் “இந்தியத்தாய்” என்னும் புத்தகத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்த்து அவற்றில் உள்ள விஷயங்கள் பெரிதும் உண்மை என்று எடுத்துக்காட்டும் மாதிரியில் “மேயோ கூற்று மேய்யா—போய்யா?” என்று ஒரு புத்தகம் எழுதுவானேன் என்னும் விஷயம் பொது மங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது மிக்க அவசியமான தாகும்.

அன்றியும் மேயோவின் இந்தியத்தாய் என்னும் புத்தகத்தைப்பற்றி திரு. அய்யாமுத்து போன்ற மற்றும் சில சுயமரியாதை வீரர்கள் கொண்ட அபிப்பிராயமெது வேர அதுவேதான் சற்றேறக்குறைய என்னுடைய அபிப்பிராயமுருகும். அதாவது நாங்கள் மேயோவின் இந்தியத்தாய் என்னும் புத்தகத்தைப்பற்றி, அது எழுதப்பட்ட ரோக்கத்தின் விஷயத்தில் சிறிது ஜியற்றாலும் கூட அதில் கண்ட பெரும்பான்மையான விஷயங்களை உண்மை என்று ஒப்புக்கொள்வதில் சிறிதும் சங்கேகமே பயமே உடையவர்கள் அல்ல என்பதை பொது ஜனங்களுக்கு முதலில் தெரிவித்துக்கொண்டு மற்றபடி இப்புத்தகம் எழுதப் பட்டதின் ரோக்கத்தை விவரிக்கி வேண்.

சாதாரணமாக ஒரு இந்திய மனிதன் மில் மேயோ புத்தகத்தில் இந்தியர்களைப்பற்றிக் கூறுமிருக்கும் குறைகளை அடியோடு மறைத்தும், மறுத்துப் பேசியும், அவ்வம்மையை சில இழிமொழிகளால் வைதும் விட்டு சம்மா இருக்குவதினால் தனது நாட்டிற்கும் சமூகத்திற்கும்

செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்த வீரனாகிவிடுவானா? அல்லது அப்புத்தகத்தில் உள்ள மையானவற்றை தைரியமாய் ஒப்புக்கொண்டு அவைகளை இந்திய மக்களுக்கு நன்றாய் விளக்கிக் காட்டி அக்குறைகளை ஒழிக்க முற்படிபவன் உண்மையாகத் தனது நாட்டிற்கும் சமூகத்திற்கும் செய்யவேண்டிய தொண்டை செய்த வீரனாவானா? என்பதே இப்பொழுது ஒவ்வொரு வரும் யோசித்து முடிவு செய்யவேண்டிய விஷயமாகும்.

மிஸ். மேயோ அம்மையார் இந்தியாவைப் பற்றிச் சொல்லி உள்ள உண்மைகளும் கருத்துக்களும் இன்றைக்கு நூற்றுக்கணக்கான என் ஐந்நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களுக்குமுன் அநேக பெரியார்களும், அறிவாளிகளும் நடுநிலைமை கொண்ட பல அயல் நட்டு சுற்றுப் பிரயாணக்காரர்களும் மற்றும் உலகம் போற்றும் உத்தமர்கள், தேச பக்தர்கள், தேசிய தியாகிகள் என்று சொல்லப்படும் கபிலர், திருவள்ளுவர், இராமானுஜர், வேமன்னர், இராமதீர்த்தர், விவேகானந்தர், காந்தி முதலிய அநேகர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டும் வெளியில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டும், விலக்க முயற்சிக்கப்பட்டும் வந்திருப்பதும், மேலும் இன்றும் அக்கொடுமைகளை நீக்க பல இயக்கங்கள் சங்கங்கள் முதலியவை மூலம் பிரசாரம் சட்டம் முதலியவைகள் செய்துகொண்டும் வரப்படுகின்ற விஷயங்களே அல்லாமல் அடியேடு இல்லாததாகவோ கற்பணை செய்ததாகவோ காணப்படவே இல்லை. தவிரவும் முன் ஒவ்வொரு காலத்திலும் அநேக பெரியார்கள் மின் மேயோவால் கூறப்பட்ட இக் குற்றபாடுகளை வெளிப்படுத்திய காலத்திலெல்லாம் மது

நாட்டில் ஒரு கூட்டத்தார் அவைகளை மறைத்தும், மற்றும் வஞ்சகமாயும் சூட்சியரயும் திரித்தும் பேசிப்பேசி அடியோடு முடிவைத்து விட்டதினாலேயே இப்போது இவைகள் நமது விடுதலைக்குத் தடையாய் வந்து குறுக்கிடுகின்றன என்று சொல்லவேண்டிய நிலைக்கும் வந்து விட்டது.

ஆதலால் தன் இப்போது திரு. அய்யாமுத்து அவர்கள், அக்குறைபாடுகளையும், ஒழுக்க ஈனங்களையும், நாட்டிற்கேற்பட்டுள்ள அவமானங்களையும், இழிவுகளையும் தைரியமாய் ஒப்புக்கொண்டு கீறி ஆற்றும் முறையில் உள்ளது உள்ளபடி வெளிப்படுத்தி அவைகளை ஒழிக்கும் முயற்சியில் இறங்கி வேலை செய்கின்றார். ஆதலால் இப்பேர்ப்பட்ட புத்தகங்கள் எழுத நமது நாட்டில் மற்றொரிலும் திரு. அய்யாமுத்து அவர்களே உரியராவர்.

ஏனெனில், மேலே குறிப்பிட்டபடி குற்றங்களை வெளியிடைத்துச் சொல்லிவிட்டு சும்மா இருந்துவிடாமல் அவைகளை ஒழிக்கத் தனது மனமொழி மெய்களால் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டும் வருகின்றவர்.

ஆகையால் இப்புத்தகத்தை நான் மனப்பூர்வமாய் வரவேற்பதுடன் தயிற் மக்கள் எல்லோரும் இதை வாங்கிப்படித்து மேது நாட்டின் சமுகத்துறையில் உள்ள குற்றங்களையும் கொடுமைகளையும் உண்மையாய் உணர்த்து அவைகள் கீக்க தைரியமாய் முயற்சிக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுவதுடன் தைரியமாய் இத்தொண்டில் இறங்கிய வீரர் திரு. அய்யாமுத்து அவர்களையும் மனமாரப் பாராட்டி இம்முகவரையை முடிக்கின்றேன்.

தோழர் அய்யாமுத்து அவர்கள்
 இரண்டாம் பதிப்புக்கு எழுதிய
 முன்னுரை.

இவை “குடி அரசில்” வெளியான கட்டுரைகள் பத்தாயிரம் சந்தாவுடைய “குடி அரசை” பிரதி வர்ர மூம் ஜம்பதினாயிரம் மக்கள் படித்து மகிழ்ச்சின்றனர் என்று சொல்வது மிகையாகா. இக்கட்டுரைகளைத் திரட்டி ஒரு புத்தக ரூபமாக வெளியிடுமாறு பல அன்பர்கள் எனக்கு கடிதம் எழுதினர். அது வீண் வேலை யாகுமென்று எண்ணினேன். வேண்டுதல் நின்றபாடில்லை. ஆதலால் கடந்தவரண்டு இறுதியில் துணிந்து 2000 பிரதிகள் காஞ்சிபுரம் “குமரன்” அச்சு நிலையத்தில் பதிப்பித்தேன். அவை இரண்டே மாதங்களில் விற்பனையாகிவிட்டன. பின்னர் மேலும் மேலும் புத்தகத்துக்கு ஆர்டர் வந்து கொண்டிருந்தது. நான் அச்சையாகவே இருந்தேன்.

ஆர்டர் செய்பவர்களுக்கு பதில் எழுதும் உபத்ரவம் சகிக்க முடியாமல் எனது தலைவர் திரு. ச. வெ. ராமசாமியர் தமது அச்சு நிலையத்தில் 2000 பிரதிகள் இப்போது பதிப்பித்து அதன் விலையையும் மூன்று அணாவரகக் குறைத்துள்ளார்.

சமூக ஊழல்களை அறிந்து, அவற்றைப் போக்குவதில் தயிழ் மக்கள் மிக அக்கரை காட்டுகிறார்கள் என்பதற்குச் சான்று கூற இப்புத்தக விற்பனை ஒன்றே போதுமென்க கருதுகிறேன்.

மதம், சாதி ஆகிய இரண்டும் அழிந்து சமதர்மம் ஓங்கி வளர நாமனைவரும் முயற்சிப்போமாக.

கோவை அ. அய்யாமுத்து.

பொருளடக்கம்.

பொருள்.

பக்கம்.

பீடிகை.	...	1.
உயிர்ப் பலி.	...	3.
பிள்ளை வரம்.	...	5.
தீர்த்த விசேஷம்.	...	7.
குப்பைக்காரி.	...	9.
வெறும் பேச்சு.	...	11.
சிற்றின்பம்.	...	12.
பின்னைப்பித்து	...	13.
விபசாரம்.	...	15.
எங்குமில்லா விபசாரம்.	...	17.
விபசார உற்பவம்.	...	20.
புருஷனே தெய்வம்.	...	23.
பெண் அடிமை.	...	26.
மாழிகள் கொடுமை.	...	27.
விதைவகள் பரிதாப சிலமை.	...	29.
பின்னைப் பேறு.	...	38.
நமது கடமை.	...	43.
ஆங்கில ஆட்சி.	...	46.
பார்ப்பன ஆட்சி.	...	48.
பார்ப்பன ஏஞ்சகம்.	...	52.
பார்ப்பனீயக் கொடுமை.	...	55.
பார்ப்பன வரிப்பனு.	...	59.
பார்ப்பன அடிமை.	...	62.
பஞ்சமர் துயரம்.	...	64.
பஞ்சமர்களை உயர்த்தும் வழிகள்	...	70.
பிறவியில் வேற்றுமை உண்டா?	...	74.
சைவர்களின் பிதற்றல்.	...	75.
குற்றங்கூறுபவன் நமது நண்பனே	...	78.
பிற நாட்டிற்கும் நமது நாட்டிற்கும்		
உள்ள வேற்றுமை.	...	80.
நாம் அடிமைப் பட்டிக்கிடப்பதேன்?	...	82.
விடுதலைக்கு வழி ஏன்ன?	...	85.
மேயோ கொன்னதும் அதுவே.	...	87.
நமது நந்தனம்.	...	88.

• மேயே கூற்று மெய்யா-போய்யா?

(இந்திய மாதா)

அமெரிக்காவில் விருந்து சில மாதங்கள்து பிடிகை. முன்மீஸ் மேயே என்ற ஒரு மாது இந்தியாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து விட்டு, இத்தேச மக்களிடையில் காணப்படும் பல குற்றங்குறைகளைத்திரட்டி ஒருபுத்தக ரூபமாகன்முதி “இந்திய மாதா” வெனப் பெயரிட்டு ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறார். இப்புத்தகம் தமிழிலும், பிரமோழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு உலகின் பல பாகத்திலும் பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இப்புத்தகத்தைப் படித்தவுடன் பிற நாட்டார் இந்தியரின் மனப்பான்மை யைக் குறித்து என்னி கையாடுவரென்பதில் எட்டுணை யும்ஜயமில்லை. இந்தியரவின் கலைகளையும், ஆத்மஞான முடிவுகளையும் நமதுநாட்டுப் பெரியோர்கள் பலர் வெளி நாடுகளில் சென்று வெகுவாருப் பிரசித்தி செய்துவிட்டு வந்திருக்க, அத்தகைய மாத உன்னதமான மதக் கொள்கைகளை யுடைய இங்காட்டில் மதத்தின் பேரால் மூடத் தனமாக அனுஷ்டிக்கப்படும் பல தீய ஒழுக்கங்களை “இந்தியமாதா” வில் காணும்போது மேல் நாட்டார் திகைத்துப்போவார் என்பதில் சுந்தேகமில்லை. இந்திய மாதாவைக் கண்ணுற்ற நம் நாட்டுச் சுதங்கிர வீரர்கள் பல மேடைகளிலும், பத்திரிகைகளிலும் ஸ்ரீமதி மேயோவின் ‘அடாத செய்கை’யைக் கண்டித்து, அவருக்கும், அவருடைய புத்தகத்துக்கும் அதிக விளய்ப்பான் கொடுத்ததை நேயர்கள் அறிவார்கள்.

2 மேயோ கூற்று மெய்யா-பொய்யா?

மேயோ வென்னும் இம்மாது எந்த நோக்கத்தோடு இங்காட்டுக்கு வந்தார்? அவர் இங்கியரவைப் பிறநாட்டார்முன்னிலையில் அவமானப்படுத்தும் எண்ணத்தோடு வந்திருக்கலாம். அவர், கம்மையானும் அரசாங்கத்தாரின் வேவுகாரியாக, இங்கியா சுபராஜ்-பத்துக்கு ஸாயக் கில்லையென்று பிரசுரிக்கும் கெட்ட எண்ணத்தேர்டு இங்கு வந்திருக்கலாம். அவர் இங்கியரையும், இங்காட்டையும் எங்கானும் மீளாத படுதுமிகில் ஆழ்த்திவிடும் எண்ணத்தோடு அலைத்து திரிபவராயிருக்கலாம். அவர் நமக்கு ஐங்ம சத்துருவாகவுமிருக்கலாம். ஆனால் அறி வும், முன்னேற்ற ஆர்வமும் படைத்த இங்காட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவரும் கவனிக்கவேண்டிய ஒரு விஷயம் இங்குள்ளது.

அதாவது, மேயோ கூறியுள்ள குறைகள் என்ன? அவை இங்காட்டில் எங்கேனும் உளவா? இங்காட்டில் மதக்கொள்கையேரடு கூடிய அறியாக்கம்பால் மக்கள் அனுஷ்டித்துவரும் குறைகள் ஏதேனும் இவர் சொல்லாமல் விட்டு விட்டாரா? அல்லது மிகைப்படக் கூறி மிருந்தால் எந்த அளவில்? இவர் காட்டியிருக்கும் குற்றங்கள் நம் காட்டில் எங்கேனுமிருந்தால் அவற்றைப் போக்கி காட்டில் உண்மையான சீர் திருத்தம் செய்யவேண்டுவது அவசியமா இல்லையா? அவசியமானின் சீர் திருத்தத்திற்கு தடைபாகவுள்ள கொள்கைகள், மம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள் என்னென்ன விருக்கின்றன? அலைகளைப்போக்கவேண்டிய உபாயங்களென்ன? இங்கோரண்ண விஷயங்களையும் ஆராய்ந்தறிந்து வருங்காலத்திலேனும் நம்மைப் பிறநாட்டார் என்னி நகையா

டாமலிருக்குமாறு நமது லீட்டை நாம் சீர் திருத்திக் கொள்வது மக்கு இன்றியமையாத கடமையாகத் தோன்றவில்லையா? நம்மிடமுள்ள குறைகள் பல பிற நாட்டுள்ளிடம் இருக்கும் அவர்கள் மேலான சிலையில் இருக்கும் ரகசியமென்ன? என்றிவ்வாறான உணர்ச்சி யின் மேலீட்டால் மேயோவின் கூற்றுக்கண ஆராய்க் கூடியது என்னங்கொண்டேன்.

இந்தியரவின் மானத்தையும், சுதந்திரத்தையும், சுபமரியாதையையும் இரட்சிக்க இந்தியருடைய இரத்தம் சிந்தியரகவேண்டுமென்றால், சுதந்திர மேடையில் நானோதய மேடையில் தம்மைத்தாமே வகைத்துக் கொள்ள ஆர்வத்துடன் காத்து நிற்கும் இளைஞர்களில் யானுமொருவன் எனச் சொல்லிவிட்டு, இச்சிறு நூலை வரையத் தொடங்குகின்றேன்.

—
அமெரிக்க மாதின் கண்கண முதன் உயிர்ப்பலி. முதல் உறுத்தியது கல்கத்தாவின் அருகி ஆள்ள காளி கோவிலாகும். இந்தியரவின் ஆதம் சக்தியையும், அழுர் நூனத்தையும், அத்துவைத், துவைத் மார்க்கங்கணையும், வேதாந்தத்தின் பரங்க ரோக்கத்தையும் அமெரிக்க மேடைகளில் பிரசங்க மாரி பொழிக்கு வந்த சுவரமி விவேகானந்தருடைய ஆத்மஞான குருவர்கிய சுவரமி ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் சேவை புரிந்துவந்த கோவில், ஒரு காளி கோவிலாகும் “எனது குரு எதர்” என்ற பிரசங்கத்தை அமெரிக்காவில் சிகழ்த்தியபோது சுவரமிகள் காளி

4 மேயோ கூற்று பெய்யா-பொய்யா?

கோவிலைப் பற்றி வெகுவாகப் பேசியுள்ளார். ஆதவின் காளி தேவியின் கோவில் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற தொன்றாகும். இத்தகைய கோவிலுக்குள் ஸ்ரீமதி மேயோ அம்மையை அழைத்துச் சென்று, அங்குள்ள காளி தேவியின் கொடூரே சொருபத்தையும், இதர “சில்லரைச் சாயிகளையும்” காட்டிக் கொடுத்தது ஒரு வங்காளப் பார்ப்பனர், பார்ப்பன அகராதியில் மேல் நாட்டார் “மிலேச்சர்” என எழுதப்பட்டிருக்கும், இம் மிலேச்ச மரதை கோவிலுக்குள் இப்பிராமணர் எங்கு எம் அழைத்துச் சென்றார்? சிதம்பரப் பார்ப்பனர் நங்களுரை தீக்குளிக்கச் செய்ததுபேல், இவ்வங்காளப் பார்ப்பனர் இம்மரதையும் கோயிலுட் புகுழுன்னர் தீக்குளிக்கச் செய்திருப்பாராகில் “இந்திய மாதா” வென்ற வகை புராணம் தோன்றியிராதல்லவா? நங்களுர் கதையைப்போல் மேயோவின் கதையை பாகவதர் காலட்சேபமல்லவா செய்திருப்பார்.

ஒரு பார்ப்பனக் குருக்கள் ஒரு ஆட்டைப் பிடித்துக் கொண்டதும், மற்றொரு பார்ப்பனர் அதை ஒரே வெட்டில் இரண்டு துண்டாக்கின்றதும், இம்மாது அக்கோவிலில் கண்ணுற்ற ஒரு காட்சியாகும். இவ்விதமாக இந்தியாவெங்கும் உபிரப்பவிகள் சர்வ சாதாரணமாக நடக்கின்றதல்லவா? இதையாரே மறுக்க வல்லவர்? “வேதமறியாத ஞானமில்லாத கீழ்மக்கள் இக்காரியம் செய்கின்றனர்” என ஒரு பார்ப்பனப் பண்டிதர் மறுப்புக் கூறினார். கல்கத்தாவினருக்குள்ள காளி கோவிலில் இப்பவியிடுபவர் வேதமறிந்த, ஞானமுதிர்ந்த பார்ப்பனக் குருக்கள் தானே? “பண்டைக் காலத்தில் பார்ப்பனர் யாகத்தில் பவி கொடுத்தனர்.

இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில் இல்லை' என மற்றொரு பண்டிதர் எழுதியுள்ளார். சென்ற சில மாதங்கள்து முன்னே திருவான்மியூரிலும், கும்பகோணத்திலும் பல ஆடுகளைப் பலியிட்டுக் கொன்றவர்கள் இவ்வேதப் பரப்பனர்கள் தானே! மிருங்களைப் பலியிடுவதால் கடவுர் திருப்தி யடைஞ்சு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுப்பார் என்ற எண்ணம் “இந்துக்கள்” மனத்தில் ஊன்றிக் கிடக்கிறது. சீங்கள் ஜன சங்கைக் கணக்கில் 22 கோடி “இந்துக்கள்” இந்தியாவிலிருப்பதாகக் காட்டுக்கொள்கிறீர்களே! இந்த 22 கோடியில் பலிகொடாத இந்துக்கள் ஏத்தனை பேரூளர். ஒரு புறம் ஜீவகாருண்யப் பிராந்கம், மற்றொரு புறம் கொலை. அதுவும் ஆண்டவன் போல், ஆண்டவன் திருப்தி செய்ய மாறு கொலை. இம்சையும், அஹிம்சையும் இரண்டும் “இந்து” மதத்தின் போல்நடக்கும் போது இதைக் கண்ணுற்ற மேயோ என்னி நகையாடாமல் யின் என் செய்வார்! மக்கள் மேம்பட வேண்டுமானால் இப்பலிக் காதாரமாயுள்ள உங்கள் வேதங்கள் பொசுக்கப்பட வேண்டுமல்லவா?

— —

வெட்டிய ஆட்டின் இரத்தத்தை பிள்ளை பிள்ளை வரம், வரம் வேண்டியவந்த ஒரு மாது நாளினால் கையிவதையும், மற்றொருத்தி இந்த ரத்தத்தை சிலையில் துவைத்தெடுத்து அப்புறம் சென்ற சையும் மேயோ கூறியிருக்கிறார். இதில் என்ன பொய் இருக்கின்றது? யின்னை வரத்துக்காக “இந்துக்களால்” செய்யப்படும் கோரிக்கைகளையும், வேண்டுதல்களை

யும் அறிந்தவர்கட்டு, இந்த இரத்தத்தை நக்கிய சம் பவம் மிகவும் சாதாரணமாகவே தோன்றும். கோய முத்துர் ஜில்லாவில் காரமடை யென்ற ஊரில், ரங்க நாதர் கோவில் முன்னிலையில், மாசிமாதத்தில் நீங்கள் சென்று பாருங்கள். தாசர்கள் ஆடவும், அவர்கள் வாயில் வாழைப்பழத்தை பக்தர்கள் நுழைக்கவும், அவர்கள் அதை தண்கள் ஊத்தை வாயில் மெல்லவும், பிள்ளைவரம் வேண்டும் பெண்மனிகள் தங்கள் “முந்தாணையை” யேங்தவும், அதில் தாசர் தம் வாயிலுள்ள தைத் துப்பவும் அம்மாதர் அதை எடுத்துக் “குடுக்கென்று”, விழுங்குவதும் காண்பீர்கள். சேலம் ஜில்லா வில் மற்றொரு உற்சவக்காலத்தில் மிகவும் ஆபாசமான சொல்லத்தரமற்ற வேண்டுதலுமுண்டு. ஒரு முறை இரண்டு முறை யென வேண்டிக் கொண்டு, சில குறிப் பிட்ட ஆபாசமான விக்ரகங்களுடன் பெண்கள் கூடுகின்றார்கள். சில சமயங்களில் மறைவான பச்சைப்பந்தலடி யில் உயிருள்ள விக்ரகங்களுக்கும் இப் “பூசை” நடப்பதுண்டு.

இதே சேலம் ஜில்லாவில் பிள்ளைகளை கொல்லுவதற்கும் ஒரு சாமியுண்டு. யாராவது ஒருவர் சாக வேண்டுமானால் இக்கோவிலில் உயிரோடு ஒரு ஆடேர், கோழியோ. தலைகீழாக தொங்கவிடப்பட்டு, அது செத்து, நாறிப்புமுத்து விழவைப்பார்கள். இவ்வளவும் இந்து மதத்தை கீர்டமாக அணிந்துள்ள மக்களின் மூடப் பழக்கங்களாகும். இப் பழக்க வழக்கத்திற்கு ஆதாரமாக உள்ளது உங்கள் கோவில்களும், சுவாயிகளுமாகும். மக்கள் மனம் தூய்மை பெற்று வரழ வேண்டும்.

மானால் இத்தகைய சுவாமிகளையும், கோவில்களையும் ஜர்மன் பிரங்கிகளால் தகர்த்தெறிய வேண்டாமா?

காளிகோவிலில் மேயோவெனும் மாது தீர்த்த விசேஷம். கண்ட மற்றொரு காட்சி யென்ன வெவனில், காளிக்கு அபிஷேகமாகும் ஜலமும், மற்றதும் சாக்கடை வழியாக வெளியில் வஞ்சு தொட்டியில் விழுந்து, புழுத்து நாறியிருக்கும் ஜல - திட பதர் த்தத்தை மக்கள் தீர்த்தம் தீர்த்தமென்று அள்ளி குடித்ததாகும். இதுவென்ன பெரும்யா? சாயியின் பேரால் இவ்வித விஷங்கிருமிகளும், மற்றதும் சிறைக்க சாக்கடை நீரை தலையில் தெளித்துக் கொள்வதிலும், கண்களைக் கழுவிக்கொள்வதிலும், குடிப்பதிலும் நமது மனம் ஜல்ஜை கொள்வதில்லையே. என்னே நமது மதப் பற்று! சுத்த ஜலமும், சுத்த ஆகாரமும் சாப்பிடும் கைவமக்கள் இப்புழுத்த ஜலத்தை நாடோறும் சிவ கோட்திரங்களில் பருகுகின்றனரா இல்லையா? இதைச் சாப்பிட வைக்கும் 'மதத்தை' வெட்டிப்புதைக்க வேண்டுவது அவசியமென உக்களுக்குத் தோன்றவில்லையா? இதைச் சாப்பிடுவது மதசம்மத மல்லவாயின் நாளைய தினமே இவ்வழுக்கு கோவில் தொட்டிகளில் தேங்க வொட்டாமல் வெளிப்படுத்துங்கள். ‘இது தீர்த்தமல்ல அழுக்கு, இதைத் தொடுவது சுகக்கேடாகும்’ என்று விளம்பர மெழுதி யெரட்டி மக்களின் மனதைத் திருப்ப முயற்சியும்கள். இல்லையேல் அவ்வழுகிய சிரப்போல் உங்கள்சாமியும், கோவிலும் விராவில் அழுகிப் புழுத்து விடும்.

8 மேயோ கூற்று மெய்யா-பொய்யா?

உலகத்தின் பல பாகங்களையும் சுற்றி, துப்பைக்காரி. பற்பல தேயத்தினரும் வாழும் முறையை நேரில் கண்டறித்து, அறிவுவளர்ச்சி பெறும் நோக்கத்துடனே இவ்வமெரிக்க மாது இந்தியர்வுக்கும் போக்கத்தாகக் கூறுகின்றார். இவர் இந்தியாவில் பல முக்கிய விடங்களையும் பார்த்தார். உத்தியோகஸ்தர்கள், வைத்தியர்கள், தனவந்தர்கள், ஏழைகள், ஆசிரியர்கள், பிரமுகர்கள், இளவரசர்கள், ராஜீய வாதிகள், ராஜாங்களிர்வாகிகள், மத்தலைவர்கள் ஆகியவர்களிடம் சென்று சம்பாவி த்து விஷயங்களை நின்திருக்கிறார். கல்விச் சாலைகள், வைத்திய சாலைகள், தொழிற்சாலைகள், தனவந்தர் வீடுகள், குக்கிராமங்கள், சட்ட சபைகள் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்கு சிகம்வனவற்றையும் கேரிற் கண்டார்.

இந்தியாவின் கலைகளையும், காவியங்களையும், ஓவியங்களையும், சிற்பம், சித்திரம் ஆகியவற்றையும் ஆத்மஞான வளர்ச்சி, மதமாசிய வற்றையும் பற்றி இம்மாது எடுத்துக்கூறாமல், இங்கு மக்களிடையே காணப்பெறும், சோம்பல், அறிவீனம், மூடும்பிக்கை, நேய், சுகாதாரமின்மை ஆகிய கொடியவற்றையே பிரஸ்தாபித்திருக்கிறார். இதனால் இம்வம்மையை ‘குப்பைக்காரி’ யென்றும், ‘பன்னாடை’ யென்றும், ‘சாக்கடை இன்ஸ்பெக்டர்’ யென்றும் பலர் பல விதமாக்க கடிந்து கொண்டார். அதனால் இங்ஙனம் கடிந்தவர் குப்பைக்காரி யுடையவும், பன்னாடை யுடையவும், சாக்கடைவாரி யுடையவும் அதிய சேவையைப்

புகழ்ந்தார்களில்லை குப்பைக்காரியால் உங்கள் குப்பைகளைக் கூட்டிப் பெறுக்கி அப்புறப்படுத்த சமயம் பெற்றிருக்கள். பன்னாடையால் உங்கள் கசடுகளைப் போக்கிக்கொள்ள இதோ தருணம் வாய்த்திருக்கிறது. சாக்கடை நாற்றம் அறிந்த பின்னர் அதைக் கழுவிக் கொள்ள இதோ உங்களுக்கு ஏற்ற சந்தர்ப்பத்தை இவ்வமெரிக்க மாது அளித்திருக்கிறார். அவர் மீது சீறி விழுங்கு, ஒங்காரமிட்ட வீரர்கள்! எழுங்கு நின்று பாருங்கள். மேயீர கூட்டித் திரட்டிக் குவித்திருக்கும் குப்பை களங்கள் உங்களுக்குச் சொந்தமானவை. அவற்றைக் கொளுத்தி யெறிந்து பிரசாட்டர் முன்னிலையில் உங்கள் மரனமற்ற தன்மையைப் போக்க முயலுங்கள். இல்லையேல் அக்குப்பையோடு குப்பையாய் உங்கள் நாடும் நீங்களும் செல்வீர்களென்பது தின்னாம்.

உங்கள் மதங்களையும், காவியங்களையும் மேயோ எடுத்துரைக்காத குறையை நீக்கும் பொருட்டு உங்கள் சரோஜினி தேவியை மேல்நாடு சென்று உங்கள் 'மதத் தன்மையை' பிரசாரம் செய்ய அனுப்பியுள்ளீர்கள். இப்பிரசாரத்தால் நீங்கள் அடையவுள்ள பலன் தூசியளவு மிக்கை. ஏனெனில், இந்த காலத்தில் அத்தகைய, காதுக்கும் மனதுக்கும் இனிய பிரசாரங்கள் வேண்டாத அளவு செய்து சளாத்துப் போய்விட்டோம். ஆதலால் உங்கள் தேவிகள் இந்தியாவின் மூலை முடிக்குகள் சென்று மூடப்பிசாசு, சாதிப்பிசாசு, சமயப்பிசாசு, சாமிப்பிசாசு, கோவில் பிசாசு, தாசிப்பிசாசு ஆகிய பைசாசங்களை விரட்டிவார்களானால் அதுவே உங்களுக்குப் பலனைத் தரும். உங்கள் ஏடுகளில் உங்கள் மதத்தன்மை எப்படி அச்சிடப்பட்டிருந்து

தால் தான் என்ன? — அவற்றைக் குறித்து நீங்கள் வானளவரகப் பெருமையுடன் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பயனென்ன? உங்களுடைய சித்ய வாழ்க்கையில், நீங்கள் உங்கள் அண்கூட வீட்டுக்காரனோடு நடக்குகொள்ளும் பாவனையில் அல்லவா உங்கள் உண்மையான மதத் தன்மை பிரகாசிக்கிறது. பிரத்பகுஷ் காட்சியல்லவா மதத்துக்கும், கலைக்கும் சாட்சியங்களாகும்.

ஹே! வெறும் பேச்சுப் பேசும் வீணர் வேறும் பேச்சு. களே! மேயோ கூறுவதைக் கூர்க்கு கவனியுங்கள்.

“உதாரணமாக பன்னிரண்டு வயதுள்ள ஒரு இந்தியச் சிறுமியை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். உடம்பில் எலும்பும், தோலும் தவிரவெற்றான்றுமில்லை. அச் சிறுமியோ கல்வி பயிலாதவள், அறிவைப் பெறாதவள் தேக சொக்கியத்தை எவ்வாறு பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும் மென்பதை எவரும் அச்சிறுமிக்குக் கற்பிக்க வில்லை. இங்சிலமையில், ஆவள் ஒரு குழங்கையைப் பெற்று விடுகிறான். இத்துணை திட்காத்திரமுள்ள ஒரு சிறுமிக்குப் பிறக்கும் குழங்கை எங்கிலமைவிலிருக்கு மென்பதுாம் சொல்லாமலே விளங்கும். அக்குழங்கையை தேகப்பயிற்சி செய்ய விடுவதில்லை. சுத்தமான காற்று வசதியுள்ள இடத்தில் தூங்கச் செய்வதில்லை. அக்குழங்கை பால்டப் பருவ மடைகிறான். அப்பொழுதும் அவனுடைய தேக சொக்கியத்தைக் கவலையுடன் கவனிப்பவர் எவருமில்லை. ஆகவே அவனுக்கு முப்பது வயது ஆணவுடன் உடல்மெனிந்து அங்கம் தளர்க்கு ஆண்மை இழுக்கு வாடி நிற்கிறான்” என்கிறார்.

ஆனால் ராஜீய வாதிகள், மேடைப் பிரசங்கிகள், தேசத் தலைவர்கள், மதத் தலைவர்கள், மதாச்சாரி யர்கள் இன்றைய தினம் இக்கொடுமையான நிலையை மாற்ற எத்தனித்து சட்ட சபை விசாரணையில் நிற்கும் இளம் வயது விவரக் விலக்கு மசோதாவுக்கு எத்துணை எதிரிடையரகப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள் என் பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். மக்கள் கலங்கருதி சமூக சீர்திருத்த விஷயமாக எதாவதோரு சட்ட மியற்றுவுக்கால் இம்மத ஒராய்கள் எத்துணை ஊளையிடுகின்றன. மதம் போய்விடுமே! மதத்தில் தலையிடலமா? விக் டோரியர் மஹாராஜி சொல்லை மீறலாமா? என்பதல்ல வோ பேச்சு. ஹே! வைதிகப் பிடுங்கல்களே! உங்கள் மதம் என்ற ஆண்வம் போகுத்தான் செய்யும்; மதத்தின் பேரால் கடைப்பெறும் உங்கள் வயிற்றுப் பிழைப்பு குன்றத்தான் செய்யும். காலத்தோடு ஒட்டியோழுத் தயங்குவீர்களாயின் எம்மதத்தைக் காக்க முயலுகிறீர்களோ அம் 'மதமே' உங்களை அழித்துவிடுமென்பது தின்னாம். சிறில்லவ மதப்பெருக்கே உங்கள் மதம் குன்று தற்குச் சான்றாகும். சுயமரியாதைக் கிளர்ச்சியே உங்கள் மதத்தின் எமனரகும்!

—

இத்தலைப்பின்கீழ் மேயோ கூறுவது:-
சிற்றின்பம். “இந்தியருடைய வறுமைக்கும், அறியாமைக்கும், கல்விக் குறைவிற்கும், தொரியயின்மைக்கும், அடிமைப் புத்திக்கும் காரணம் அவர்கள் அதிகமாகச் சிற்றின்பத்தில் உழன்று கிட்பப்பதுதான்” என்கிறார்.

12 மேயோ கூற்று மெய்யா-போய்யா?

சுதாசர்வ காலமும் தாசி வேசிகளுடைய இல்லத்தில் உழன்று திரியும் புருடர்களைக் குறித்து இவை கூறப் பட்டதற்று. இந்தியாவில் “புலபுலெனப் புதல்வர் களைப் பெற்று காப்பதற்கு வகையுமின்றி, கைவிடவும் மனமின்றி ஆப்பதனை அசைத்துவிட்ட குரங்கத னைப்போல அகப்பட்டு” விழிக்கும் கோடிக்கணக்கான ‘குசேலர்’களைக் குறித்தே இவை கூறப்பட்டவையாகும். குசேலர் ஒரு பெரிய பார்ப்பன முனிவர், சாஸ்திர வல்லவர், பக்தமிலுயர்க்கதவர். இவரே தமது சிற்றின்ப இச்சையை அடக்காமல் இருபத்தேழு பிள்ளைகளைப் பெற்று காக்கச் சுத்தியற்ற கடவுளிடம் சென்று தாம் பிள்ளைகள் பெற்ற சாமரத்தியத்தைச் சொல்லி பரிசு பெற்றார் என்றால் இவர் சந்ததியிலுதித்த சீங்கள் வேறு எவ்விதமாய் இருக்கக்கூடும்? குசேலர் பெரிய பக்தமினர் யிருந்தும், எவ்வளவு சிற்றின்பப் பிரியரா யிருந்தார் என்பதை அவருடைய இருபத்தேழு குழவி கள் சாட்சி கூறவில்லையா!

மற்றும் சீங்கள் சிற்றின்பப் பிரியர்களென்பதற்கு உங்கள் சாட்டில் எத்தனை சாட்சிகள் வைத்துக்கொள்ள டிருக்கிறீர்கள்! உங்கள் வீடுகளில் சீங்கள் அழகாகத் தொங்கவிட்டிருக்கும் கிருஷ்ணன் சேலை திருடிய படங்கள், உங்கள் தேர்களில் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் விசித்திர பெரம்மைகள், உங்கள் கோயில்களில் செதுக்கப் பட்டிருக்கும் சிர்வாண விக்கிரகங்கள் ஆகிய இவைகளைல்லாம் சாட்சிகள்லவா? ஏன் உங்கள் ‘யிருள்ள பெரம்மைகள்’ கோயிலில் நடனமாடுதல் மற்றொரு சாக்ஷியன்றோ! மனிதரோடு மனிதப் புணர்ச்சி பேர்

தாதென்று மனிதரோடு மிருகப்புனர்ச்சியுண்டெனக் காட்ட எத்துணை தூரம் உங்கள் சிற்பிகள் பாடுபட்டுத் தேரிழைத்திருக்கிறார்கள்? மற்றும் உங்கள் சாமிகள் நாடோறும் பள்ளி அறைக்குச் செல்லுவதை என்ன வென்று கூறுவது?

மேலும் உங்கள் காட்டுப் பத்திரிகைகளிலும், சுவர்களிலும், டிராம் வண்டிகளிலும் விளம்பரம் செய்யப் படும் “ஆகங்கங்கரை மாக்கிரை” இன்னும் இது போன்ற கணக்கற்ற “மன்மத சிந்தாமணி லேகியங்கள்” “ஸ்தம்பன மெழுகுகள்” “லீரிய விர்த்தி லேகியங்கள்” முதலியவைகள் சிருபிக்கும் விஷயமென்ன? “பத்து லட்சம்பேர் வாங்கியுண்டு கரம்புத் தளர்ச்சி நீங்கப்பெற் றார்கள்” என்பதும் “மேக வியாதிகளுக்குக் கைகண்ட மருக்கு” என்பதுமல்லவோ ஒவ்வொரு விளம்பரமும் கூறுகின்றது. பல் தேவ்க்காத ஊரில் பற்பொடி விற்பன் இருக்கமாட்டான் என்பதுபோல சிற்றின்ப வாய்ப் பட்டு உழலும் மாந்தரில்லாத கரங்களில் இத்துணை விளம்பரங்கள் செய்யப்படுவானேன்? இதைப் போக்க நீங்கள் என்ன செய்யப்போக்கிறீர்கள்?

—

ஓரு வீட்டில் ஓரு குழந்தை பிறந்த பிள்ளைப் பித்து. வுடன் தாயாருக்கு உதிக்கும் கவலை யென்ன? சீக்கிரம் பெயர் வைக்க வேண்டும், முடி யெடுக்க வேண்டும், காது குத்த வேண்டும், கல்யாணம் செய்ய வேண்டும், சரங்குக் கல்யாணம் செய்யவேண்டும், பேத்தெடுக்க வேண்டும்,

14. மேயோ கூற்று மெப்யா-பொப்யா?

ஷதிரெடுக்க வேண்டும் என்பவைகளோயாகும், இதை விடச் சத்தியமாய் வேறு என்னம் கிடையாது. “என்ன பாட்டி சொக்கியமா” என்றால் உடனே அக்கிழவி சொல்வதென்ன? என்னமேவப்பா எனக்கென்ன சொக்கியம், காலமெல்லாம் சென்றுவிட்டது, எனது பேத்தி லட்சமிக்கு சட்டென்று ஒரு குழங்கை பிறந்தால் அதைக் கண்ணரப் பார்த்துவிட்டுச் சரகவேண்டும் என்ற ஒரே ஆசைதானிருக்கிறது” என்பாள். இல்லையேல் “பேரப்பிள்ளைக்கு நான் சாகுமுன்பே கல்யாணம் செய்து பார்க்கவேண்டும்” என்பாள். பிள்ளையென்ற சனியன் உங்கள் பிதிர்லோகத்தையும் விடவில்லையே! சதா சர்வ காலமும் உங்கள் வீடுகளில் பிள்ளைப் பாட்டுத்தான். பிள்ளை! பிள்ளை!!! பிள்ளை!!! சாகப் போகும் கிழவனும் ஒரு குமரியைக் கட்டி பிள்ளை பெற ஆசைப்படுகிறான். என்னைப்போல் பிள்ளை பெறாத “பாவிகளை” காண்பவர்களெல்லாம் முதலில் போடும் கேள்விதானென்ன? “என்னப்பா! இன்னும் குழங்கை யெரன்றும் இல்லையோ” என்பதுவேயாகும்

இக்கட்டுக்கடங்காத பிள்ளை மோகத்தால் நீங்கள் சதா கணக்கற் பிள்ளை பெற்றிடும் இயந்திரங்களாக மாறி உணர்வற்று, உயிரற்று, சேர்மபலுற்று, ஆண்மையற்று இருக்கிறீர்கள் என்பதில் என்ன அதிசய மிருக்கிறது! இங்கிலைமை மாற வேண்டுமானால் விவாக வயது உயர்த்தப்படவேண்டும். சந்தானமில்லாத புருடன் இறந்தால் அவன் சொத்துக்கள் மனைவிபைச் சேரச் சட்டமியற்றவேண்டும். ஆனாக்கும், பெண்ணுக்கும் சொத்தில் சம பாகம் வழங்கப்படல் வேண்டும்.

அப்போது தான் இப்பிள்ளைப் பித்துக் குறையும். ஒன் றக்கு மேற்பட்ட மனைவியை எவ்வுமே அப்போது கொள்ளமாட்டான்.

— — —

என்ற தலைப்பின் கீழ் இவ்வமரிக்க விபசாரம். மாது கறுவதின் சாமாவது:—

“இந்தியாவில் சில பாகங்களில், முக்கியமாக சென்னை மாகாணத்திலும், ஒரிசா பிரதேசங்களிலும் இந்துக்கள் ஏதோ சில தேவதைகளை திருப்திப்படுத்தும் பொருட்டு தங்களுக்குப் பிறக்கும் பெண் குழந்தைகளிலோன்றை கோயிலுக்கு “கடவுளின் பொருட்டு கொடுத்து விடுகிறோம்” என ஒரு பிரார்த்தனை செய்து கொள்வதுண்டு. இக்குழந்தைகளுக்கு நாட்டியமும், சங்கீதமும் கற்பிக்கப்படுகிறது. இவர்கள் பூஜை காலங்களில் கோயிலில் நாட்டியமாடுவார்கள். கோயிலைச் சுற்றிலும் ஊருக்களில் வசிப்பார்கள். குருக்களுடனும், இதர பக்தர்களுடனும் சுகிப்பார்கள். இல்வாறு கடவுள் வியப்சரம் செய்யும் பெண்கள் சேர்த்து “தேவதாசிகள்” என்ற சமூகமாய்விட்டது” என்கிறார்.

இதில் தேவதாசிகள் உற்பத்தி வரலாறு இவ்விதமல்ல: “அவர்கள் இந்திரனுக்குப் பிறந்தவர்கள்; பிரம்மாவுக்குப் பிறந்தவர்கள்; சுப்பிரமணியனுக்குப் பிறந்தவர்கள்” என்றிவ்வாறாக எதேனுமொன்றை உங்கள் குலப்புரங்கள் கூறலாகும். அதைப்பற்றி எமக்குக் கவலையில்லை. இவ்விதமான ஒரு சமூகம் உங்கள்

16 மேயோ கூற்று மெய்யா-பொய்யா?

மதத்தின் பேரால் தற்போதுசிலைபெற்றிருக்கின்றதல்ல வா? ஸ்ட்சக்கணக்கான பெண்கள், மேக ரோகக்களாஞ் சியங்களாக, பொட்டிட்டு மினுக்கி வர்ணச் சேலை யுடுத்தி சலங்கை கட்டி, உங்கள் தெய்வீகத்தன்மை பொருந்திய பஞ்சம சகோதரர் செல்லவொண்ணாத நாடார் பெருமக்கள் அனுகவொண்ணாத-ஸழவப் பெருங்குடி மக்கள் எட்டவொண்ணாத-பக்கி பொழியும் மூர்த்திகள் முன்பு டட்டமாடி-ல்லினாஞ் சிங்கங்களைத் தம் வயப்படுத்தி மேகரோகக் தந்து, அவர்தம் வரணா ளை வீணாளாக்கி அவர் உடலில் ஊறிய ரோகத்தை அவர் தம் இஸ்லாருக்கும் உடலிலேற்றி, உங்களாண்ட வன் பெயரால் அல்லபடுவதை நீங்கள் அறியீர்களா? இதைபெடுத்துச் சுட்டிக்காட்டி உங்கள் தெய்வங்களை நாணமுரச் செய்த ஸ்ரீமதி மேயோவுக்கு ஒரு பொன் சிலை ஈட்டினும் தகுமோ தகாதோ கூறங்கள்!

பொட்டுக் கட்டும் வழக்கத்தை நிறுத்த டாக்டர் முத்துலட்சுமி அம்மையர் மசோதா கொண்டுவந்த வுடன் உங்கள் சாமிகள் கூத்தாடவில்லையா? உங்கள் சாஸ்திரிகள் ஓலமிடவில்லையா? உங்கள் மூர்த்திகள் ஊனாயிடவில்லையா? “இன்று தேவதாசிகவின் திருப்பணி வேண்டாமென்பீர் நானை அர்ச்சகர் ஆகா தென முயலுவீர். ஆதலால் நாங்கள் எவ்விதமான மத சீர்திருத்தத்திற்கும் சம்மதியேம்” “எனக் கூறவில் லையா உங்கள் சண்டாளப் பார்ப்பனத் தாகர்கள்! செங்கான் பஜார் தாசிகளை வயப்படுத்தி உங்கள் காங் கிரஸ் தலைவர்களான மைலாப்பூர் பார்ப்பனர்கள் தாசி கள் கைச்சாத்திட்ட விளம்பரங்களில் முத்துலட்சுமித் தாயாளின் மசோதாவைத் தாக்கவில்லையா? நண்பர்

களே யோசியுங்கள்! இந்தை விபபசாரத்தைப்பற்றிப் பறை சாற்றிய மிஸ் மேயோவைத் தூற்றினீர்களே! கடவுளின் பேரால், மதத்தின் பேரால் வீழ்ந்து கிடக்கும் சேரதரிகளை மீட்கும் முயற்சியில் எதிர் நின்று போராடும் இப் பரப்பனத் தரகர்களை என் செய்வது? கூறுகள்.

“அமெரிக்காவை விடவா இங்கு வியபசாரம்! பிக்காட்சி பார்க்கில் இல்லாத ஊழல்களா இங்கே? நாங்கள் அடக்கமாக வீட்டினுள்ளே வியபசாரம் செப்கிறோம், உங்களைப் பேரை தெருக்கவிலும், சாலையோர்களிலும், நந்தவனங்களிலும் அலைக்கு திரிவதில்லையே” என்றார் நம் நாட்டு வீர சிகாமணியொருவர். இவர் கறியது மேபேரவுக்கு ஏற்ற பதிலின்று பத்திரிகைகள் கொட்டை எழுத்தில் எழுதின.

ஆனால் எங்காட்டிலும் இராத வீன எங்குமில்லா வியபசாரம் ஒன்று இந்தியாவின் சில வியபசாரம். பரகங்களில் உள்ளதாக மேயோ கறியிருக்கிறார். அதாவது பையன்களை வரவிபர்கள் புனர்வதாகும். அது இல்லே இல்லையென ஒருவர் “சவுக்கடி” அடித்தார். வடநாட்டின் பழக்கம் எனக்குச் சரியாகத் தெரியாது, ஆனால் வடநாட்டில் இது கிகழ்வதாக மேயோ கறியிருக்கிறார். இவ்வமரிக்க மாதையான் கண்டிருப்பேனாயின் இன்னு மேர் பெரிய பாரதம் எழுதசெய்திருப்பேன். இச் “சவுக்கடி” அடித்தவராவது என்னோடு மலையாளத்

18 மேயோ கூற்று மெய்யா-பொய்யா?

திற்குப் புறப்பட்டும். பையன்கள் வாலிபர்களுடைய மேரக தாகத்தை எவ்வளவு எளிதாகத் தீர்த்துவிடுகிறார்கள் என்பதை இவர் கண்ணாரப் பர்க்கலாம். “எந்தா முதலாளி ஒரு முக்கால் தரட்டே” என்பான் ஒரு சிறிய பையன், தமது வீட்டு வரயிலின் முன்பு வந்து. உடனே முதலாளி அப்பையனை வீட்டினுள் அழைத்துச் சென்று அப்பையனின் சேரு தின்னும் வரயை—தன் ணீர் குழக்கும் வரயை—கடவுளை வழுத்தும் வரயை, கவிபாடும் வரயை—மனோவெழுச்சிகளையும் அறிவின் ஆற்றல்களையும் வெளிப்படுத்தும் வரயை பெண்ணின் மர்மஸ்தானமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வார். இவ்வளவு பச்சை கொச்சையாக எழுதாமல் தீராது. இதை தீங்கள் பரிட்சித்துப் பாருங்கள், யான் பார்த்த பின்பே இதை எழுதுகிறேன். ஆனால் நான் முற்கூறிய முதலாளியைப்போல் அனுபவிக்கவில்லை. அவ்வழக்கம் தயிற் நாட்டில் இல்லாத காரணத்தால்தான் எனது மனமொப்பவில்லை. யானும் மலையாளத்தில் பிறக்கு வளர்த்திருப்பேனாயின் அது சர்வ சாதாரணமாகவே எனக்குத் தோன்றியிருக்கும்.

திருவனந்தபுரம் ஜெயிலில் ஒரு புதுக்கைத்திவங்கான் ஆனால் அவன் கருப்புத் தொப்பிக்காரன். அவன் சானிருங்க அறையின் பக்கத்தறையில் ஏழு தினங்களிருங்கான். அவன் வந்த மறுதினமே கைதிகளிற் சிலர் அவனுக்கு ஒருவன் எண்ணை கொடுப்பதும், ஒருவன் ரொட்டி கொடுப்பதும், ஒருவன் காபி கொடுப்பதும். ஒருவன் முறுக்கான் (வெத்திலைபாக்கு) கொடுப்பதும், ஒருவன் பிடி கொடுப்பதுமாக அடிக்கடி வந்து அவனை

உபசரித்தார்கள். எனக்கே இது ஒரு அதிசயமாயிற்று. அப்பையன் மெள்ளக் கூப்பிட்டு சந்தோஷமாக சில நேரம் வர்த்ததயாடியின்னர் “உன்னையேன் இவ் வளவு பேர் நேசிக்கிறார்கள்?” என்று கேட்டேன். அதற்கான் “நான் இந்த ஜெயிலில் முன்பு பலத்தவை இருங்கிருக்கிறேன், ஆதலால் அவர்கள் எனக்குச் சினே கமானார்கள்” என்றான். “இருந்தால் என்ன? எத் தனையோ பேர் அவ்விதம் பழக்கியிருக்க உன்மீது மட்டும் அவர்களுக்கு அதிக வாஞ்சை ஏற்படுவானேன்?” என்று கேட்டேன். உடனே அவன் அந்தப்பக்கமும், இந்தப்பக்கமும் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு என்னை நோக்கி தனது வாயில் ஒரு விரலை வைத்தாட்டிக் கொண்டு” நான் இந்த வேலையில் “மூடுக்கன்” ஆதலால்தான் அவர்கள் என்னைத் தேடி வருவது” என்றான். எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. வார்ட்டாக் கூப்பிட்டு விபரமாகக் கேட்டேன். அவன் விபரப்படுத் தியதும் திகைத்துப்போனேன். இதை மறுநாள் ஜெயிலரிடமும் கேட்டேன். அவரும் நகைத்தார். விடுதலை யடைந்தபின்பு “சென்ட்ரல் ஜெயில் தூர் அவஸ்த” என்ற தலைப்பிட்டு சமதர்ச்சினி என்ற மலையாள பத்திரி கையில் இதைப்பற்றி எழுதினேன். எவரும் மறுக்க வில்லை. இது மலையாள நாடெங்கும் நாடோறும் நடைபெறும் ஒரு “சிக்கன் போக முறை” “நோயில்லை, நொடியில்லை, காலனாச் செலவில் மிருக இச்சை தீர்க்கு துவிடும்” என்கிறார்கள். மலையாளத்தில் நடைபெறும் கணக்கற்ற சிக்கன் முறைகளில் இதுவுமொன்று.

எப்பவோ ஒரு காலத்தில் பஞ்சபாண்டவர் இருங்கார்கள், அவர்கள் ஜவரும் ஒரு மணவியுடன் சுகித்

20 மேயோ கூற்று மெய்யா-பொய்யா?

தர்கள், அம்மாது சிரோமணி “பதிவிரதை”ப் பட்டம் கொண்டவர். இது மகா பாரதக்கதை. ஒருவர் எம்பலம், மற்றொருவர் மறுக்கலாம். ஆனால் நமது சவுக்கடிப் பார்ப்பனர் இன்று மலையாளம் சென்று பார்க்கட்டும். அங்கு கணக்கற்ற பஞ்ச பரண்டவர்கள் துரோபதை பேரன்ற மனைவியுடன் வாழ்கிறார்கள், இது மலையாளத்துச் சிக்கனம். கல்யாணச் செலவு ஒன்றே, குடும்பப் பெருக்கு இல்லை, செலவுமில்லை’’ இந்தச் சிக்கன வாழ்வு மேயோவுக்குத் தெரியாது. ஆனால் இதற்கு உங்கள் பாழான மதமும், புராணக் குப்பையும் இடந்தருகிறது. உதாரணமாகப் பின் வருபவர்களின் பிறப்பு வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் இனிது விளங்கும்.

வியபசாரத்தை பிர்மாவே சிருஷ்டித்து வியபசார விட்டதாக மனு கூறிவிட்டார். பென் உற்பவம். களை பிர்மா சிருஷ்டிக்கும்போதே வியபசார தோழத்துடன் பிறப்பித்து விட்டாராம். ஆணாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவனும், தனது மாய் மனதினரால்லது பரபுருஷரை இச்சித்திருப்பாள் என முடிவு செய்து அதற்கான பிராயச்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்பது மனுவடைய ஆக்கரையாகும். இந்த விபசார உற்பவத்தை அமெரிக்க மாதுக்கு யாரும் எடுத்துக்கூறாததுபற்றி யான் மெத்த வும் வருந்துகிறேன். இங்கியாவின் வேதங்களையும், சாஸ்திரங்களையும், புராணக் குப்பைகளையும் மேயோ எனும் மாது கிளராமற்போனது. தம்பிரான் செய்த புண்ணியமாகும்.

வேத வியாசர்—வேதத்தை வகுக்தவர்—விபசாரத் தால் பிறந்தவர். அதாவது பராசர் சத்யவதி என்னும் செம்படவப் பெண்ணைக் கூடியதன் பயனாக வியாசர் பிறந்தார். சத்யவதி போ சந்தனுவுக்கு வாழ்க்கைப் பட்டவள். இவனோடு பராசரன் விபசாரம் செய்தான். இவ்விபசாரத்தால் பிறந்த குழந்தை விசாயகரைக் கொண்டு பாரதமெழுதினான்.

வடமொழி வேதக்காரன் சம்கதி இப்படியிருக்க தென்மொழி வேதக்காரனான அகத்தியனும் விபசாரத் தால் பிறந்தவனே; அதுவும் இரண்டுபேருடைய இந்திரியத்தால் குடத்தினின்றும் கிளம்பியவன். அதாவது ஊர்வசியை மித்திரனும், வருணனும் கண்டார்கள். கண்டதும் மேரகங்கொண்டார்கள். ஊர்வசி என்ன சொன்னாலோ தெரியவில்லை, இருவரும் தங்கள் இந்திரியத்தை குடத்தில் விட்டார்கள். அதிலிருந்து தோன்றிய குடமுனியே தமிழுக்கு இலக்கணம் செய்த வர்.

அமராவதிக்கு அதிபதியான தேவேந்திரன், கொதமர் மனைவியாகிய அகல்யாவை வஞ்சித்துக் கூடிச் சென்றான்.

குருபன்மன் தங்கையாகிய அஜாமுகி விபசாரத்தால் பிறந்தவள்.

சாரகுமாரன் திலோத்தமைக்கும் அஞ்சுலன் என்ற பாண்டியனுக்கும் பிறந்தவன்.

விசித்திர வீரியனுடைய விதவைகளாகிய அம்பி

22 மேயோ கூற்று மெய்யா-பொய்யா?

கை, அம்பாவிகையோடு வியாசன். கூடி திருத்தாஷ்டி ரன் பாண்டு ஆகியவர் பிறந்தனர்.

உக்கிரசேனன் மனைவிக்கும் காட்டில் திரிந்த ஓர் ரக்கஞ்சும் கம்சன் பிறந்தான்.

சூரியனுக்கும், கன்னியாயிருங்க சூந்திக்கும் பிறந்த வன் கர்ணன் என்ற கொடையாளி.

விசுவாமித்திரன் மேனகையிடத்துக் கூடி சகுந்த வையைப் பெற்றான்.

பட்டினத்தடிகள் எருக்கிலையில் விட்ட விக்கை விழுங்கிய ஒரு விபசாரி அருணகிரி நாதர் என்ற “பெண் வசைப்புகழ்” பாடியவனைப் பெற்றான்.

இம்மாதிரி கோடான கோடி “ஒட்டு மாங்கன்று கள்” உங்கள் வேதங்களிலும், இதிகாசங்களிலும், புராணக் குப்பைகளிலும் நிரம்பிக் கூடகின்றன. இவர்களைப்பற்றி எழுதுவதென்றால் ஆயிரம்பக்கங்கொண்ட அபிதானகோச மாகிவிடும். இவர்களே உங்கள் வேதாச்சாரிகள், சமயாசாரிகள், அவதாரங்கள், சத்யதரிசிகள், ஞானிகள் ஆவர். இவர்கள் செய்தது விபராம்!

தேவர்கள் தேவலேரகத்தில் விபசாரத்துக்கென கந்தரவு மாதர்களைக் கணக்கின்றி வைத்திருக்கின்றனர். தேவர்களால் இம்மாதர்கள் பூலோகத்துக்கும் அனுப்பப்பட்டு பற்பல காலங்களில் பிரஜா உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இதுவெல்லாம் மேயோவுக்குத் தெரியாது. தெரிக் கிருப்பின் இன்னும் மானக்கேடாகவே இருந்திருக்கும்.

ஆனால், இதில் உள்ள வேடிக்கை யென்னவென்று நண்பர்கள் சிக்கித்துப் பர்க்க வேண்டும்; விப்சாரம் என்பது பெண்களுக்கு மட்டும் தனிப்பட்ட சொத்தாலே பெண்களே தனிமையாக விபசாரம் செய்ததாக எங்கே அம் அத்தாட்சியுண்டா? பெண்ணுடன் ஆனும் சம் பந்தப்பட்டால்தானே விபசாரம் ஏற்படுகிறது? விபசாரத்துக்குக் காரண முடிமாய் சிற்பவன் ஆணா பெண்ணா? ஆனில்லாமல் பெண், பின்னா பெற்றதுண்டா? பெண்ணில்லாமலே, குடத்திலும், குதிரையிலும், மீணி அம் தூணிலும் ஆண்கள் சம்பந்தப்பட்டதாக உங்கள் இதிகாசங்களும், புராணங்களும் கூறுகின்றனவே! அப்படியிருக்க பெண் பிறக்கும்போதே விபசார தோஷத் தோடு பிறந்தாளன்று சொல்வது எப்படிப் பொருங்கும்? ஆண்கள் அல்லவா இத்தோஷத்தில் இரண்டாக்கலங்கு கிற்கின்றனர், ஆண்கள் அல்லவா விபசாரம் வேண்டும் வேண்டுமென சட்ட சபையில் வாதாடுகின்றனர்! ஆணாப்ப பிறந்த பண்டார சங்நதிகள் அல்லவா “உடல் கிளை” கருதி விபசாரம் செய்ய சேர்ட்டாக் அனுமதி தேடுகின்றனர்: இப்படியிருக்க உங்கள் சால் திரங்களாலும், சால்திரிகளாலும் பெண்களே விபசார தோஷமுடையவர்கள் என்று கேவலமாகப் பேசப்பட்டிருக்கின்றார்கள்: இது பெண்களை தோஷம் சொல்வதற்கென்றேகூற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மேயோ வுக்குத் தெரியாமற் போய்விட்டது.

நூல்

2-5-68.

இந்தியாவைச் சுற்றிச்சென்ற ஶ்ரீமதி புருஷனே தேய்வம்! மேயோ—பெண்ணின மாகையால்,

இவர் தம் 'இந்தியமாதா'வில் பெண்களின்கேவல நிலைபைப்பற்றி வெகுவாகக் கூறியிருக்கல் ஆச்சரியமல்ல. இந்திய மாதர்களை இழிவு படுத்தியது இய மாதன பல “திலகர்கள்” கார்ஜித்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு நான் சொல்லவுள்ளது என்ன வெனில் 'உங்கள் மாதர்களை எவ்வளவு தூரம் இழிவு படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் உங்கள் புராணங்களும், மற்ற கிரந்தங்களுமே இழிவாகக் கூறியிருக்கின்றன. இதைசிட இனியும் கேவலமாகக் கூறுதற்கு வேண்டிய விஷயமும், பதமும் உலகத்தில் வேறெங்கு மில்லை என்பதே ஆகும்.

பத்ம புராணத்திலே மனைவி கணவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதை அமெரிக்க மாது தனது புத்தகத்தில் எடுத்தாண்டுள்ளார். அதாவது:—

“புருஷனைத்தவிர பெண்ணுக்கு வேறு தெய்வ மில்லை. அவனுக்கு தான் பணிந்து, அவன் காலா விட்ட வேலையை தலையாலேற்றுச் செய்து முடிப்பதே மனைவியின் கடமையாகும். அதுவே அவனுடைய வாழ்வின் லட்சியமாகும்.”

“புருஷன் சூதாடியா யிருப்பினும் சரி, ஊரி இள்ள பெண்களுடன் சேசம் வைத்திருப்பவீணாயினும் சரி, வீட்டிலுள்ள மனைவிபைக் கண்ணால்கட பார்க்க விருப்பமீல்லாதவனாயினும் சரி, மூர்க்களாயிருந்தா

ஶும் சரி, இன்னும் எடுத்துரைக்க இயலாத குற்றங்கள் புரிந்தாலும் சரி, அதை யெல்லாம் சற்றும் பொருட் படுத்தாது, மனைவி அவனைபே தெய்வமெனக்கருதி அவனுக்குப் பணிவிடை செய்வதைவிட தனக்கு வேறு கடமை யில்லையென எண்ணி, தான் ஊன் உறக்க மின்றி வாழ்னாலும் அவன் மனம் கோணாது, அவனைத் திருப்பதிப்படுத்துவதே தனது முக்கிய வேலையென எண்ணி வாழுவேண்டும்.”

“புருஷன் உண்டபின்பே மனைவி உண்ணோவன்டும். புருஷன் பட்டினியாக இருந்தால் தானும் பட்டினியாக இருக்கவேண்டும். அவனுக்கு வந்த கவலை தன்னுடையதென எண்ணவேண்டும். புருஷன் இறக்கு விடுவானாகில், அவனுடன் தானும் உடன்கட்டை ஏற வேண்டும். அவ்விதம் செய்தால்தான் அவனை உலகத் தார் மெச்சவார்கள்.”

“புருஷன் பாடுவானாகில் மனைவி அதைக்கண்டு மகிழ்ச்சி யுறவேண்டும். சன் புருஷனைவிட உலகில் அறிவாளி வேறொருமில்லையென மனைவி எண்ண வேண்டும்.”

“மனைவி வீட்டில் யாதோரு கலகத்தையும் உண்டு பண்ணக்கூடாது. புருஷன் மனைவியை விடுத்து வேறு பெண்ணிடம் வியப்சாரம் செய்வதற்காக, அவன் புருஷனிடம் அருவருப்புக் கொள்ளுதல் கூடாது. வீட்டிலுள்ளதோந்தரவு பொறுக்கமாட்டதவளாய் வீட்டை விட்டு வெளியில் பேர்ய்விடுவாளாயின், அவனை உலகத் தார் அதிகமாகத்தான் பழிப்பார்கள்.”

“புருஷன் மனவியை அடித்துத் துன்புறுத்துவானாயின், பதிலௌன்றும் பேசாது மிகப் பொறுமையுடனே இருக்கவேண்டும். சுருங்கச் சொல்லின் புருஷனை. ஒவ்வொரு விதத்திலும் தெய்வமென்றே மதித்து ஒழுகல் வேண்டும். அவ்விதம் செய்வாளாயின் அவளை உலகம் புகழும்.”

இந்த பத்ம புராணத்தை மேல் நாட்பேண் அடிமை டார் படித்து நமது நாகரீகத்தை என்னம் மேச்சவர்கள்! இக்கட்டிமையான சட்டபூர்ண நாட்டில் எவ்வாறன் பெண்ணாய்ப் பிறக்கவும், மனமுடித்து வாழவும் இசைவர்? எனினும் இதுவல்லவோ ஒரு எழுத்துக்கூடத் தவறாமல், நமது பெண்களுக்கு அவர்கள் குழங்கைப்போழ்திலிருந்தே பாட்மாகக் கற்பிக்கப்படுகிறது. பெண்களை வெறும் பின்னை பெறும் இயந்திரங்களைக்கவும், பணியாளாக வுமன்றோ இந்தியக் கணவன் நடாத்துகின்றான். இந்த நிலைமை, பெண்களுக்குச் சரியான கல்வி யறிவு இல்லாத காரணத்தாலன்றோ ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இதைப்பற்றி நமது மேயோ கூறுவதாவது:—
“புருஷன் வீட்டுக்குச் செல்லுமுன் பெண் அதிகமாகக் கல்வி கற்றிருக்கமுடிபாது. சென்றமின் கல்வி கற்பதற்குப் போதிய சாவகாசமில்லை. அவளுடைய கல்வி வளர்ச்சியில் சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவாருமில்லை. ஆனால் புருஷன் வீட்டில் அவள் இரண்டே விஷயங்களைக் கற்றுக்கொள்கிறாள். புருஷனுக்குத் தான்

செய்யவேண்டிய ஊழியம் என்னவென்பது ஒன்று வீரன், இருளன், காட்டேரி, சாமுண்டி, வெறியன், நெரண்டி, தூறி, தொண்டி, நல்லண்ணன், மாடன், கருப்பன், பரவாடை, காளி, கருப்பாயி முதலிய சில தெய்வங்களை வணங்குவது எப்படி? அவைகளுக்குப் பூஜை போடுவது எப்படி என்பது மற்றொன்று!”

இந்த வர்ணனையில் என்ன குற்ற மிருக்சிறது? பெண்கள் தங்கள் கடமை இதுவன்றி வேறேன்னவாகத் தான் இங்ராட்டில் பூண்டு வாழ்கின்றனர்? இது அவர்களுக்குச் சரியான கல்வி யில்லாத குறைபாலனாகோ ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமை!

—
இதைப்பற்றி இங்ராட்டில் எத்தனை மாமிகள் யோ மலிவரன் புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. மேயோ கூறுவதாவது:—

“இந்துக்களுடைய வைதீகச் சட்டம், ஒரு பெண் தன் நுடைய மாயியிடம் எவ்விதம் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதையும் அவளுக்குத் தான் செய்யவேண்டிய கடமை என்ன என்பதையும் கூறுகின்றது. ஒரு பெண்ணுக்கு விவாகமாகி தன் புருஷனுடைய வீட்டிற்குச் செல்லுவானோயாகில் அவளை உடனே வீட்டு வேலைக்காரியாகவே மாமியார் கருதுகின்றார். மாமியாரிடம் வேலைகளை மருமகன் தவறாமல் செய்து முடித்தல் வேண்டும். மாமியார், நாத்திமார் இவர்கள் இருவரின் வேலைகளைச் சிறிதும் தயங்காது யாதொரு மறுமொழி

யும் கூறாது மருமகன் செய்து முடிக்கவேண்டும். மருமகனுக்குச் சிறிதுகூட சுதந்திரமென்பது கிடையாது. வீட்டிலுள்ள மாயி புருஷன் குதலியவர்கள் அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் கொடுப்பதில்லை என்பது ஒருபுறமிருக்க சுதந்திர உணர்ச்சியே பெண்ணிடம் தோன்றுவதில்லை. உழைப்பதே அவள் கடமை, வீட்டிலுள்ளவர்கள் மனங் கோணாமல் நடந்துகொள்ளதே அவள் லட்சியம் சிறுவயதிலிருந்தே ஒருதே எண்ணத்துடன் வாழ்ந்து வந்திருக்கும் ஒரு பெண்ணிடம் சுதந்திர உணர்ச்சி எவ்வாறு எழும்? எழுவதற்கு நியாயமுமில்லை. மாயி யாரோ மருமகளிடம் சிறிதுகூட இரக்கம் வைப்பதில்லை. அவளை மிகவும் கொடுமையாகவே நடத்துவது வழக்கம். ஆதிலும் மருமகன் குழந்தை பெறவிட்டால் மாயியாளிடம் அவள் படும் பாட்டை எடுத்துரைக்க முடியாது. அப்படியே மருமகன் குழந்தைகளாகப் போய்விடுமாயின் மாயியாருக்கு வரும் கோபத்துக்கு அளவு கிடையாது. அவளை அடித்துத் துன்புறுத்த வும் செய்வாள். அவளைத் தள்ளிவைத்துவிட்டு தன் மகனுக்கு வெறைநூறு விவாகம் செய்து விடுவதாக பயமுறுத்துவாள்.

உள்ளதை உள்ளவாறு இம்மாது எடுத்துக்கூறி யிருக்கிறார். இங்கிலையை யாரோ மறுக்க வல்லவர்? இதைப் போக்க நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? உங்கள் பெண்கள் குருடனுக்கு குருடன் வழிகாட்டியது போல்லவா வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்கள் அறிவு வளர்ச்சிக்கான கல்விச் சாலைகள் எங்கே? கிராமங்கள்

தோறும் கல்விச் சாலைகள் அமைத்தல் அவசியமாய்த் தோன்றவில்லையா? “கோவிலில்லா ஊரில் குடிவிருக்க வேண்டாம்” என்று சொன்னார் ஓன்றைப் பிராட்டியர். இக் கோவில்களால்தான் உங்கள் நாடு இவ்வளவு கேவல நிலைக்கு வந்துள்ளது. இதைப்பற்றி விரிக்கிற பெருதும். உங்கள் கோவில்களைப் பெண்கள் கல்விச் சாலைகளாக உடனே மாற்றுங்கள். உங்கள் கோவில் மான்யங்களைப் பெண்கள் கல்விக்காக விற்று உபயோகியுங்கள். உங்கள் பூசை உற்சவங்களை நிறுத்தி பெண் கல்வியில் ஆப்பணத்தை செலவு செய்யுங்கள். கல்விச் சாலைகளில்லா ஊரைச் சுட்டெட்டியுங்கள். அன்றே பெண்கள் விடுதலை பெற்ற நாடாகும். அன்றே பெண்கள் சோதி ரூபங் கொள்வர்கள். அன்றே மேயேரோன்ற பிற நாட்டுப் பெண்கள் நமது தாய்மார்களைக் கண்டு வணக்குவார்கள். இதுவன்றி “எங்கள் ஓன்றையைப் பார்! அசலாம்பிரையைப் பார்! லட்சமியைப் பார்! சரஸ்வதியைப் பார்! சரோஜனியைப் பார்! சாரளா தேவியைப் பார்! கல்தூரிபாய் காந்தியைப் பார்” என்று கூறிவிட்டு வரளா கிடப்பீர்களாயின் உங்கள் நாடு பேதைகள் பிறக்கும் நாடாய்த் தீரும். ஆதலால் நிங்கள் நான்தோறும் கல்லை வணக்குவதில் செலவிடும் பணத்தையும், பக்தியையும், ஊக்கத்தையும் பெண்கள் அறிவு வளர்ச்சிக்காக உபயோகப்படுத்துங்கள். உள்ள நிலையை உள்ளவாறு எடுத்துரைத்த மேயேவுக்கு வாங்தனஞ்செலுத்தி விரைவில் முன்னேற இதுவே தருணம்.

இப்பரந்த உலகின் எப்பாகத்திலும் விதவைகள் நடைபெறாத கொடுமைகள் இங்காட்பரிதாபநிலைமை டில்தான் வழங்கப்படுகிறது. இதற்கு அத்தாட்சி வேண்டுமாகில் நிங்கள் வேறொன்றையும் தேடி யலையவேண்டாம். இங்காட்டி ஹன்ஸ் விதவைப் பெண்களின் பரிதாப சிலைமையைக் கண்ணுற்று நோக்குங்கள்.

சிறிய பையனுக்கும், சிறிய பெண்ணுக்கும் செல்வக் கலியாணம் நடைபெறுகிறது. பையன் பள்ளியிலிருக்கும் போதே இறங்கு விடுகிறான். பெண் தன் தாய் மடியில் துயிலும்போதே விதவையாகி விடுகிறாள். தீர்ந்தது அத்துடன் அவளது இவ்வுலக இன்பங்கள்! அவளை மற்றவர் கண்ணால் காண்பது அபசதுனம். சுபகாரியங்களில் அவள் தலையை மொட்டை யடித்துவிடுவர்கள். மஞ்சள் சூளிப்பில்லை, நல்ல ஆடையில்லை, ஆபரணயில்லை, புஷ்பமில்லை, வயிறு சிறைய உண்டியில்லை, வீட்டுவேலை மிகுதியரல் உறக்கமில்லை, சதாசந்யாசிக்கோலம், நித்தமும் விரதம். இவ்விதம் தேகம் வெளுத்துப்போய் இன்பமென்பதே என்னவென்ற ரியாத மானிட உருவங்கள் எத்துணைகோடி இருளில் அடைபட்டுக் கிடக்கின்றன! அந்தோ!

ஜங்கு வயதில் ஒரு பையன் கல்யாணம் செய்யலாம், இருபது வயதில் அவன் மணவியை அடத்துத் துரத்தி விட்டு மற்றொரு கல்யாணம் செய்துகொள்ளலாம். பத்து பெண் குழந்தைகள் பெற்ற பின்னர் ஆண் மகவு இல்லையென்று தனது 60 வயதில் பிறிதொரு இளங் குமரியை

விவாகம் முடித்துக்கொள்ளலாம். ஆனாய்ப் பிறந்த வனுக்கு இங்காட்டில் இவ்வளவு செளகரியங்களுமுண்டு ஆனால் பெண்ணுக்கோ ஜங்கில் அறுத்தாலும், ஆறில் அறுத்தாலும் தான் சாகும் வரையில் தன்னைப்போல் மற்றவர்கள் இன்பங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதை சதா காலம் பார்த்துக்கொண்டு தனது ஜம்புலன் களையும் அடக்கிக்கட்டி, உலகத்தையும், உலக போகக் களையும் மறந்து, குருடாய், ஊழமொப்சி, செவிடாய், உயிரற்ற சினமாய், பிறருக்குமூத்து உயிர்துறக்க வேண்டுவதே அவள் “கேட்டுவந்த வரம்”.

“இந்துக்களுடைய விவாகத்தில் தலையிட்டால் இந்து சமூகமே கெட்டு, இந்து மதமே பாழ்டார்த்து விடும்” என்றார் நமது சத்தியமூர்த்தி. “பெண்ணுக்கு பத்துப் பன்னிரண்டு வயதாகுமுன்பே கல்யாணம் செய்து விடவேண்டும், இல்லையேல் பாபம் வக்கு சூழும் என்று பராசர் எழுதியிருக்கிறார். நங்கள் பாபத்துக்குப் பயப்படுவோமா உங்கள் தண்டனைக்குப் பயப்படுவோ மா” வென இணக்க வமதுக் கமிட்டியின் மூன் வரதித் தார். இந்தச் சத்திய மூர்த்திகள் நடப்பதெல்லாம் பராசர் கட்டளைப்படியே இருப்பின் நமக்கு வருத்தமில்லை. ஆனால் இவர்கள் மட்டும் இவ்வியாசத்தில் விவரிக்க முடியாத பற்பல விதமான கரியங்களை பராசர் கட்டளைக்கு மாற்றக் கூடியில்லை. ஆனால் பெண்களுக்குச் சரியான வயது வந்த பின்னர் மனமுடிப்பதில் தான் பராசர் ஞாபகம் வருகிறதென்றால் இதைப்போல் மேரசமான வாதம் வேறொன்றுண்டாவென யேசுவுங்கள். அதாவது தங்கள் வகுப்பாராகிய ஆண்கள்

32 மேயோ கூற்று மெப்யா-பொய்யா?

நடந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயங்களுக்கு எந்த ஸ்மிருதியும், சாஸ்திரமும் கட்டுப்படத் தக்கதல்ல, ஆனால் பெண்கள் மாத்திரம் அவைகளை முக்கியமாகப் பின்பற்ற வேண்டுமென்ற சிற்க “‘பெண்கள் பக்குவமடையுமுன்பே மணமுடிக்கா’’ விட்டால் “கற்புநிலை தவறி விடுவார்கள்” என்றார் மற்றொரு பார்ப்பன சாஸ்திரியர். அப்படியர்னால் இளமையிலே விதவையாகிவிட்ட இவர்கள் பெண்களின் கற்பை இவர்கள் எவ்வண்ணம் காத்து வருகிறார்களென பிறநாட்டார் நகைக்கமாட்டார்களா?

வீட்டில் ஒரு அறையில் விதவைப் பெண்ணின் தாழும், தகப்பனும் துயிலுவார்கள், மற்றொரு அறையில் அண்ணனும், அண்ணியும்துயிலுவார்கள், மூன்றாமறையில் தமக்கமயும், அவள் கணவனும் துயிலுவார்கள், இவர்கள் மத்தியில் இவ்வேழை விதவை நாடோறும் தவயிருக்கவேண்டும்! ஹ! ஹ! இந்தியரவின் சக்தியே! இந்து மதமே! ஸ்மிருதியே! சாஸ்திரமே! இதுவே உங்கள் நிலை!

விதவையான பெண் தன் புருடன் வீட்டில் இருக்கலாம். ஆனால் அங்கு அவள் எல்லோருக்கும் பணியாளாகவே இருக்கவேண்டும். அதிகாலையில் அனைவருக்கும் முன்னதாக எழுந்து வாசல் பெறுக்கி நீர் தொளித்து வீடு மேழுகவேண்டும். பாத்திரம் துலக்கவேண்டும். தண்ணீர் எடுக்கவேண்டும். சமையல் செய்யவேண்டும். துணிகள் கசக்கவேண்டும். இரவில் எல்லாரும் துயிலுற்ற பின் அதாவது மற்றவர்கள் ஆனும் பெண்ணுமாக தங்கள் தங்கள் அறைகளுக்குள் படுத்த

துறங்கப் போவதைப்பார்த்து விட்டுத் துயில் வேண்டும். வீட்டில் வரம்க்கையில் இவர்களுக்கு வேறு எவ்விதமான சுதங்கிரமும் இன்பமும் கிடையாது. என்னே! இவர்கள் “தலைவிதி!”

புருட்னுடன் பிறக்கவன் சிறிது முரடனாக விருக்கலாம். அவனுடைய இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்ய இவள் பிரியமற்றவளாக விருக்கலாம். அல்லது வீட்டிலுள்ள மாயி இவள் மீது கோபங் கொள்ளலாம். “என்ஜன்னஸ் கதவைத் திறந்து பார்த்தாய்க்?” வீதிக்கு ஏன் போனாய்? மாடியின் மீது உனக்கு என்ன வேலை? என்று மாமன், மாயி, கொழுஞ் உதைக்கலாம். இவை பொறுக்கமாட்டாமல் இவ்விதவைதன் ‘கொண்ட’ விடம் விட்டு தான் பிறக்க விடம் ஏடலாம். தனது தாய் தங்கையர்கள் ஏழையாக விருப்பின் இவள் தனது புருடன் சொத்தில் வரும் வருவாயில் சிறிதளவு தனது காலட் சேபத்துக்காகக் கேட்டு மறுக்கப்படலாம். இவள் சியாய் ஸ்கலத்தில் வழக்குத்தொடராலாம். இவ்வழக்கில் இவளுக்கு உதவிசெய்ய இவளுடைய தங்கை புருடனோ, தமக்கை புருடனோ, தாயுடன் பிறக்க மாமனோ, வேறு உறவினனோ முற்படலாம். உடனே கோர்ட்டில் இவளுடைய ஜீவனாம்சத்துக்குத் தடையாக இவள் “பதிவிரதா தர்மம்” கெட்டுவிட்டாளோன் சாட்சிகள் விடுத்து இப்பெண்ணை அவதாறுபடுத்தி வாதிப்பார்கள். இவ்வளவு கதைகள் நடந்து சிறிது ஜீவனாம்சத்துடனோ அல்லது சிறிதும் அங்கு மார்க்க மில்லாமலோ தாய் விடு வந்து சேர்ந்த பிறகு அங்கு அங்னைன்.

தமிழ் ஆசியவர்களின் காருபராக்களும், அவர்களது பெண்ணாதிகளின் கொடுமைகளும் அங்கு இவள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளும் கொஞ்சமல்ல. என்னே இப் பெண் செய்த “பாக்கியம்.”

நிற்க, இயற்கையாய் எழும்படியான உணர்ச்சியை அடக்கமுடியாத பலக் குறைவினாலோ அண்டை அயல் வீட்டு வாலிபன் செய்யும் அட்டகாசத்தாலோ, வேறு கிர்ப்பங்கத்தாலோ ஏதாவது பிரசவித்து ஊருக்கு பய ந்து தனது சிசுவை விட்டெடறிந்து, தப்பிக்கத் தெரியா மல் அகப்பட்டுக் கக்கேரிகளில் சிட்சைபெறும் ‘அபாக்ய’ விதவைகளின் சரித்திரங்களும், பல வாலிபர்களால் வெளியேற்றப்பட்டு ஊரைவிட்டும், காட்டைவிட்டும் ஒடிப்பேரனதாக வெளியாகும் விதவைகள் வரலாறும் காலங்தோறும் தினசரிப் பத்திரிகைகளில் வெளியாகின்ற தைபார்த்திருக்கலாம்.

நிற்க, கருவைச்சிதைக்க மருந்து (விஷங்கள்) உட் கொண்டு அதனால் கஷ்டம் ஏற்பட்டு சதா நோயோடு வாழும் பெண்களின் பரிதாபமும் கொஞ்சமல்ல. இம் மாதிரியாக பெண்களின்மீது இவ்வித விதவைத் தன்மையேபோட்டு நீங்கள் அழுத்திக்கோண்டிருப்பதால் உங்கள் இந்து சமூகமும், அதற்காதாரமான மதமும் எவ்வளவு நூரம் அழுகிப் புழுத்து நாற்றமெடுத்துள்ள தென்று நீங்கள் அறியாமல், இளம் விவாஹமே இளம் விதவைக்கு காரண மென்று உணராமல், விவாக விஷ யத்தில் தலையிட்டு விவாக வயதையோ விவாக கொள்கையையோ மாற்றினால் இந்து மதமும், சமூகமும் பழுப்பட்டுவிடும் என்று சொல்லக்கூடிய கொள்கைகளும்,

சாஸ்திரிகளும் இங்காட்டில் உயிர் வாழ்க்கிருப்பதை கீங்கள் இனியும் சகித்துக்கொண்டிருப்பதை என்னென்றுரைப்பது!

ஒரு பெண் ஒருவனை மணந்தவுடன் தனது ஆயுள் படியங்கம் அவனுக்கே மனைவியாகி விட்டாளாம். ஆத லின் அவன் இறந்தாலும் பிறிதொரு ஆடவனை மணம் செய்து கொள்ளக்கூடாதாம். மற்றும் கணவன் இறக்கும்போதே மனைவியும் “உடன்கட்டை” ஏறவேண்டுமா. இது இந்து மதத்தின் அச்சும் ஆணியும்போன்ற லட்சியமாம்! ஆங்கில அரசாங்கத்தார் இந்தக் “சதியை நிறுத்தியது பெரும் பிச்கேயாகும். இச்சதியை நிறுத்தாமலிருந்திருக்கால் இங்காட்டில் தற்போது வதியும் 2,68,84,838 விதவைகள் அல்லல் படவேண்டிய திருக்காது. பெரும்பாலர் செத்துத் தொலைந்தாவது இருப்பார்கள். செத்தால் ஒரு நாள் அழுகையும், துக்கமும் இவர்கள் சாகாது வேதனைப்படுவதால், எங்காளும் துக்கித்து அழு யாரால் முடியும். மற்றும் அழுவதாலும், துக்கப்படுவதாலும், இவ் விதவா வேதனைகள் தீருமோ? சதியை நிறுத்திய ஆங்கிலேய அரசாங்கமே! சதியை நிறுத்திச் சட்டம் செய்தபோது கூக்குரவிட்ட இவ்வைதீகர்களை என் செய்தாய்! ‘மதத்தில் தலையிடாதே’ என்ற சத்தியமூர்த்திகளை அங்காளில் என்ன செய்தாய்? உனது சட்டக்கை மீறி சதி செய்து அஞ்சாமல் ஜெயிலுக்குப்போன வைதீகன் ஒருவனாவது இந்தியாவில் உள்ளதா? பின்னையேன் மயக்கம்? பெண்கள் விடுதலையில் நீ நாட்டமுற்ற துண்மையாகில் இக்கோடானுகோடி இந்து விதவைகள் இன்பமுற்று வாழச் சட்டமியற்ற மாட்டாயா? இலையேல் நீ சதியை நிறுத்த

36 மேயோ கூற்று மெய்யா-பொய்யா?

தியது எதற்கொப்பாகுமெனில், ஒரே வெட்டில் இரண்டு துண்டாகச் சாகு மொருவனை அவ்வெட்டினின்று மீட்டு சிறிது சிறிதாக கான்தோறும் அவன் ஆங்கங்களைக் கொய்து வேதனைப் படுத்திச் சாகவைப்பதற்கே யொப்பாகும்.

இந்து மத வேதாந்திகள், வேதங்கள், சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் “ஆத்மாவிற்கு ஆண், பெண் என்ற தன்மையும் வேறு பாடும் இல்லை. (The Soul has no share) என்று ஒலமிடுகின்றனவே. அப்படி யிருக்க ஆண் உடலில் உள்ள ஆத்மாவுக்குள்ள சுதந்திரத்தை பெண் ஆண்டலிலுள்ள ஆத்மாவுக் கில்லையென்று ஏன் வாஞ்சிக்கிறீர்கள்?

இவ்விதவைப் பெண்களின் பரிதாப நிலையை நமது அமெரிக்க மாது மிகவும் உருக்கமான வசனங்களில் எடுத்துக்கூறி இருக்கிறார். அவர் கூறியவற்றில் கிலவாவன:—

“புருஷனிறந்த பின்பு மனைவி புருஷனுடைய வீட்டிலேயே வசிக்கலாம். ஆனால் புருஷனுடைய உறவினர் இடும் வேலைகளை யெல்லாம் செய்யவேண்டும். அவள் புருஷன் வீட்டாருக்கு திருப்திகரமாக பணி விடைகள் செய்யாவிட்டால் அவளை வீட்டை விட்டு வெளியே தூரத்தினாலும் தூரத்திலிடலாம். பின்பு விதவை, பிச்சை புகவேண்டும், அல்லது வியபசாரம் செய்து பிழைக்கவேண்டும், இதைத் தவிர அவளுக்கு வேறு வழியில்லை.”

“அறுபது வயதுள்ள ஒருவன் சிறுவயதுள்ள பெண்ணை மணம் செய்து கொள்ளலா மென்றும், ஆனால் அவன் இந்தபின் அப்பெண் ஞுக்கு மறு விவாகம் செய்யக்கூடாதெனச் சொல்லுவதும் பொருத்த மாக வில்லை. இதைவிடக் கொடுமை வேறெதுவுமில் வையனவே கூறலாம்.”

பால்ய விவாகத்தைத் தடுக்கவேண்டும். விதவை கருக்கு மறு விவாகம் செய்விக்க வேண்டும், ஜாதிக் கொடுமைகளை ஒழிக்க வேண்டுமென்று ஊர் ஊராய்க் கூட்டங்கள் கூட்டி மகா னாடுகள் நடத்தி ஹிங்துக்கள் வெகு உரக்கப் பேசுகின்றனர். ஆனால் ஒன்றும் செய் வில் நடப்பதில்லை. எங்கோ ஒன்றிரண்டு இடங்களில் விதவா விவாகம் நடந்ததாக எப்போழுதாவது பத்திரி கைகளில் படிக்கின்றோமே ஒழிய, விதவா விவாகம் பல விடங்களில் நடக்கவில்லை யெனவே கூறவேண்டும். மேனாட்டிக் கல்வி கற்ற சிலர்தான் இது விஷயத்தில் ஊக்கங் காட்டி வருகிறார்கள்.”

இவ்வம்மை கூறியதில் மறுக்கத்தக்கவைகள் ஒன்றும் காணோம். இந்தியாவின் சிற்சில நகரங்களில் விதவைப் பெண்களுக்காக விடுதிகள் ஏற்பட்டு, கல்வி கற்பிக்கப்பட்டு, மன முடிக்கப்படுகிறார்களென்பது உண்மையே எனினும் மக்கள் மனதில் விதவைகளை மணம் செய்து கொள்வது “இழிவு” என்ற எண்ணாம் உள்ள வரையில் விதவா விவாகம் வெற்றி பெறுவது கடனம். விதவா விவாகத்தைச் செய்து வந்த சிற்சில வகுப்பினரும் “மேல் ஜாதிக்காரர்கள்” என்பவர்களும் நாளடை வில் விதவைகளை மணக்கும் வழக்கத்தை விட்டு வருகி

நார்கள். ஏனெனில் விதவா விவாகம் செய்கிறவர்களை “சூத்திரன்” என்ற பத்தைவிட “முண்டைகட்டும் சாதி,” “கட்டுப்பெண் கட்டும் சாதி” “அறுத்துக் கட்டும் சாதி,” என இழிவாக மதித்துப் பேசுகிறார்கள். ஆரிய நாகரீகத்தால் “விதவை மனம் செய்யும் ஜாதிகள்” தாழ்த்த ஜாதியாகக் கருதப்படுகின்றது. சாதி மகத்வமும், அதற்காதாரமான சாஸ்திரயங்களும், மதமும் அழிந்தொழிந்தாலோழிய உண்மையான விடுதலையை மக்கள் சிறப்பாக பெண்மக்கள் பெறவியலாது. ஆகிறும், தற்கால சாந்தியாக நாட்டுப் பெரியார்களை நாம் வேண்டுவதென்னவெனில்:

பெண்களுக்கும் கல்வி கொடுங்கள். ஆண் மக்களுக்குள்ள சொத்துரிமைகளையும், இதர உரிமைகளையும் பெண்களுக்கும் சமமாக வழங்கும்படியான சட்டதிட்டங்களை இயற்ற முந்துங்கள். புருஷனிறந்துவிட்டால் அவன் சொத்தில் மனளவிக்கும் உரிமையுண்டெனச் சட்டமியற்றுங்கள். பெண்களுக்குக் கல்வியும், அறிவும், சொத்துரிமையும் ஏற்படச் செய்யுங்கள். அங்காலத்தில் விதவா விவாகத்தைப் பற்றி நீங்கள் கவலை கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் சொத்தும் அறிவுமுள்ள விதவையை மனக்குகொள்ளாமல் எந்த ஆடவனும் விட்டு வைத்திருக்கமாட்டான். உங்கள் சாதிச் சட்டங்களும், சமயச் சட்டங்களும் உண்மையான அறிவுச் சுடரால் கொளுத்தப்படும். பெண்கள் தாங்கள் “கேட்டுவந்த வரத்தையும்” “பெற்று வந்த பாக்கியத்தையும்” “விதிக்கப்பெற்ற தலை விதியையும்” “பூர்வ ஜென்ம முஜா பலன்களையும்” உடைத் தெறியும்படியான அறிவையும், ஆற்றலையும் அங்காளில்

பெற்று விடுவார்கள். அங்காள் எங்காளோவென ஏக்க முற வெண்டுவதில்லை. அங்காள் வெகு விரைவில் சித் திக்கும் என்பதேயாகும்.

மணப்பக்தலில், மணமகனால் கட்டப் பிள்ளைப் பேறு. படும் மாங்கல்யம், “நீ உன் பர்த்தா வோடு இணை பிரியாது வாழ்வாய்” என்று கூறுவதில்லை. ஆனால் பின் என்னை? கல்யாணமான சில மாதங்களுள் கர்ப்பக்குறி கண்டால்தான் அவ்வுறுதி ஏற்படும். இல்லையெல் கமது மனைவிகள் துயரையார் அறிவார்? “மலடு” என்ற சொல் அவள் காதில் விழுந்தால் அனலிலிட்ட புழுப்பேரல் துடிப்பாள். அதிகாலையில் எழுந்து, பிள்ளையார் தலையில் குடங்குடமாய் தண்ணீரும் றி அரசமரம் சுற்றுவான். இம் மாதிரி பல மாதங்கள் செய்தும் கர்ப்பக்குறி காணாவிடில் பின்னர் சோமவார விரதம், வெள்ளிக்கிழமை விரதம் முதலிய பல விரதங்கள் அனுட்டிப்பாள். பின்னர் நாகர் பூஜை, நாகர் பிரதிஷ்டை முதலரனவை கடைபெறும். சோதிடனை அழைத்து “கிரக தோ ஷம்” தீருவதற்காக “சாந்தி” கழிப்பார்கள். கோவில் அர்ச்சனை, அபிஷேகாதிகள் செய்விப்பர். தீர்த்த யாத்திரை செல்வர். பின்னரும் கர்ப்பக்குறி காணாவிடில், மாங்கல்ய பலன் துற்பலமே யாகிவிடும்! புருஷன் வேறொரு பெண்ணை மணந்தாக வேண்டும். அவனுக்குப் பிரியமில்லாவிடினும் வீட்டிலுள்ள “கிழங்கள்” மற்றொரு கல்யாணம் செய்வித்தே தீரும். ஏனெனில் “புத்” என்ற நாகத்திலிருந்து மீட்க “புத்திரன்” இருங்

பெண்கள் கருவற்று, பிரசவிக்குந்தருவாயில் அவர்கள் படுந்துன்பங்களை ஸ்ரீமதி மேயோ மிகவும் நன்றாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். பிரசவப் பெண்களை தீட்டு என்று ஒதுக்கி வைத்து எவரும் தீண்டாதிருப்பதும், தீண்டப்படாத சாதியென இழித்துக் கூறும் மருத்துவச்சியின் உதவியை அப்போது மட்டும் நாடி அவனை வீட்டின் ரகசிய அறைக்குள் சேர்த்துக்கொள்வதும், மருத்துவம் செய்ய வருபவன் பிள்ளை பெறாத வளரகவும், பிரசவ வேதனையை அனுபவிக்காதவளாகவும் சிற்கில் சந்தர்ப்பங்களில் இருப்பதும், பிரசவிக்கும் பெண்ணுக்கு கந்தலாடை கொடுப்பதும், அவளிருக்கும் அறைக்குள் நல்ல காற்றும் வெளிச்சமும் இல்லாமால் செய்வதும், புகைபோட்டி திணறச்செய்வதும், சரியான படுக்கை விரிப்புகளின்றியும், நல்ல ஆகாரத்தைக் கொட்டாமலும், பிரசவம் கஷ்டமாகின்ற காலத்து மருத்துவச்சி முரட்டுத்தனமாய் நடந்துகொள்ளுவதாலும் சிகக்கள் இந்து விடுவதும், தாய்களே இந்துவிடுவதும், அல்லது பிரசவித்தபின் வெகு கூட்களுக்கு வயிற்றுப் போக்கு முதலிய தொந்திரவுகள் ஏற்பட்டு பெண்கள் துன்புறுவதும் மற்றும் இதுபோன்ற மீண்டியாக நமது கிராமரங்களில் நடைபெறும் மருத்துவ முறையை ஸ்ரீமதி மேயோ காட்டியிருப்பதை மேனாட்டார் பார்த்து நம்மை 'மூடத்தனமும், அாகரீகமும் குடி கொண்ட மனிதர்' என்று இழீவாக நினைப்பரென்பதில் ஜயமில்லை. எனினும் உள்ள நிலையை யுள்ளவாறே எடுத்துரைத்து நம்மை சீர்திருத்தத் துறையிலிருக்கிய மேயோவை யாம் நண்பரெனவே மகித்து, விரைவில் நமது பெண்மக்கள் துயரை நீக்க முற்படுவோமா?

நமது பெண் மக்களுக்கு நாம் சரியான—அதாவது அவர்கள் வாழ்க்கைக்குப் பொருத்தமான கல்வி தாந்து அவர்கள் அறிவை விருத்திசெய்து விடுவோமானால் “இந்திய மாதாவில்” பொறித்துள்ள குறைகள் யாவும் சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் விலகும். அதுவன்றி ஒளவையின் ஞானத்தைப் பண்டிதர்கள் புகழ்வதாலும் சாவித்திரியின் கதையை டிகர் டிப்பதாலும், விசுவா வரை என்ற பெண் பாடிய பாசுரங்கள் ரிக்வேசத்தில் இருப்பதாலும், அகஸ்தியரின் மனைவி லோபா முத்தி ரை பாசுரங்கள் பாடியதாலும், மைத்ரேயி பாண்டித்ய மும், கார்க்கி கல்வித் திறமும், தேவபூதி தத்துவார்த்த மும் சிரம்பியவர்களெனச் சால்திரிகள் பிரசங்கிப்பதாலும் நமது நாட்டில் தற்காலம் வதியும் பெண்கள் ஞான சிரோண்மணிகளாகி விடமாட்டார்கள்.

நமது பெண் மக்களின் அறியாமையானது நம்மைக் கோழைகளாகவும், மூடர்களாகவும் செய்து விட்டது. வயிறு நிறைய உண்ட குழந்தை பின்னரும் உண்ண மறுத்தால் உடனே தாயானவர் ‘அதோ பூச்சாண்டி! வரபைத்திற’ வெனப் பயமுறுத்தி சோற்றை வாயினான் தனிக்கிறாள். இதனால் குழந்தைக்கு பூச்சாண்டி பயமும், அஜீரணமும், சுகக்கேடும் உண்டாகிறது. பகலெல்லாம் உறங்கினதாலோ, உடல் வேதனையாலோ மற்றெவ்வகையாலோ உறக்கமின்றி விழித்திருக்கும் குழந்தையை தொட்டிலில் போட்டு ‘இதோ பூனை! அதோ நாய்!’ என்று மிரட்டி அப் பின்னை மனதில் புயத்தை உண்டுபண்ணுவதும், வெளியில், மைதானத்தில், கல்ல காற்றோட்டமுள்ள இடத்தில் குழந்தைகள் ஆடிப்பாடி உற்சாக முறுவதைத் தடுத்து “அந்தப்

புளிய மரத்தில் பேய் இருக்கிறது, இந்த வேலா மரத் தில் முனியிருக்கிறது, இரண்டு பிள்ளைகளைக் கொன்றுவிட்டது, நீ வீட்டை விட்டு வெளியில் பேர்கா தே” என்று மிரட்டி சதா பயழுஷ் செய்வதும், அடுத்த வீட்டுத் குழந்தையுடன் தன் குழந்தை சண்டை யிட்டால், உடனே தரயானவள் பறந்தோடி பிள்ளையை வீட்டினுள் கொண்டு வந்து மூசை போடுவதும், கண்ட கண்ட நகைகளை யெல்லாம் சிக்ககள் மீது போட்டு, “வெளியில் பேர்காதே, திருடன்-கழுத்தை திருக்கிவிடுவான்” என்று பயழுறுத்திப் பிள்ளைகளை கோழை களாக்குவதும் நமது பெண்கள் அறியாமையன்றோ!

“கல்லென்றாலும் கணவன், புல்லென்றாலும் புருஷன்” என்று கற்பித்த கற்பலங்காரப் பாடத்தால், பகுத்தறிவில்லாமல், மூட நம்பிக்கைகள் துவண்டு, சரியென்றும் தப்பென்றும் ஆராயாமல் நடக்கும் நிலை மை ஒழியவேண்டும். பெண் வருத்தம் தெரியாத மிருகத்தனமான எத்தனை புருஷர்கள் சதா சம்போகப் பிரியர்களாய், வருடமொன்று தவறினாலும் குழந்தையொன்று தவறாமல் பிறக்கச் செய்கிறார்கள். அந்தோ! வயிறுகிறைய கர்ப்பம், கையில் ஒரு குழந்தை இடுப்பில் ஒரு குழந்தை, பெண்ணுக்கு தேகம் வெளுத்த, கண்கள் பினுங்கி மெல்லிய தோற்றத்தோடு இருந்தாலும் புருஷனுடைய சீற்றலுக்குப் பயந்து வீட்டு வேலைகளை கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். வற்றிப்போன மார்ப்பாலானாலும் சவலைக் குழந்தைக்குத் தாய்ப்பால் கொடுக்க வேண்டும்! சவலையின் வயிறு பெருத்து, கால்களும், கைகளும் மெவிந்து விகாரத் தோற்ற முற்றிருக்கும் இவ்வாறான காட்சிகளை ஊர்கள்தோறும்

44 மேயோ கூற்று மெப்பா-பொப்பா?

எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கண்ணுள்ளவர்கள் காண ஸாமே! பெண்களுக்கு நல்லுணர்வும், சுதந்திரப் பொலிவும், சொத்துரிமையும், கல்வியறிவும் இருக்குமானால் “கல்லையும் புல்லையும்” புருஷராகக் கொள்வரோ? அவ்விதம் கொள்வது தங்கள் தலைவிதியென மதிப்பரோ? இல்லை! இல்லை! முக்காலும் இல்லை!

—

யைக்குறித்து மேயோ கூறுவது:—

நமது மட்டமை. “ஹிந்துக்கள் மூட நம்பிக்கை யுள்ள வர்கள். ஏதாவது ஒருவருக்கு நோய் வந்து விட்டால் கடவுளே அந்த நோயை வீட்டிற்குக் கொண்டுவந்து விட்டதாகக் கருதுகிறார்கள்”,

மாரியாத்தாள், காளியாத்தாள், பினேக் மாரியாத்தாள் முதலிய ‘தேவதைக்கு’ பூசை பேரடும் வழக்கம் மேலே கூறிய கூற்றை மெய்ப்பிக்கும்.

“மற்றும், பெண்கள் ஆண்களைவிட அதிக மூட வழக்கங்களில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள். எவருக்காவது நோய் வந்து விட்டால் அதற்கு வேண்டிய மருங்கு, அல்லது ரண சிகிச்சை முதலிய முறைகளை அவர்கள் தேடுவதில்லை. “குல தெய்வத்திற்கு பூஜை பேரடுகிறேன், வீரனுக்குப் பொங்கலிடுகிறேன், காளிக்கு அபிஷேகம் செய்கிறேன். இன்னும் எத்தனையோ சாமிகளுக்கு திருப்தி உண்டாகும் வண்ணம் காணிக்கை செலுத்துகிறேன், நோய் சொல்தமாகட்டும்” என பிரார்த்தனை செய்து கொள்ளுகிறார்கள். வியாதி குண மடைந்து

விட்டால் தங்கள் வீட்டிலுள்ள பாத்திரம் முதல் தங்களுடைய ககைவரை எல்லாவற்றையும் விற்று சாயிகளுக்கு பூஜை போடுவார்கள். வியாதி குணமடையாது. நோய் வாய்ப்பட்டவர் இறந்துவிடுவாராயின், தெய்வத்துக்கு கண்ணில்லாமல் போய்விட்டது, எத்தனையோசாயிகளை வேண்டிக்கொண்டேன், ஒன்றும் பயன்பட வில்லையென வீட்டிலுள்ள பெண்கள் குய்யோ முறையோ வென்றுகத்திக் கூக்குரலிட்டு, வாயிலும் வயிற்றிலும் அடித்துக்கொண்டு சுவரில் மோதிக்கொள்வார்கள். பின்பு “நாமென்ன செய்வது, எல்லாம் விதியின பயன், யாரா நொந்து ஆவதென்ன” என்று சில சமயங்களில் மனதைத் தேற்றிக்கொள்வார்கள். என்ன மடமை! என்ன பேதமை!

கேயோவே! இப்பாழான இந்துக்களின் மனதை நீ எவ்வளவு நன்றாக அறிந்து கொண்டனை! அங்ஙன மிருக்க இவர்கள் ஞானத்தையும், தத்துவார்த்தங்களையும் நீ ஏடுகளில் தேடி யலையவில்லை என்று ஒங்காரமிடுகிறார்களே!

ஓரு நாட்டின் சமய ஞானமும், தத்துவமும் அந்நாட்டு ஜனங்கள் உண்மை நெறிபற்றி ஒழுக்கத்துடனும், பகுத்தறிவுடனும் நடக்க இடங்களால், அவர்களை சாதி வேற்றுமை, உயர்வு-தாழ்வு. மூட நம்பிக்கை-வீண் சடங்கு, தப்பான எண்ணங்களால் வேதனைப்படல், முதலியவைகளில் அழுத்தி வைத்திருக்குமாயின் அந்த ஞானத்தையும், தத்துவத்தையும் கொருத்தி எறிதல் சாலச் சிறந்ததே.

ஓ! மேயோவே உங்கள் நாட்டாருக்குள்ளும் இம் மெளமகம் ஓரளவு காணக்கிடக்கிறது. நீங்களும் பிரார்த்தனையால் நோயைச் சொல்தமாக்க வேண்ணிட உங்கள் ரேத்தையும், அறிவையும் பாழ்படுத்திக் கொள்ளுகிறீர்கள். நீங்களும் குருமார்களென்ற தரகர்களை ஏற்படுத்தி அவர்கள் கால்களை வணங்குகிறீர்கள். நீங்களும் உங்கள் பெண்களை அக் குருமாருக்கு இணையாக கண்ணிகா மடத்தில் மொட்டை யடித்து விட்டு வைத்திருக்கிறீர்கள். எம்மதமானாலும், மதம் என்ற கட்டுப்பாட்டில் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் ஓரளவு தங்கள் அறிவையும், சுதங்கிரத்தையும் அடகு வைத்தவர்களாகவே இருப்பார்கள். இவ்வடிமைத் தனத்தை நீக்கவே எங்கள் நாட்டில் 'சுயமரியாதை' இயக்கம் தோன்றியிருக்கிறது இவ்வியக்கத்தின் கோக்கங்களும், பலன்களும் உம் நாடான மேல் காட்டையும் எதிர்காலத்தில் எட்டிப்பார்க்கும். மதத்தின் அழிவரல் மக்கள் விடுதலையும், மக்கள் விடுதலையால் தேச விடுதலையும் சித்திக்கும், அதுவே எங்கள் சுயராஜ்யம்!

— — —

இந்தியாவையும், இங்கிலாங்கையும் ஆங்கில ஆட்சி. ஆட்சிபுரிவது ஆங்கில அரசாங்க மே. எனினும் இவ்வரட்சியில் இங்கிலாங்கும், இந்தியாவும் அடைந்து வரும் நன்மைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கின் சொல்லுக்கடங்காத வேற்றுமைகள் காணப்பெறும். ஆங்கில நாட்டின் பேரழகையும், செல்வப் பெருக்கையும், போர் ஆற்றலையும், சுதங்கிரப் பொலிவையும், பல்வேறு தொழில், ஊக்கம்,

முயற்சி, வல்லமை, ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி ஆகிய வைகளையும், பொதுவாக அங்காட்டு மக்களின் மேன்மைப் பாட்டையும், அங்காடு கண்டார் யாரே புகழாத்தள்ளார்! ஆகவே இங்கிலாந்தினின்று ஆங்கில வாட்சியின் திறத்தைப் பார்க்கின் அது மிகவும் மேலாண்தும், விரும்பத்தக்கதுமாகவே காணப்பெறும். அங்காட்டு மக்களுக்கு அது கணக்கற்ற நன்மைகளை நாடோறும் செய்த வண்ணமாயிருக்கிறது. அங்காட்டின் அபிவிருத்திக்கான பொருள்களையும், செல்வங்களையும் அதே தேடிப்பிடிக்கிறது. அவை எங்கிருப்பினும் சரியே: ஏழுலகங்களுக்கும் அது தனது முயற்சியோடு கூடிய மக்களை விமானங்களில் அனுப்பி கண்ணாட்டு மக்களின் அபிவிருத்தியையே குறியாக்கொண்டு செங்கோலரட்சி புரிகின்றது. எனவே இங்கிலையில் பார்க்கும்போது, ஆங்கிலாட்சியப்போன்ற ஒப்பற்ற வாட்சி உக்கினில் எப்பாகத்திலும் காண்டலாரிதே.

ஆனால் நேராக இங்கிலாந்தினின்றும் ஆங்கில வாட்சியைப் பின் தொடர்ந்து இந்தியாவுக்கு வாருங்கள். இவ்வாட்சியால் ஆங்கில மக்கள் அடைப்பெறும் நன்மைகளையும், இந்திய மக்கள் அடைந்துள்ள நன்மைகளையும் சீர்தூக்கிப் பாருங்கள். அளவிலாவது, குன்றத்திலாவது நீங்கள் ஒற்றுமை காண முடியுமா? ஆகாயக் கப்பல் முதல், அரை அங்குல இரும்பாணி வரையுள்ள எந்தச்சாதனமும் நமதுநாட்டில் செய்யக்கூடிய தொழில் முயற்சிகளைக் காணோம். நம்முடைய பணமும், மூலா தாரப் பொருள்களும், உலோகங்களும் கப்பல் கப்பலாய் வாரிச் செல்லப்படுகின்றன. அவற்றிற்குப் பதிலாக ஆங்கில நாட்டுக் கைத்தொழில் சாமரங்கள் மது சந்

தைகளில் குவிக்கப்படுகின்றன. அச்சாமான்களை நமது நாட்டிலேயே செய்யத்தக்க முயற்சிகளை இங்வாங்கில் அரசாங்கம் இங்காட்டில் சிந்திப்பதே யில்லை. நமது மக்களைப் பசியால் வாடாமல் சந்தோஷமாகத் தொழில் புரிந்து, கயமரியாதையோடு வாழ வைக்க வில்லை. நமது மக்களைப் போர் வீரர்களாகவும், தன் மதிப்புள்ளவர்களாகவும் இவ்வாட்சி செய்யவில்லை. நம் நாட்டு மக்களை ஆகராயக் கப்பல், நீராவிக் கப்பல், மலைபோன்ற இயந்திரங்கள், மேரட்டார் வாகனங்கள், விஞ்ஞான சாஸ்திரங்கள் ஆகியவற்றில் தேர்ச்சிபெற இவ்வரசாங்கம் செய்யவுமில்லை. ஆனால் இதே ஆட்சி தன்னாடான ஆங்கில நாட்டில் தன் மக்களுக்கு இவைகளை எல்லாம் செய்துள்ளது.

இந்தியர்களும், ஆங்கிலேயரைப்போல் ஏன் முயற்சித்தல் கூடாது? முயற்சி யில்லாமல் ஏன் வீணாக ஆங்கிலேயரின் முன்னேற்றத்தைக்கண்டு பொறுமையும், துவேஷமும் கொள்ளவேண்டுப்? அரசாங்கத்தை வீணாகக் குறை கூறிக்கொண்டிராமல் தங்கள் நேரத்தையும், செல்வத்தையும், முயற்சியையும் தங்கள் அபிவிருத்தியில் இந்தியர்கள் பயன் படுத்திக் கொள்ள அடும் என்று யாரேனுமொரு மேதாவி கூறலாகும். அத்தகையோருக்கு பதில் விடுக்க இங்கட்டுரை இடந்தராது. எனினும் சுருக்கமாகக் கூறிவிட்டு நமது விஷயத்தைத் தொடர்வோம். மக்கள் முன்னேற்றமடையக் கூடிய சுகல துறைகளிலும் அரசாங்கத்தினுடைய ஆதரவும், அனுகூலமும் தேவை. இங்கிலாங்கில் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் ஆங்கில வரசாங்கம் அங்காட்டு மக்களுக்குச் சொந்தமானது. இந்தியாவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்

ஆங்கில அரசாட்சியில் இந்தியருக்குச் சொந்தமில்லை. மேலும் இந்திய மக்களுக்காக இவ்வாட்சி ஏற்படுத்தப் படவுமில்லை. எனிலோ, இவ்வாட்சி ஆங்கில நாட்டின் மக்களின் மேன்மைக்காகவே இந்தியாவில் ஸ்தாபிதம் செய்யப் பெற்றது. ஆதலால் இவ்வாட்சி ஆங்கில் நாட்டு மக்களுக்கு மேன்மையாகவும், இந்நாட்டு மக்களுக்கு “கொடுமை”யாகவும் காணப்பெறுதல் கண்காடு. ஆனது பற்றியே இந்தியாவிலுள்ள ஆங்கிலவாட்சியை யாம் வெறுக்கிறோம்.

இதுவே பேர் இந்தியாவிலும் பார்ப்பன ஆட்சி. இந்நாட்டில் மற்றோர் ஆட்சியும் உள்ளது. ஆங்கில வாட்சிக் குறு துணையாகக் குண்டுகளும், துப்பாக்கிகளும், அவைகளாக கையாட பெருமிதமான சேணைகளும், அச் சேணைகளாக குறித்த விடத்திற்கு ஏற்றிச் செல்லரயில் பரதகளும், மோட்டார் வண்டிகளும், கிராவிக் கப் பல்களும், ஆடைய விமானங்களுமுண்டு. இவற்றைப் பராமரிக்க இந்தியரின் வரிப்பணத்தில் கோடி கோடியாகப் பங்குமுண்டு. ஆனால் யான் கூறப்படும் ஆட்சிக்கு குண்டு, பிரங்கெள் இல்லாவிட்டினும், அவைகளாவிட வல்லமை பொருத்திய வேறுபல ஆடுதங்களும், ஆங்கில ஆட்சியைக் காட்டிலும் வல்லமையான, அங்கை முடியாத, ஆட்சியமைப்பும் உண்டு. இதுதான் “பார்ப்பன வாட்சி” இவ்வாட்சித் திறத்தை பார்ப்பனன் என்ற நிலையில் பார்ப்போமோயானால் மிகவும் உன்னதமான.

தும், போற்றத்தகுந்ததுமாகத் தென்படும் என்பதில் ஆயமில்லை. மனிதனுடைய அறிவு எவ்வளவு தூரத் திற்கு எட்டிப்பார்க்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் இப்பார்ப்பனர்கள் எட்டிப்பார்த்து விட்டார்கள். ஆங்கிலம் படித்த மக்கள் ஆகாய விமானத்தில் தற்போது பறந்து சென்றதாக எழுதிப் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். சங்கிர மண்டலத்திலுள்ள உயிர்ப் பிராணிகளோடு ஆங்கில மேதாவிகள் பேசுவதற்கு தற்காலம் முயற்சிக் கிறார்கள். ஆனால் இப்பார்ப்பனர்கள் அதற்கும் அப்பாறுள்ள எல்லா உலகங்களிலுள்ள பிதுர்க்களுக்கும் ஆதிகாலங்களாட்டு நாளது வரையில் அறுசுவை யுண்டிகளோடும் அனுப்பிவைத்து வருகிறார்கள். இப்பார்ப்பன ஆட்சியில் அடங்கியுள்ள பார்ப்பன மக்களுக்கு சகல உரிமைகளும், சுகபோக பாக்கியங்களும் உண்டு. ஆங்கில ஆட்சி பெயரளவில் “பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்ட்” அதாவது ஆங்கிலப் பொதுச் சொத்து, என்ற தத்துவத் தோடு விளங்குவது போல இப்பார்ப்பன ஆட்சியும் சமத்துவம், சகோதரத்துவம், அன்பு, மோட்சம், நரகம், விடுதலை, சிங்காமிய கருமம் எல்லாவுயிர்களிலும் நான் இருக்கிறேன் என்ற உரைகளோடு கூடிய “இந்து மதத்தை” தத்துவமாகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்து வருகிறது.

இவ்வாட்சிக்கு வேதம், ஸ்மிருதி, ஆகமம், இதி காசம், புராணம், சாஸ்திரம் ஆகிய ஆயுதங்களும், மற்றும் தர்ப்பைப் புல், பஞ்சாங்கம், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், உத்திராட்சம், விபூதி, நாமம், மூன்றான், ஜெபம், மந்திரம், மூஜை ஆகிய கணக்கற்ற உபாயங்களும், பஞ்சாங்கப் பார்ப்பனன், புரோகிதப்

பார்ப்பன், குருக்கள் பார்ப்பன், கோயில் பார்ப்பன், ஆச்சாரிப் பார்ப்பன் ஆகிய சைன்யங்களும், மடாதிபதி, சாஸ்திரி, கனபாடி, லோகாகரு, சங்க ராச்சாரி போன்று சேனைத்தலைவர்களும், கோயில் கள், குளங்கள், தீர்த்த விசேஷங்கள், தாசி வேசி இல்லங்கள் ஆகிய பெருங் கோட்டைக் கொத்தளங்களும் உண்டு. மற்றும் இவ்வாட்சிக்குப் பக்க பலமாக கணக்கையன் என்ற பார்ப்பன், எழுத்துக்கல்லிப்பார்ப்பன், வாத்தியார்ப் பார்ப்பன், கச்சேரிப் பார்ப்பன், தாகுப் பார்ப்பன், காப்பிக்கடைப் பார்ப்பன், ஓட்டல் பார்ப்பன், தண்ணீர்ப் பந்தல் பார்ப்பன், வக்கில் பார்ப்பன், தாசில் பார்ப்பன், முங்சீப் பார்ப்பன், ராஜியப் பார்ப்பன், காங்கிரசப் பார்ப்பன், பத்திரிகை பார்ப்பன், பிரசங்கப் பார்ப்பன், பாகவதப் பார்ப்பன், சம்கிதப் பார்ப்பன், நாடகப் பார்ப்பன் ஆகிய கணக்கற்ற பிரசாரக் கூட்டங்களும் உண்டு. நான்கு வருணம், ஒவ்வொரு வருணத்துக்கும் ஒரு தரம், ஒவ்வொரு தர்மத்துக்கும் ஒவ்வொரு சாஸ்திரம் ஆகிய சட்ட திட்டங்களும், கடந்த ஜென்மங்களுண்டு, கடக்கப்போகும் ஜென்மங்களுண்டு, விதைத்த வினையை அறுப்பாய் என்றும், பரிகாரமுண்டு என்றும், சாந்தி செய், சடங்கு செய், யாத்திரை செய், பூஜை செய், பார்ப்பாலுக்குத் தானாஞ்செய் என்ற நியதிகளும், ஒவ்வொன்றுக்கும் ஏற்பட்டிற்கும் சர்க்கார் வரிபைக் காட்டிலும் பெருவாரியான பணச் செலவேற்றுய இவ்வாட்சி நடைபெற்று வருகிறது. ஆளாற் இவ்வாட்சியால் பார்ப்பன் மட்டும் சகல மேள்மைகளையும் அடைந்திருக்கிறான். பார்ப்பனரல்லதானுக்கு சகல

52 மேயோ கூற்று மெய்யா-பொய்யா?

விதமான தாழ்மையும், அவமதிப்பும் இவ்வாட்சியில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“பார்ப்பனனைக் குறை சொல்வானேன், கொடைக் கானல் பார்ப்பனன் பஞ்சமெத்தை போட்டு காலாள், கையாட்களோடு மேரட்டார் வரகனத்தில் குடும்ப சகித மாய் சகபோக மனுபவிப்பதைக்கண்டு பொறுமை கொள்வதும், வக்கில் பார்ப்பனன் இல்லாததும் பொல வரததும் சொல்லிக் கொள்ளையடிப்பதைக்கண்டு துவே ஷப்படுவதும், சிம்லாப் பார்ப்பனன் துரைபோல சட்டை மாட்டி, மேஜை மீது உட்கார்ந்து உல்கி, பிராந்தி, ஆயினோடு சாப்பிடுவதையும் கண்டு ஆத்திரப்படுவதும் கூடாது. பார்ப்பனரல்லாத நீங்களும் அவர்களைப் போல் படித்து முன்னுக்கு வராருங்கள். பார்ப்பனனை நித்திக்கும் நேரத்தையும், திறத்தையும் நீங்கள் முன் னேற்றமடைவதில் செலவிடுங்கள்” என்று யாரேது மொரு மேதாவி கூறலரம். அத்தகையோருக்கு விடையளிப்பது லேசான காரியமல்ல வெனிலும் சுருக்கமாகக் கூறுவோம்.

பார்ப்பன
வஞ்சகம்.

கடவுள், மதம், வேதம், சாஸ் திரம், சாதி ஆகிய சகலமும் பார்ப்பனர்களுக்காக சிருஷ்டிக்கப் பட்டது. இதில் பார்ப்பனர்கள்

முனைநேறுவதற்கு சகல உரிமைகளுமுண்டு. ஆனால் பார்ப்பனரல்லாதார் முன்னேற்ற மடைவதற்கு இப்பார்ப்பனக் கடவுள்களும், மதமும், சாஸ்திரங்களும், சாதி

கனும் இடங்கொடுக்காமல் பல நூற்றாண்டுகளாக மக்களைக் “கொடுமை”ப் படுத்தி வருகின்றன. மனிதனில் மனிதன் பிறப்பினால் உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் என்ற கொள்கையும், ஒரு மனிதனைப் பிறமனிதன் கண்ணால் பார்க்கக்கூடாது என்ற கொள்கையும் இருக்கும் வரையில் மக்கள் எப்படி முன்னேற முடியும்? இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டிலும் காக்ரீகம் வாய்க்கூட ஆங்கில துரைத் தனத்தின் ஆதீனத்தின் கீழுள்ள, பக்திசிரக்கைதயுள்ள மைசூர் மன்னரின் காட்டிலுள்ள பண்டிதப் பார்ப்பனன் சமஸ்கிருத வியாகரணத்தை பார்ப்பனரல்லாத ஏனைய மக்களுக்கு சொல்லிக்கொடுக்க மறுத்தனன் என்றால் என்னே பார்ப்பனக் கொடுமை! மக்களின் பிறவியில் உயர்வு, தாழ்வு இல்லை என்ற கொள்கையை காங்கிரஸ் கமிட்டியில் தீர்மானித்தவுடன் ஒப்பேங்கி ஒப்போம்! என வெளியேறிய ராஜ்கோபாலாச்சாரிகளை வைத்துள்ள பிராமணீயத்தின் கொடுமையை அளவிட்டுக்கூற முடியுமா? தர்மத்திலும், கல்வியிலும், தயையிலும் பிரக்யாதி பெற்ற திருவரங்கூர் ராஜ்யத்திலுள்ள பிராமணீயக் கொடுமை என் போன்றார்களைச் சிறையிலிட்டு வரட்டியதென்றால் என்னே இப்பார்ப்பனக் கொடுமை! காய்களும், பன்றிகளும் மலமிட்டுச் செல்லும் பாதை களில் மக்கள் நடக்கவொண்ணாதெனப் போராடும் பார்ப்பனீய வாட்சியில் மக்கள் முன்னேறுவதெப்படி? பார்ப்பனரல்லாதாரின் மூடத்தனமே பார்ப்பன சென்யங்களுக்கு பெரும் விருத்தளிக்கும் கோட்டையாக நிற்கிறது. இக்கோட்டையை அழித்தாலோழிய பார்ப்பன வாதிக்கத்தால் ஏற்பட்டிருக்கும் கொடுமையைப்போக்க வியலரது. இம்மூடத்தனம் படிப்பாலும், பாண்டித்யத்

தாலும், கவித் திறத்தாலும், சக்திபூஜையாலும், அகச் சான்று புரச்சான்று தேடித் திரிவதாலும், வேதாசலங் களாலும், ஞான தேசிகர்களாலும் உறுதிப்படுமே யோழிய ஒழிந்து போகாது. ஆனால் கடவுள், மதம், சாஸ்திரம், புராணம், நம்பிக்கை யாகியவைகளையெல்லாம் பகுத்தறிவு கொண்டு அலசிப் பார்த்து, காரிய காரணங்களைக்கொண்டு சிறுத்துப் பார்த்து, யுக்தி வாதங்களால் தகர்த்துப் பார்த்து, எவ்வெவை மக்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடைகல்லாய்நிற்கின்றனவோ அவற்றை எல்லாம் பிடிந்கித்தள்ள சுயமரியாதைத் திருக்கட்டத்தாரால்தான் முடியும். இக்கட்டத்தினர்க்கு நன்னால் படிப்பும், சிகண்டறிவும், பாண்டித்யமும், பல மொழித்திறநும், ஆராய்ச்சி நுட்பமும் தேவையில்லை. வயிற்றுக்குச் சோறு, உடலுக்கு ஆடை, நிழலுக்கு வீடு, ஒழுக்கமுள்ள வாழ்வு ஆகியவைகளைத் தேடியடையும் ஆற்றலே போதுமானது.

ஆங்கில வாட்சியை விரட்டி யடிச்கப் போதிய ஆற்றல் நம்மிடமில்லை, அவர்களைப்போல் நம்மிடமும் துப்பாக்கிச் சைன்யங்கள் இருப்பின் எதிர்த்துப் பேரராடி அவர்களை இங் நாட்டினின்றும் விரட்டலாம். அது வீண் பேச்சேயாகும். அத்தகைய வலிமை மற்றுள்ளன்றென்றைக்கும் ஏற்படப் போவதில்லை. நம்முடைய தற்கால நிலையில் நாம் ஆங்கில நிழலின்றி ஜீவிக்க முடியாத நிலையிலிருக்கிறோம். வீணாக சுயேச்சை, சுயேச்சை என்று சீனிவாசர்களும், போசுகளும், நேருகளும் கத்துவதைக் கேட்டு நாமும் மனமயங்கிக் கத்தித் திரி வோமானால் 124—A. கட்டத்தின் கீழ் நமது வாலிபர்

பலர்களது செய்யப்பட்டு கிறையில் வதியத்தான் நேரி டும். அதனால் மது நாட்டுக்கோ, மக்களுக்கோ இம் மியளவு நன்மையேனும் சித்திக்காது. நம்மை கஷ்டப் பட விட்டு விட்டு சுயேச்சை வாதிகள் திரை மறைவில் கூத்தாடிக் களிப்பரே யன்றி வேறில்லை. ஆங்கிலக் கொடியின் கீழுள்ள வேறு பல வெள்ளை நாட்டினர் அனுபவித்துவரும் சுதந்தர நிலைமையை நமக்கும் தங் தருளுமாறு நாம் இவ்வாங்கில் வாட்சியை வற்புறுத்தி வரயளவில் போராடலாம். ஆனால் அதற்கும் நம்மில் போக்கியதை யில்லை. பார்ப்பனீய வாட்சி கம்மைச் சொந்த நாட்டிலேயே அங்கியர்களாவும், பகைவர்களா வும் செய்து விட்டது. நம்மில் உயர்வு, தாழ்வு கற்பித்து நம்மைப் பல சாதிகளாகப் பிரித்து நம்பிக்கை யின்மை துவேஷம் ஆகிய சுழல் காற்றில் சிக்குறச் செய்துள்ளது. நாம் இக்காற்றால் சுழலச் சுழல ஒருவருக்கொஞ்சுவர் மேரதிமிதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் ராஜீய விடுதலைபைப்பற்றி சினைக்கு முன் இப்பார்ப்பனைக் கொடுமையினின்றும் விடுதலை பெறல் வேண்டும், நமக்கு எதிரிடையர்ய் நிற்பது நாம் கடவுளிடத்திலும், மதத்தினிடத்திலும், சாத்திரத்தினிடத்திலும் வைத் துள்ள மூடங்கம்பிக்கையோடும். இதைத்தகர்த் தெரி வோமாகில் பார்ப்பனீயம் தானாகவே தொலையும்.

— — —

இங்கியாவைக் கண்டு சென்ற மேயோ
பார்ப்பனீயக் கொடுமை. வெனும் மாது தனது “இங்கியமாதா”
வெனும் புத்தகத்தில் பார்ப்பனீயக்
கொடுமையைப்பற்றி ஒரு அத்தியாயம்

வரைந்துள்ளார். அதை அப்படியே வாச்சர்களுக்குத் தருகிறேன்.

மேயோ கூறுவது:— “சென்னை ராஜதானி தான் பார்ப்பனீய இந்து மதத்தின் இருப்பிடமாகும். பூர்வீகக் குடிகளான கருசிறமுள்ள திராவிட மக்களின் இருப்பிடமும் சென்னை ராஜதானியே. பார்ப்பனீய இந்துமதம் திராவிடர்களைச் சின்னாபின்னப் படித்தி, பறையர்களை எவும், கீழ்ஜிரதியார்களைவும் கூறி அடிமையாக ஒதுக்கி வைத்ததுடன், அவர்களை அறிவில்லாதவர்களாயும், கல்வி இல்லாதவர்களாயும் செய்து கூசுக்கி வைத்தது. இந்தச் சமயத்தில் பிரிட்டிஷர் வந்து சேர்ந்து டாட்டில் அமைதியை ஏற்படுத்தினர். ஐனங்களும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தங்கள் உரிமைபைப் பெற்றனர். ஐனாயக ஆட்சி நிலவ ஆரம்பித்தது.

திராவிட மக்களும் காலக்கிரமத்தில் தாங்கள் நெடுநாளாகத் தூங்கிக்கொண்டிருந்துறங்கத்திலிருந்து கண் விழித்துக்கொண்டனர். திராவிட மக்களைக் கண்டு மற்ற ஒடிக்கப்பட்ட சமூகத்தாரும் தலைதூக்கத் தொடங்கினர். பார்ப்பனர்களுக்கு எதிராக ‘பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சி’ என்ற ஒரு கட்சி தோன்றியது. இக்கட்சிக்கு அதிக பலமிருப்பதால், சென்னை சட்டசபையில் பார்ப்பனர் வகித்திருந்த அரசியல் ஆதிக்கத்தை பறிமுதல் செய்து, அதிகாரம்களைப் பார்ப்பனரல்லாதார் கைப்பற்றிக்கொண்டனர். இது இந்து தேச சரித்திரத்தில் எழுசப்படவேண்டிய ஒரு முக்கிய சம்பவமாகும்.

தாழ்ந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவரும், செல்வக்கரும் அரசியல் நுறையில் வேலை செய்து வருபவரும், பொது

ஜனங்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவருமான ஒருவரை சென்னையில் சந்தித்தேன். அவர் மிகவும் ஊக்கமும் உற்சாகமும் உள்ளவர். தாராளமாகப் பேசும் இயல் புள்ளவர். அவருடன் நான் வெகுநேரம் வரையிலும் அந்தரங்கமாக சம்பாரவித்துக்கொண்டிருக்கேன். பிரா மணர்களைப்பற்றி விவரமாகக் கூறும்படி அவரை வேண்டிக்கொண்டேன்.

அவர் கூறியதாவது:— பண்டைக்காலத்தில் எல்லா மனிதர்களும் அவரவர்கள் விருப்பப்படி வாழ்த்து வந்த போது பிராமணர் மட்டும் கல்வி கற்கத் தொடங்கி னான். பிராமணன் இயற்கையிலேயே மிகவும் தந்திர சாலியாதலால், அவர்கள் கல்வி கற்றதும் புராண சாஸ் திரங்கணை யெல்லாம் தன்வசமாகக்கொண்டு ‘பிரா மணனே எல்லா ஜாதியாரிலும் உயர்ந்தவன், பிராமண னே அனைவருக்கும் குரு’ என அந்த சாஸ்திரங்களில் எழுதி வைத்துவிட்டான் ஆங்கூன் பல கழிந்தன. பிராமணர்களைத் தவிர வேறு எவரும் கஸ்வி கற்கவில் வை. பிராமணன் தான் கல்வி கற்றவன் அவனைத் தவிர வேறு எவரும் புராணங்களையும், சாஸ்திரங்களையும் கண்ணெடுத்துக்கூடப் பார்க்கக்கூடாதென பிராமணன் புல்தகத்தில் எழுதிவைத்து சிட்டபடியால் பிற ஜாதியார் அவைகளில் நம்பிக்கை வைத்து அவனை ‘பூதேவர்’ என மதித்து அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க ஆரம்பித்தனர். ஆகவே எல்லா ஹிந்துகளுக்கும் பிரா மணனே தலைவனானான். அவன் கூறிய மொழிக்கு எதிர்மொழி கூற எவருக்கும் தைரியமில்லை. அவன் ஆணைக்கு மறுமொழி கூறாமல் அவனிட்ட வேலை

கனை எல்லாம் அவன் தான் பணிந்து இருக்க கூப்பிச் செய்துவந்தனர். ஆங்கிலேயர் வந்து எல்லாச் சாதியார் களும் கல்வி பயில்லர்மென்ற உரிமையை அளித்து பள்ளிக்கூட்டங்கள் ஸ்தாபிக்கும் வரை ஹிந்து இந்தியா மேற்கூறிய நிலைமையிலேயே இருந்துவந்தது.

சென்னை மாகாணத்திலே நாங்கள் பிராமணர்களை எதிர்த்துப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். பல்லாண்டுகளாக பிராமணன் உயர்ந்த நிலையில் இருந்து வந்ததனாலும், பேய்க்கூட்டங்களைப் போல் தந்திரமும், சூழ்சியும் மூன்றாவர்கள் விருந்தபடியாலும், அவனை எதிர்த்துப்போராடி வெல்வது அதிக கஷ்டமாகத் தானிருக்கிறது: பத்திரிகைகள் பிராமணர் வசமிருக்கின்றன. சர்க்கார் உத்தியோத்திலிருந்து உயர்தர நீதிபதி உத்தியோகம் வரை பிராமணன் வசமே இருக்கின்றன. அதிகாரங்கள் தங்கள் கையில் அகப்பட்டுக் கொள்ளவே ஜனங்களை விசேஷமாக பெண்களை அதிகமாகப் பயமுறுத்த ஆரம்பித்தனர். ஏனெனில் நாங்களெல்லாம் ஏழைகள், கல்வியில்லாதவர்கள், பிராமணர்களுடைய சூழ்சியை அறியாமல் அவர்கள் கூறிவந்த மூடப்பழக்க வழக்கங்களில் நம்பிக்கை வைத்துவிட்டோம். ஆகவே பூதேவர்களாகிய பிராமணர்களுக்கு நாங்கள் அடிமைகளாகி விட்டோம். எங்களை நசுக்கி கசக்கிப் பிழிவதற்குப் பிரிட்டிஷர் தடையாயிருப்பதால் பிரிட்டிஷர் மீது பிராமணன் சீறி விழுகிறான். ஆத்திரத்துடன் துள்

விக்ஞதிக்கிறான். பெரிய தேசாமிரனி பேரல் போலி வேடங் தரித்து மேடைகள் மீது நின்று கொண்டு பிரிட்டிஷர் நட்டை விட்டுப் போய்விட வேண்டுமென்று உரக்கக்கத்துகிறான். போதும்! போதும்! பிரிட்டிஷர் போய்விட்டால் பிராமணனுக்குக் கொண்டாட்டார். எங்கள் மீது நன்றாகக் குதிரைச் சவாரி செய்வான். எங்கள் மூச்சைப் பிடித்து கொல்லத் தொடங்குவான். பிரிட்டிஷர் இந்தியாவிற்கு வருதவற்கு முன் இந்தியா என்ன நிலைமையிலிருந்ததோ அந்த நிலைமை மறுபடியும் வந்துவிடும். பண்டைக் காலத்தில் ஆதிகம் பெற்றிருந்த புரோசிதாராட்சி மறுபடியும் வந்து விடும். நங்களோலோரும் மீண்டும் அழிமைகளாக வேண்டியதுதான். இன்னும் மூட நம்பிக்கைகள் மீண்டும் விட்டபாடில்லை. இந்நிலைமையிலேயே நமக்கு இத்துணை இன்னால்களிருக்கின்றன. இன்னும் பண்டைய புரோசிதாராட்சி வந்து விட்டால் எங்கள் பாடு திண்டாட்டந்தான். தயை செய்து சற்று செவி சாய்த்துக் கேட்க வேண்டுகிறேன்.

சர்க்காருக்கு கொடுக்கும் வரிகளைக் பார்ப்பன காட்டிலும் பிராமணனுக்கு அதிக வரிப்பளு.

பிறக்க தினத்திலிருந்து இறக்கும் வரை ஒரு ஹிந்து பிராமணனுக்கு வரி கொடுத்துக் கொண்டே யிருக்கிறான். குழந்தை பிறக்கவுடன் பிராமணனுக்கு தகூரை கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் குழந்தை சுகமாய் வளராதாம். குழந்தை

பிறந்த 16-வது நாள் 'தீட்டுக்கழியும்' சடங்கென்று ஒரு விழா நடத்தவேண்டும். அதற்கும் பிராமணானுக்கு தட்சணை கொடுக்கவேண்டும். சிறிது நாள் கழித்து குழந்தைக்குப் பெயரிட வேண்டும். அதற்கும் அவனுக்கு தட்சணை உண்டு. ஒரு வருடம் கழித்து ஆண்டு நிறைவெழிழா வந்துவிடும். அப்பொழுது பிராமணானுக்குக் கொண்டாட்டந்தான்.

பின்பு குழந்தைக்கு சாதம் ஊட்டவேண்டும். அகற்கும் பிராமணானுக்கு தட்சணை யுண்டு. குழந்தை ஆண்குழந்தையரய் இருந்தால் குழந்தைக்கு குடுமிய வைக்கவேண்டும். அதற்கும் பிராமணானுக்கு தட்சணை உண்டு. ஏழாவது வயதில் குழந்தைக்கு அஷ்டாப்பியாசம் செய்விக்கவேண்டும். அப்பொழுதும் பிராமணானுக்குக் கொண்டாட்டந்தான். கொஞ்சம் செல்வந்தர்கள் வீடாயிருந்தால் தங்கத்தினால் பேனா செய்து அதை பிராமணானுக்குத் தத்தம் பண்ணவேண்டும்.

பெண் குழந்தையாயிருந்தால், 16 வயதுக்குள்கல்யாணம் செய்விக்கவேண்டும். இச்சமயத்தில் பிராமணானுக்குக் கொழுத்தபணம் கிடைக்கும். கிரகணதினம் வந்தால் அப்பொழுதும் பிராமணானுக்கு ஏராளமான தட்சணை கிடைக்கும். இன்னும் ருதுசாந்தி முதலிய வைபவங்களிருக்கின்றன. இவ்விதமாக பலதடவைகளில் பிராமணானுக்கு உயிருள்ள மட்டும் தட்சணை கொடுக்கவேண்டும். இது இத்துடன் சின்றபாடில்லை. இறந்த பின்பும் பிராமணப் பேய் நம்மை விட்டு விடாது. பிராமணானுக்குப் பணம் கொடுக்காமல் பிரேதத்தை அடக்கம் செய்யக்கூடாது. பிரேதத்தை அடக்கம் செய்யும்

பொழுது பிராமணானுக்குக் கொழுத்த தகூணைகொடுக் கவேண்டும். ஒருவன் இறந்த ஒரு வருடம் வரை மாதா மாதம் அவனுடைய மகன் சிரார்த்தம் கொடுக்கவேண்டும். ஏனெனில் பிராமணன் உன்பதும், உடுப்பதும், குடிப்பதும் பிதுர்களுக்குத் திருப்தி செய்யக்கூடியதாம் பின்பு ஒவ்வொரு வருடமும், இறந்தவனுடைய மகன் பிராமணானுக்கு வழிது நிறைய விருந்தளிக்க வேண்டும், இந்து மதாச்சாரப்படி இந்த வருமானமெல்லாம் பெற பிராமணானுக்கு உரிமை யிருக்கிறதெனக் கூறுகிறான் பிராமணானுக்குக் கொடுக்க வேண்டியவைகளைக்கொடுக்காதவன் நரகத்தில் போய் விழுந்து விடுவரன் என்று பிராமணன் சொல்லுகிறான். இந்தச்சடங்குகள் நடக்கும் பொழுதெல்லாம் பிராமணானுடைய பாதங்களை தண்ணீரால் கழுவி அந்த அழுக்குத் தண்ணீரை ஜனங்கள் குடிக்கவேண்டுமாம். ஏழைகளை பல மூட வழக்கங்களில் நம்பச் செய்து, அவர்களை ஏமாற்றிப் பணம் பறித்து சேம்பேறியாக பிராமணன் வரும்து வருகிறான். சர்க்கார் உத்தியோகமே, அல்லது வக்கிஸ் உத்தியோகமே தவிர வேறு எந்த உத்தியோகமும் பிராமணன் பார்ப்பதில்லை. சென்னை மாகாணத்தில் 15 லட்சம் பிராமணர்களிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அடிமையாக, இவர்களுக்கு உழைத்துப் போடுவதற்கு சுமார் நான்கு கோடியே பத்து லட்சம் பிராமணர்ல்லாதார் இருக்கின்றனர். ஆகையால் நாங்கள் விடுதலை பெற்று, சுதந்தரமடைத்து, பிறர் உதவியின்றி வருமும் ஆற்றல் அடையும் வரை, நாட்டில் சமாதானத்தையும், பரதுகாப் பையுமளிக்க நம் தேசத்தை அன்னிய தேசத்தார் ஆளுவதே பொருத்தமானது. எங்களை ஏமாற்றி, எங்களு

டைய பணத்தைப் பிய்த்துப் பிடுங்கித் தின்றுகொண்டே எங்களைத் தீண்டரதவர்களென்றும், நாங்கள் தொட்டால் அசுத்தமாகிவிடு மென்றும் கூறும் 15 லட்சம் பிரா மணர்களுக்கு அடிமையாக நாங்கள் வாழ்வதை விட எங்களைப் பாதுகாத்துவரும் அன்னியர் ஆருகையே எவ்வளவோ மேலானது.”

மேற்கண்ட வர்ணனை இந்து சமூகத்தின் கீழ் கிளையிலுள்ள கனவானால் மிஸ் மேயோவுக்குக் கூறப் பட்டவை. இவைகளை மேல் நாட்டார் படித்துப் பார்க்கின் பிராமணின் எண்ணித்தையற்ற வஞ்சகங்களில் சிறிதேனும் அறிந்து கொள்வார்களாதலால் பிரசங்க மேடைப் பார்ப்பனருக்கு பாதக மேற்படும். ஆனது பற்றியே ‘இந்தியமாதா’ வெனும் புத்தகத்தின்மீது ஆத்திரத்தோடு கிளம்பினர்கள்.

—
மேற்கூறியவற்றால் பார்ப்பனச் சாயம் முற்றிலும் வெளியாகவில்லை. அடிமைகள் இன்னும் சொல்ல வேண்டியவை எத்தனையோ உள். அவற்றைப் பேசப்புகின் இச்சிறிய புத்தகம் இடம் தராது. சுருங்கக்கூறுமிடத்து பார்ப்பனன் நம்முடைய பெண்டாட்டி பிள்ளைகள் தவிர மற்றெல்லாவற்றின் மீதும் கை வைத்துவிட்டான். இல்லை இல்லை, சில இடங்களில் நம்முடைய பெண்சாதி பிள்ளைகளையும் சொந்தமாக்கிக்-கொண்டான். இதைத் தெரியாதவர்கள் மலையாளத்துக்குச் சென்று தெரிந்து கொள்ளட்டும். அவற்றைப்

பற்றி இங்கு விவரித்தெழுத இடயில்லை. நம்புதிரிப் பார்ப்பானுக்கு தங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளைக் கூட்டுக் கொடுத்து அதனால் மேன்மையுண்டென என்னிக் கொண்டிருக்கும் பரிதாபகரமான இந்து ஜாதியார் மலையாளப் பிரதேசத்தில் இன்றைய தினமும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். சிலவரண்டுகளுக்கு முன் கொச்சிக்கடுத்த ஏர்ணாகுளத்தில் ஒரு கனவானைச் சந்தித்தேன். அவரைப்பற்றி அவரையே விசாரித்தபோது அவர் பெரிய தனவுக்கர் என்று தெரியவந்தது. அவருடைய சுற்றுத் தார் பலரும் உயர்ந்த பதவிகளில் இருக்கின்றனர். கஸ்வி கேள்விகளிலே திறமை வாய்ந்தவர். பெரிய மணிதருக்கு வேண்டிய யோக்கியதைகள் பூராவும் இருக்கன. எனினும் இவற்றையெல்லாம் கூறியதால்மட்டும் தன்னுடைய உயர்வான சிலைமையைச் சொல்லிவிட்டதாக அவர் மனதுக்குச் சமாதானமில்லை, ஆதலால் எல்லரும் சொல்லியான பிறகு அப்பக்கத்தில் மிகவும் செல்வந்த ரான் ஒரு நம்புதிரிப் பார்ப்பானுடைய பெயரைச் சொல்லி அவரைத் தெரியுமா? என்று கேட்டார். நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் என்றேன். ஹ! ஹ!! இப்பக்கங்களில் அவரைத் தெரியாதவர் இருக்கவே மாட்டார்கள். அத்திருமேனி குடும்பத்துக்கும் எங்கள் வீட்டுக்கும் பாம்பரையாய் ‘சம்பந்தம் உண்டு’ எனச் சொல்லி மகிழ்ந்தார். தன்னுடைய செல்வத்தாலும், படிப்பாலும், மச்ச மாளிகை, காலாள், கையாட்களாலும், உயர்ந்த உத்தியோகத்தாலும் தனது குடும்பத்திற்கு உயர்வு மேம்படவில்லை. ஆனால் ஒரு பார்ப்பனன் தனது பெண்டுகளுடன் கூடிச் சுகிப்பதால்தான்

அப்பேருமை பூர்த்தியாகிறதென்ற எண்ணமும், வழக்கமும் கொண்ட வாழ்க்கையுள்ள ஹிந்து மதத்தை என்செய்வது?

இங்காட்டில் உயர்ந்த குடும்பத்தில் பிற்கு, உயர்ந்தகல்வியறிவு பெற்று, உயர்ந்த நிலைமையிலிருப்பவர்முதல் சாமான்ய ஏழைகள் வரையுள்ள பல குடும்பத்தின் பெண்களைப் பரப்பானுக்கு தாசிகளாக இருக்க ஹிந்து மதம் செய்துவிட்டது. நாற்பது லட்சம் ஜனத் தொகை கொண்ட தேசத்தைக் கட்டியானும் மகாராணியாரையும் பரப்பானே தான் சம்பந்தமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஹிந்து மதம் இன்னும் இடங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. பெரிய பூபாகத்தைக் கட்டியான்டிடனும், மேல்நாடு பல சென்று கல்வி கற்றிடனும் பாரமரின் பணத்தை தண்ணெடக்குத் தராசிலிடுப் பார்ப்பனருக்கு வழங்கி ராஜ ரிஷிப்பட்டம் பெறும் ஆள்வார் மகாராஜாக்களையும் ஹிந்து மதம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. என்னே! இம்மதப் பெருமை! என்னே இம்மதத்தால் பார்ப்பனர்க்கிருக்கும் ஏகபோகவுரிமை!! என்னே! இருபதுகோடி மக்களை இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் இவர்கள் ஏமாற்றிவரும் திறமை!!!

—
பறையனும், சக்கிலியனும் காலமே பஞ்சமர் துயரம். ஸம் கவுண்டர்களுடைய காடு தோட்டங்களில் கூவி வேலை செய்து சாவ

தற்காகவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்களா? காலை முதல் மரலை வரை பாடு பட்டதல்லரமல் இரவிலும் பட்டிகாத்து ஒரு வேளை ஆகாரமேனும் வயிறு நிறைய உண்ணாமல் வாடியலைவதற்காகவா அவன் பிறக்கான்? நல்ல ஆடைகள் உடுத்தி பிறகரப்போல் சந்தோஷிக்க அவனுக்கு மார்க்க மேதேனுமில்லையா? ஊரின் பள்ளத்தாக்குகளில் உள்ள சின்னஞ்சியூ குடிசைகளில் அவன் காலமெல்லாம் வரமுவா? குடிப்பதற்கும் நல்ல தண்ணீரில்லரமல் அழுக்கடைத் துட்டை நீரையே குடித்து அவன் சாகவா? அவனுடைய சூழ்நிலைகள் கல்வியும், பலதிறப்பட்ட கைத்தொழிலும் கற்க மார்க்க மின்றி ஆடு மாடுகள் மேய்க்கவா உங்கள் ஆண்டவனால் சிருட்டிக்கப்பட்டார்கள்? அவர்கள் பெண்களும் ஆண்களும் நீங்கள் மிருகங்களைவிடக் கேவலமாக மதித்து மிகவும் இழிந்த வசைச்சொல் கூறி அழைக்கப்படவா பிறக்குதல்லார்கள்? நீங்கள் அவர்களை அடித்தாலும், வைதாறும், வேறு கொடுமைகள் பல செய்தாலும், அவற்றினின்று தப்பித்துக்கொள்ள அவர்களுக்கு மார்க்கம் எக்காலமும் சித்திக்கப் போவதில்லையா? என்பதே நமது கவலை.

உங்கள் தீண்டரமை விளக்குத் தீர்மானங்கள் இவை களைச் சாதித்து விடுமா என்று கேட்கிறேன். உங்கள் சமய வேடங்கள் இம்மாதுதல் அளிக்குமா என்று கேட்கிறேன். “கோயில் துழைவு” ஒன்று மாத்திரம் எங்கள் பஞ்சமனை உயர்த்தும் என்ற மம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. இம்மையிலே அவனைக் கொடுமைப்படுத்தும்.

அக்கடவள் அவனுக்கு மறுமையில் ஏதோ தரவல்லது என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கில்லை. மற்றும் அவன் பக்தி மார்க்கத்தில் மூழ்கி உங்களைப் போல ஆனந்தக் கூத்தாட அவனுக்கு நேரமில்லை-காலமில்லை. வயிற்றி விருக்கும் கருக்குழந்தையும், தொட்டிலில் தூங்கும் சிசுக்குழந்தையும் போக, அவன் குடிசையிலுள்ள ஒவ்வொரு ஜீவனும் காலை முதல், மாலை வரை காடு கரை களில் தினாறத்தினாற உழைத்தால்தான் அரை வேளைக் கஞ்சிக்காகிலும் மார்க்கமுண்டு. ஆதலின் அவனுக்கு உங்கள் கோவில் உற்சவாதிகள் வேண்டாம். அவனுக்குப் பலமும், பணமும், நேரமும் ஏற்படும்போது அக் கோவில்களையும், அதிலுள்ள சாமிகளையும் அட்டி வைக்கும் சக்தி அவனுக்கு ஏற்பட்டுவிடும். அதைப் பற்றி நீங்கள் கவலைக் கொள்ளாதீர்கள்.

இன்றையதினம் அவனுக்கு வேண்டுவது வேலைக்குத் தகுந்த சம்பளம். இதைத் தந்து விடுவீர்களாயின் அவன் வயிறார உண்டு உடல் வளர்க்க முடியும். அவர் கருடைய கேவலமான சிலைமையைக் கவனித்து, விசாரித்து பரிகாரம் தேட உடனே ஒரு விசாரணைக்கமிட்டி தேவை, சைமன் கமிஷன் புஞ்சை புளியம்பட்டியிலுள்ள கருப்பச் சக்கியனுடைய குறைகளை அறியவில்லை, விசாரிக்கவுமில்லை, யாரும் எடுத்துரைக்கவுமில்லை. அவனுடைய பையனை தாலுகா போர்டு பள்ளிக்கூடத் துக்கு அனுப்பிப் படிக்க வைக்க அவனுக்குப் பிரிய முண்டு. ஆனால் அவனுடைய பையனை ஆடு மேய்க்கச் சேர்க்காவிடில், அவனையும் பண்ணையத்திலிருந்து தூரத்துவதாக அவனுடைய ‘கவுண்டர்’ சொல்லுகிறார்.

மற்றும் அவனுடைய பையன் பழனி, ஆடு மேய்த்து ஐந்து வள்ளம் சம்பாதித்தால்தான் ஒரு ஜீவனுடைய காலம் தள்ளிவரும். இல்லையேல் கருப்பனுடைய படியில் பழனி குடிக்கமுடியாது. இங்கிலையில் உங்களுடையகட்டாய ஆரம்பக்கல்வித்திட்டம் என்ன செய்யும் என்று கேட்கிறேன். எங்கள் பழனிக்கு முதலில் வேண்டுவது வயிறு நிறையக் கஞ்சியும், இப்பு நிறைய ஆடையும். இவைகளை நீங்கள் இலவசமாக சர்க்கார் பொக்கி ஷத்திவிருந்து கொடுக்க முடியுமானால் அவனும் படித்து முன்னுக்கு வருவான். இல்லையேல் இல்லை.

பஞ்சமர்களுக்கு தர்க்காஸ்து கொடுத்து விட்டேம் என்று சர்க்காரும் பெருமைப் பராட்டுகிறது. வெறும் மேடு பள்ளத்தால் அவனுக்கு என்ன பயன்? அதைத் திருத்தி வேலி போட்டு, பட்டி சேர்த்து, உழவு ஒட்டு விடைத்து அறுத்தெடுக்க அவனுக்கு முட்டுவளிப்பணம் என்கே? நீங்கள் கொடுத்த தர்க்காஸ்து நிலத்தின் பலன்களை அனுபவித்து வருபது யார் என்று விசாரணை செய்து அறிந்து பரிகாரம் தேடுங்கள். இரண்டு படி சாடு தர்க்காஸ்தில் கிடைப்பதற்குள் அவன் கணக்கையனுக்கும், மனியக்காரனுக்கும் ரொக்கமானால் குறைந்தது ஐம்பது ரூபாயும், கடனானால் குறைந்தது நூறு ரூபா 'புரோ' நோட்டும் எழுதிக் கொடுக்கும் சங்கதியும் உங்களுக்குத் தெரியாதா?

பறையனையும், சக்ஜிலியனையும் மிகவும் கேவலமாக மதிக்கிறீர்கள். ஆனால் அவர்களில் இனம் விதவைகள் இல்லை. அவர்களில் தேவ தாசிகள் இல்லை. அவர்களில் விபசார விடுதிகள் இல்லை. அவர்கள்

சதா சர்வகாலமும் வக்கில் மூட்டைகள் சுமங்கொண்டு கச்சேரி வாசல்களில் அலைவதில்லை. கோயமுத்தூர் ஜில்லாக் குழுத்தனக் கவுன்டர்களைப் போல அவர்கள் குத்தி வீழ்த்திக்கொண்டு தூக்கு மேடைகளில் ஏறிச் சாலதில்லை.

குறுகிய இட்டேரிகளில் நீங்கள் தெல்லும்போது உங்களைக் கண்டவுடன் அவன் ஒரே ஒட்டமாய் கள்ளி யோரத்தில் ஓடி, தனது காலிலுள்ள செருப்புகளை கழற்றிவிட்டு, தலை குளிக்கு கைகள் கூப்பி சுவாயி அல்லது புத்தி என்று வணங்கி நின்று நீங்கள் இறுமாப்புடன் அவனைக் கடக்கு சென்ற பின்னர் அவன் தன் வழி நோக்கிச் செல்லுகிறான்.

உங்களோடு அவன் பேச நேர்ந்தால் தனது மிதியடி களை தூரமாக வைத்துவிட்டு, மேல் துண்டு இருப்பின் அதைச் சுருட்டி இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டு ‘சுவாயி புத்தி’ அல்லது ‘சமரங்கோ’ என்று மிகவும் பயத்துடன் ஒருக்கணைய மடக்கி மார்மீதும், மறுக்கணைய வாய் மீதும் வைத்துக்கொண்டுப் பேசுகிறான். ஆனால் நீங்களோ எடுத்த எடுப்பில் ஏண்டா! படுவா! என்றும், செருப்படி! சாட்டையடி! என்றும் மூர்க்கத்தனமாக வே பேசுகின்றீர்கள்.

உங்களுக்கு ஆகாத ஒரு சக்கிலியன் வெள்ளை வேஷ்டிக் கட்டிக்கொண்டு வந்தால் ‘ஏண்டா உனக்கு ஜம்பம் ஏறிப்போச்சோ, என்று உதைப்பீர்கள். ஏதோ காலு பணமுள்ளவன் தன் குடிசைக்கு வில்லையோடு போட்டிருந்தால் அவன் உங்கள் ஏவலுக்குச் சிறிது பின்

வாங்கவேண்டிய சந்தர்ப்பம் வாய்த்து விட்டால் உடனே ‘அவனை ஏண்டா சக்கிலிய நடயே! உனக்கு வில்லை யேரடு மேய்ந்துகொண்ட ஆணவமர்’ என்று புடைப் பிர்கள்.

குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் உங்கள் வாய்க் கால்களில் அவன் தண்ணீர் மொள்ளவந்தால் ஒரு குடம் தண்ணீருக்காக ஒருமணி நேரம் வேலை வாங்குவீர்கள். இல்லையேல் கல்லெடுத்து விரட்டுவீர்கள்.

ஆனால் உங்கள் வீட்டில் பினம் வீழ்ந்தால் சாம வேளையாயினும் ஏம் வேளையாயினும் சக்கிலியைக் கூப்பிட்டு உங்கள் உறவினர் வீடு இரண்டு காதவழி மிருப்பினும் செய்தி சொல்லி அவனைக் கால் நடையாய் அனுப்புவீர்கள். அவன் வழிச் செலவுக்குக் காலணாவும் கொடுக்கமாட்டர்கள். கட்டுச் சாதமும் இல்லை, செய்தி சொன்ன விடத்தில் புளி தண்ணீருமில்லை. ஆனால் காலுபடி தானியம் கொடுப்பார்கள். அவன் நடந்த அலுப்புத்தீர கன்றுக்கடையில் கொடுத்து நாலுபடி குடித்துவிட்டு ஊர் வந்து சேருவான். உங்கள் வீட்டுப்பினம் சுடுகாடோ, இடுகாடோ போய்ச் சேரும் வரை பறையர், சக்கிலியர் வயிற்றில் கள்ளைக் குடங்குடயாய் ஊற்றி ஆடிப்பாடி அழச் செய்வீர்கள். ஆனால் அவர்கள் வீட்டில் யாராவது செத்துப்போனால் சடங்கு செப்பியக் காலணாவும் கொடாமல் தடி எடுத்துப் புடைக்க வருவீர்கள். நீங்கள் காவடி எடுத்தாலும், பந்த சேர்வை எடுத்தாலும், காகமெடுத்தாலும், கம்ப மெடுத்தாலும் உங்களோடு சரியாக என்றாக ஒன்றாக ஆடிப்பாடி சக்கிலியன் கப்பட்டை அடிக்கலாம். அவன்

மீது நீங்கள் மேதி விழலாம், என்றாய்த் தட்டவில்லை யென்று கைப்பிரம்பால் சாத்தலாம், அவன் தப்பட்டை யை வாங்கி நீங்களே தட்டலாம், ஆனால் அவனுக்கும் உங்கள் கோயில் சுவாயிக்கும் கடுமையான விரோதம்! அவன் கோயிலுட் புகுந்தால் சுவாயி பறந்துவிடும்!

நீங்கள் அவர்களை உங்கள் பிள்ளைகளோடு சேர்த்து மாடு மேய்க்கலாம், வேலி அடைக்கலாம், பாத்தி பிடிக்கலாம், தண்ணீர் விலக்கலாம், ஏர் ஓட்டலாம், பாம்பு அடிக்கலாம், தாம்பு ஓட்டலாம், தானியம் தூற்றலாம், புட்டக்கலாம், வாரிக்கொண்டு வந்ததை வீட்டினுள் வாங்கி வைக்கலாம், ஆனால் உங்கள் பிள்ளைகளோடு அவர்கள் பிள்ளைகளும் பள்ளிக்கூடங்களில் உட்கார்ந்து படிக்க விடாமல் கொடுமைப் படுத்துகிறீர்கள்! தாழ்ந்த வகுப்பு பிள்ளைகளையும் கட்டாயம் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற சர்க்காரின் கண்டிப் பான உத்திரவு இருப்பதால் அவர்களை ஏதோ பள்ளிக் கூட ஓட்டுத் திண்ணையிலோ, வாசலிலோ இருக்க நீங்கள் கஷ்டத்தோடு அனுமதித்திருக்கிறீர்கள்!

நீங்கள் எவ்வளவு தான் கொடுமைப் படுத்திய போதிலும், அடித்தாலும், உதைத்தாலும், பேசினாலும், சக்கிலியனும், பறையனும் கஞ்சிக்கு மடித்தாலும் அதே நிலையில் தலைமுறைக் கணக்காக வாழ்ந்து வருவதால் அதையே தமது வாழ்வின் லட்சியமெனக் கருதியும் அதைவிட மேலான நிலையைக் கணவிலும் கருதிப் பாராமலும் ‘என்மரான சாதியிற் பிறந்தோம்’ இதுவே நமது கதி என்ற தப்பான எண்ணத்தாலும் அவர்களிடம் காசு பணம், ஆள் அம்பு, காடு தோட்டம், உத்தி

யோகம் அதிகாரம், எதுவும் இல்லாத காரணத்தாலும் அவர்கள் சதா சர்வகாலமும் உங்களிடம் நாய்போல் விசுவாசத்துடன் இருந்து வருகிறார்கள். நீங்கள் அடிக்கும் போதெல்லாம் சக்கிலியன் உங்கள் காலில் வீழ்கிறான். நீங்கள் உதைக்கும் போதெல்லாம் சூனித்து கொடுக்கிறான். நீங்கள் வையும் பேரதெல்லாம் தனது கன்னத்தில் போட்டுக்கொள்ளுகிறான். நீங்கள் அவன் படியைக் குறைக்கும் போதெல்லாம் அவன் தன் வயிற் கைப் பிசைந்து கண்ணீர் வடிக்கிறான். உங்கள் சாலையில் நிற்கும் எருதுகளுக்கு நீங்கள் விலை கொடுத்து வாங்கியதால் அவைகளிடம் ஒரு வேளை கடின வேலைவாங்கினும் மறு வேளை ஒய்வு கொடுத்து தேய்த்துக் குளிப்பாட்டி அன்னை மேவப் புல்லும், கொட்டையும், தவிடும், தண்ணீரும் கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால் இவ் விலைத்தலை யொன்றுமில்லாத எருதுகளான-எருது களைவிட அதிகமாக உழைத்து வரும் பறையர் சக்கிலியர் ஆகிய பண்ணையாட்களை நீங்கள் எலும்புக் தோறு மாய் வைத்திருக்கிறீர்கள். இதற்கொடு முடிவில்லையா? எல்லையில்லையா?

— — —

பஞ்சமர்களுக்கெனத் தனிப் பாட பஞ்சமர்களை சாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். உயர்த்தும் இதில் பிள்ளைகளுக்கு கல்வியும், வழிகள். கணக்கும், சித்திரமும், கைத்தொழி வும், சரித்திரமும், சாஸ்திரமும் அரசாங்கச் செலவில் போதிக்கப்படவேண்டும். இப்பள்ளிச் சிறுவர், சிறுமிகள் படித்து தொழில் புரிந்து வரும்வ

நடத்தும் வரை இவர்கள் அரசாங்கச் செலவிலே போ விக்கப்பட வேண்டும். இது கட்டாயப்படுத்தப்பட வேண்டும். இவ்விதமாக நானையதினம் ஏற்பாடு செய் வீர்களாகில் இன்னும் இருபத்தைந்து ஆண்டுகட்குள் பஞ்சமர் சிலை வேறாகவிடும். இதைச் செய்யும்படி சீர் திருத்தக்காரர் போராட வேண்டும். மேட்டுர் திட்டங்களும், அண்ணாமலைக் கல்லூரிகளும், மற்றெல்லாத் திட்டங்களும், சிறுத்தப்பட்டு, அப்பணமெல்லாம் பஞ்சமச் சிறுவர்களும், சிறுமிகளும் கல்வி கைத்தொழில் கற்று முன்னேற்றமடையச் செலவு செய்யப்படல் வேண்டும்.

கல்வியின்மையாலும், பொருளாதார நிலையாலும் பஞ்சமர் கீழ்ப்பட்டு நிற்கின்றனர் என்பதை நாம் எடுத்துக்காட்டி ஒப்புக்கொண்ட போதிலும், கல்வியும் பொருளாதாரமும் அவர்களை உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுவந்த போதிலும், அவர்களை சமூக நிலையில் தாழ்மைப் படுத்தி வைக்கும் கொடிய பேய் மற்றொன்று உள்ளது, அதுதான் மதம், அதுதான் சாதி. இவை யிரண்டும் ஒழிந்தாலன்றி பஞ்சமர் எனப்படுவோர் மனிதராக வாழ இயலாது. வனெனில் இன்றையதினம் ஐகோர்ட்டு ஐட்ஜியாக வேலை பார்க்கும் ஒரு ஈழவ சாதியைச் சேர்ந்தவர் வைக்கத்துப் பரதநாளில் கடக்க வொட்டாமலும், கல்பாத்தி அக்கிரராத்தில் நுழைவுவொட்டாமலும், சட்ட மூர்வமாக தடுக்கப்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். தாழ்ந்த வகுப்பைச் சார்ந்த வர்கள் எவ்வளவு படித்த போதிலும், எவ்வளவு அதிகாரமிருப்பினும், பணமிருப்பினும், பட்டை பட்டையாக சாம்பலடித்து காய்களை கழுத்து நிறையத் தொங்க

விட்டுக்கொண்டாலும், ‘அவன் பறையன் அவன் சக்கிலியன்’ என்ற காரணம் சொல்லி அவனை பொதுக் குளங்கள், கிணறுகள், கோவில்கள், மடங்கள் ஆகியவற்றின் பாத்யம் மறுக்கப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆனது பற்றியே செங்கல்பட்டில் கூடிய சுயமரியாதை மகாநாட்டில், பறையர், சக்கிலியர், நாய்க்கர், அப்பர், கூய்யங்கார், நாடுடி, முதலியார், கவுண்டர் ஆகிய சகல வேற்றுமை குறிகளான சாதிப்பட்டங்கள் ஒழியவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

இங்காட்டு ஆபாசங்களைத் திரட்டிக்குவித்த மில் மேயோ பஞ்சமர் விஷபமாகக் கூறுவது:—

“அயல் தேசத்தார் இந்தியர்களை சிற வேற்றுமை யுடன் நடத்துகிறார்களேன இந்திய அரசியல் வரதிகள் சொல்லுகின்றனர். ஆனால் இந்தியாவில் கோடிக்கணக்கணக்கான ஐனங்களை கல்வி யில்லாதவர்களினரும், தீண்டாகவர்களென்றும் ஒதுக்கி வைத்து அவர்களை மிக இழிவாக நடத்துவதற்கு என்ன சமாதானம் கூறுகிறார்கள். தன் தேச மக்களுக்கே தன் சகோதர சகோதரிகளுக்கே சாதாரண பிறப்புரிமைகள்கூட வழங்குவதற்கு விருப்பில்லாத அரசியல் வரதிகள் பிற தேசத்தார் தங்களிடம் சிற வேற்றுமை காண்கிக்கிறார்கள் என்று குறை கூறுவதால் என்ன பயன்?”

இக் கேள்வியரகப்பட்டது இந்திய அரசியல் வரதிகளில் தொண்டையைக் கவ்விப் பிடிப்பது போல் இருக்கிறது. தீண்டாமை தீண்டாமை என்று ஒலியிடும் காக்கியடிகள், தீண்டாமை நீங்குவதற்காக காரியத்தில்

எதைச் சாதித்து விட்டார்? என்று அறிய ஆசைப்படுகிறேன், அவர் தமது சபர்மதி ஆசிரமத்தில் உயர்ந்த சாதிப் பையங்களையும், பெண்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளாமல் தீண்டாத வகுப்புப் பிள்ளைகளில் நூறு பேரையாவது கூட்டித்திரட்டி அவர்களுக்குக் கல்வி ஒழுக்கம், கைத்தொழில் ஆகியவற்றை பயிற்றுவித் திருப்பாராயின் அவர் உண்மையாகவே மகாத்மாவாயிருப்பார் என்பதில் ஜயமில்லை ஆனால் அவர் வர்யால் தீண்டாமை விலக்கை ஓதிக் கொண்டும், வயிற்றில் வர்ணாசிரமக் குரங்கைக் கட்டிக்கொண்டு மிருப்பதால் காந்தியைப் போன்ற பைத்தியக்காரர் வேறொருவரில் வையென வரப்போகும் சந்ததியார் என்னி நகையாடுவர் என்பதில் ஜயமில்லை.

மற்றும் பல காங்கிரஸ் சபைகளும், ஹிந்து மகாசபைகளும், தலைவர்களும் தீண்டாமையுடன் வாய்ப் போர் புரிவதால் பயனெண்ணே? என்று கேட்கிறேன். காரியத்தில் தீண்டப்படாதவருடைய சிலையை உயர்த்த, சமூக சிலையை உயர்த்த, கன்வி நிலையை உயர்த்த, செஸ்வி நிலைமையை உயர்த்த இவர்கள் என்ன செய்து விட்டார்கள்? பிள்ளையைக் கிள்ளிவிட்டுத் தொட்டிலை யும் ஆட்டுவது போல ஒரு பக்கம் தீண்டாமை விலக்குத் தீர்மானமும், மற்றொரு பக்கம் வர்ணாசிரம மகாநாடு களும் கூட்டுவிப்பதால் என்னபயன் விளையைப்போகிறது.

பிறவியில்
வேற்றமை
உண்டா?

“அமெரிக்க நாட்டில் சிக்கோ ஜாதி யார் கேவலமாக கடத்தப்படுகையில் இந்தியரவில் தீண்டாதாரரைப்பற்றிப் பேச மேயோவுக்கு என்ன யோக்கி யதை மிருக்கிறது” என சிலர் கண்

தித்தார்கள். கடவுள் கம்பிக்கையுள்ள அமெரிக்க வெள்ளையர்கள் கருப்பு நீக்ரோ சாதியாரைத் தங்கள் பக்கத்தில் அனுகவொட்டாமல் தடுப்பதில் அதிசய மொன்றுமில்லை. அக்காருண்பமான கடவுள், பார பட்சமற்ற கடவுள், சர்வ சக்தியுள்ள கடவுள் அமெரிக்க நாட்டில் கில மனிதர்களை வெண்மையாகவும், செம்மையாகவும், ரூபலாவன்யத்தோடும் படைத்துவிட்டு, அதே நாட்டில் கன்னங்கரேலென்று உதடு பிதுங்கிய சுருட்டைக் கருப்பன்களை ஏன் படைத்தார்? என்று விளங்கவில்லை. இன்றெல்லாம் பர்டு பட்டாலும் இன்னு மிக்க ஜன்மமே பாடுபட்டாலும் நீக்ரோவை அமெரிக்க வெள்ளையனைப் போல் செய்யமுடியாது. சர்வ சக்த னான கடவுளாலும் செய்ய முடியாதென்றே தோன்றுகிறது. ஏனெனில் அவருக்கு அது முடிக்கும் திறமை யிருந்தால் வெகு காலத்திற்கு முன்பே முடித்திருப்பார். அவருக்கு அத்திறமை இல்லாதிருப்பதால் தான் தனது சிருஷ்டிகளான நீக்ரோக்களின் அவமதிப்பை பார்த்துச் சுகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

ஆனால் இங்காட்டிலிருக்கும் பஞ்சமர்களை நன்றாகப் படிக்கவைத்து அவர்களுக்கு நல்ல அதிகாரம் கொடுத்து, அவர்களும் துரைபோல சட்டை மாட்டிக் கொண்டால் பார்ப்பனைப் பெண்கள் தராளமாக மனங்து கொள்ள முடின் வருவார்கள். ஆனால் ஒரு நீக்ரோவை எந்த நிலையில் உயர்த்தினாலும், அவனுடைய கருப்பு கிறமும், பிதுங்கிய உதடும், சுருட்டைத் தன்மைம், விகாரமான பார்வையும் அவனிடயிருந்து நல்ல ரூபலா வண்யமுள்ள பெண்களை விரட்டிவிடும். இதிலிருந்து என்ன விளங்குகிறதென்றால், பார்ப்பனனுக்கும் பறை

யனுக்கும் செயற்கையான வித்தியாசங்களேயன்றி இயற்கையான வித்யாசங்கள் இல்லை என்பதே. கருத்தபார்ப்பனானுமண்டு. வெளுத்த பறையானுமண்டு. பறையனுக்கும் சக்சிலிபனுக்கும் சகல உரிமைகளையும் வழங்கினால் ஒருக்கறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் அவன் பார்ப்பனானவிட உபர்த்த நிலைமைக்கு வந்துவிட முடியும்.

—
திருநெல்வேலியில் கூடிய சைவப்பைவர்களின் பெரியார் தனிக்கூட்டத்தில் தலைபிதற்றல்.

மை வகித்த அன்பர், அன்பெனும் சிவனின் தொண்டர், அன் பேசைவமெனும் பக்தர், சைவ அன்பைப்போல் பிற மதங்களில் அன்பில்லை யென்ற ஆராய்ச்சியரளர் என்ன சொன்னார்? சாதி பேதமின்றி எல்லோரையும் கடவுள்வழிபாட்டுக்காக கோயிலுள் அனுமதிக்கலாம், ஆனால் சில சாதியார் அசுத்தமாக விருக்கிறபடியால் அனுமதிக்கப் படுவதில்லை—என்றார்.

ஐயா! சைவப்பெரியாரே! தாங்கள் கோரும் ‘சுத்தம்’ அகச்சுத்தமா, புறச்சுத்தமா? அகச் சுத்தமாயின், அகச்சுத்த மூளைவனுக்கு கோவில் எதற்கு? புறச்சுத்தமாயின், நரளையதினமிருந்து தங்களை ஒரு அழுக்குள்ள குடிசையில் குடிசிருக்கச் செய்து, திருநெல்வேலியிலுள்ள கக்கூச மலங்களை யெல்லாம் வாரி யெடுத்து அப்புறப்படுத்துவதைத் தங்களுக்குத் தொழிலரக்க கொடுத்து, அதற்காகத் தங்களுக்கு மாதம் ஐந்து ரூபாய் சம்பளங்கொடுத்து, கிணற்றிலும் அனுமதிக்கா.

மல் தடுத்து வைக்கப்பட்டால் தாங்கள் 'சுத்தமாக'
இருக்க முடியுமா?

ஹே! வெட்கங்கெட்ட பெரியாரே! தங்களுடைய,
அன்பும், அறிவும், ஆராய்ச்சியும், சமயப்பற்றும்
இதை என் உணர முடியாமற் போயிற்று? சைவத்தில்
ததும்பும் 'அன்பு' கிறிஸ்தவ மதத்திலுமில்லை என்ற
பெரியீர்! சைவத்தினால், கொடுஞ் சைவத்தினால்,
அழுக்குற்று, அடியுற்று, அடிமைப்பட்டு, கொடுமைப்
பட்டு, சிறுமைப்பட்டுக் கிடந்த எத்துணைப் 'பஞ்சமர்'
குடும்பங்களை கிறிஸ்து மதம் ரட்சித்து, அவர்களைக்
குளிப்பாட்டி, நல்ல கல்வி தந்து, கைத்தொழில் தந்து
அவர்களை லாயர்களாகவும், பண்டிதர்களாகவும், போ
லீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களாகவும், தாசில்தார்களாகவும்,
முன்சிப்புகளாகவும் மற்றும் பல துறைகளில் அவர்களை
உயர்த்தியும், அமர்த்தியும் உங்கள் சைவ வேளாளர்
களை அவர்கள் காலில் விழிச்சேய்துள்ளது. அவர்கள்
உணவைக் கருதியும், உடையைக்கருதியும், அவர்களைத்
தாழ்த்தி வைக்காமல் உயர்த்தியிப்பார்க்கும் தன்மை அக்
கிறிஸ்தவக் கடவுளுக்கும், கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளுக்கும்,
கிறிஸ்தவ அன்பிற்கும் உள்தென்பதை அறிந்து கொள்
ஞ்கள். பழனி என்ற சைவப் பெயரையும், ராமன்,
மோஸஸ் என்ற நாமங்களைச் சூட்டியவுடன் அவர்களை
எவ்வளவு உயர்த்திவிடுகிறார்கள் என்பதை அறியுங்கள்.
அவ்விதம் பெயர் மாற்றம் உடையவர்களைக் கண்டு தாங்
கள் எவ்விதம் வணங்குகிறீர்கள் என்பதை உணருங்கள்.

பறையர், சக்கிலியச், தொம்பர், தோட்டி, பள்ளர், குறவர், வலையர் எனப்படும் மாசற்ற மனித சாதியாரே! தீண்டப்படாமலும், பார்க்கப்படாமலும் அவதிப்படும் நாயாஷச் சோதர சோதரிகளே! நீங்கள் எழுந்து நில்லுங்கள்: கல்வியையும், கைத்தொழிலையும் பேரற்றுங்கள். சமயத்தையும், சாதிவையும் தூற்றுங்கள். சாதியாலும், சமயத்தாலும் நீங்கள் பாழ் பட்டுக் கிடப்பதை உணருங்கள். கல்வியும், கைத்தொழிலும் உங்களை மேம்படச் செய்ய மென்பதை தெரிந்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் என்றைய தினம் மேம்பட எண்ணுகிறீர்களோ அன்றைய தினமே சைவத்தையும், வைணவத்தையும், இந்து மதத்தையும், வரணாசிரமதர்மத்தையும், சமயத்தையும், சாஸ்திரத்தையும், கோவிலெனப்படும் விபசார விடுதிகளையும் விட்டொழியுங்கள். அவைகளைப் பற்றி மனதிலும் சிந்திக்காதே யுங்கள். நீங்கள் இம்மையில் ஒழுக்கத்தோடு வாழ முயலுங்கள். ஒழுக்கம் உயிரினும் பெரிது என்பதை பறைசாற்றுங்கள். உங்கள் வயிற்றுக்கு சோறும், இடுப்புக்கு ஆடையும், நிழலுக்கு வீடும் தேடி அடைந்து ஆனந்தமடையுங்கள். அதற்கெதிராக வள்ளதெது வாகிலும் கடவுளாகிலும்—உடைத்தெறியுங்கள். நீங்கள் தாங்க முடியாத துயரங்களைச் சுமந்து நிற்கிறீர்கள். இதை விட அதிகமான துயரங்களை மறுமையில் உள்ளதாகக் கூறப்படும் நரகத்திலும் காண முடியாது. ஆதலால் மறுமையைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் இம்மையில் போராடி வெற்றி கூறுங்கள்.

கரதரை மேயோவெனும் அமெ
குற்றங்கூறுபவன் ரிக்க மாசால் எழுதி பிரசுரிக்கப்
நமது நண்பனே. பட்ட “இந்திய மாதா” வெனும்

புத்தகத்தில் இந்தியா அவதாறு
செய்யப்பட்டிருப்பதாய் என் தேசத்தார் பலர் வெம்பி
வீழ்ந்தனர். அவ்விதம் வெம்பி வீழ்ந்தவர் ஒருவராயிரும்
இந்திய மாதாவில் கண்ட விடயங்கள் முழுப் பொய்
யெனக் சாதிக்கவில்லை. சிலர் பிறநாடுகளிலும் இக்
குற்றங்கள் இல்லையா என்றனர். சிலர் மனித சமூகத்
தில் குற்றங்கள் இருப்பது இயல்பே அனக்கூறித்திருப்பதி
யுற்றனர். மற்றுஞ் சிலர் யிகைப்படக் கூறிய கூற்றென்றும்
கூறினர். நாம் நான் தோறும் சாப்பிடும் அரிசி,
பருப்பு, காய்கறி இவைகளோல்லாம் நான் தோறும் நம்
கண்ணிற்குச் சிறிதாகவே காணப்பட்ட போதிலும்,
ஒருவருட காலத்தில் நமது வயிற்றுனுட் புகுஞ்சு சென்ற
ஜல திட பதார்த்தங்களின் அளவையும், நிறையையும்
யாராகிலு மொருவர் குறிப்பிட்டு வைத்திருங்கு நமக்குக்
காட்டினால், அந்த விவரங்களைப்பார்த்து நாம் திகைத்
துப்போவோ மென்பகில் ஜயமில்லை அதுபோலவே
எதோ நாம் கண்டுங்காணரமல் நம்முள்ளடோறும் நடை
பெற்றுவரும் குறைபாடுகளையும், மூடப்பழக்க வழக்
கண்களையும் மேயோ ஒன்றாகத் திரட்டிப் புத்தக ரூப
மாக வெளியிட்டதால் அது நம் கண்ணிற்கு யிகைபடத்
தெரிவது வியப்பல்ல. உடுநிலையிலிருந்து உண்மையை
ஓப்புக்கொண்டு சீர்திருத்தம் செய்யும் மனமுடையேர்
நம் நாட்டு ஊழல்களைப்பற்றி மேயோ கூற வேண்டிய
தைக் குறைத்தே கூறினர் என்பர்.

மில் மேயோ சர்க்காரின் கங்காணியாகவே வந்து இந்தியருடைய கடை, உடை, பாவனை கல்லரவற்றிலும் குற்றங்கண்டு கூறி, இவ்வளவு கேவலமாக விருக்கும் இந்தியர் சுயராஜ்யத்திற்கு எப்படி ஸரயக்கானவர்கள்? என்பதையே அடிப்படையாகக் கொண்டு விஷயங்களை முடித்திருப்பதாகவும், இந்தியரிடம் சிலதுகாரன் இருக்கின்றன என்பதையும், அவற்றைப் போக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதையும் தாம் ஒப்புக்கொள்ளுவதாகவும், ஆனால் அவைகளுக்கு ராஜீயப்பூச்சுப் பூசி, அதனால் இந்தியா சுயராஜ்யத்திற்கு ஸரயக்கில்லை யென்று ஸ்தா பிக்க முயல்வது பேரக்கிரித்தனமாகும் என்றும், சமூக ஊழல்கள் எல்லா காட்டிலும், எல்லா ஜனங்களிடமும் இருக்கின்றன என்பதாகவும் எனதன்பைக் கவர்க்க டாக்டர் பி. வரதராஜாவு எழுதியிருக்கிறார்.

இதில் மேயோ, வெள்ளைக்கார ஆட்சியை உலகத் தில் வலுப்படுத்தும் கொள்கை யுடையார் என்பதையும், இந்தியரை உலகத்தார் முன்னிலையில் அவமதித்துக் கூறி இந்தியாவைப்பற்றி நிற்கும் ஆங்கில அரசாங்கத் தின் இருப்புக் கைகளை பலப்படுத்தவே இப்புத்தகம் எழுதியுள்ளர் என்பதையும் யான் கூசாமல் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். அதுபற்றி மேயோவின் நோக்கத்தை யும், குரோத்துக்கையையும், மண்ணரசையையும் யான் மிகவும் அழுத்தமாகக் கண்டிக்கிறேன். ஆனால் அவர் (மில் மேயோ) எங்நோக்கோடு கூறியிருப்பினும், கூறிய விஷயங்கள் உண்மையே என எனது முந்திய கட்டுரை களில் விளக்கியிருக்கிறேன். என்னை ஒரு சபையின்

முன்னிலையில் ஒருவர் அவமதிக்கும் பொருட்டு “நீ முழுக்குடியன்” என்று கூறி அவமதித்தால், அவருடைய நோக்கத்தையும் மற்றதையும் கவனிக்காமல் என்னிடமிருக்கும் குடிக்கும் தன்மையை அது முழுக்குடியாயினும், அரைக்குடியாயினும் அளவில் சண்டைப் போட்டுக் காலத்தை வீணாக்காமல் உடனே அகற்றிக் கொள்ள வேண்டுவது எனது முதற்கடமைவாகும் என்பதை நண்பர் ஒப்புக்கொள்வர் என்றே சினைக்கின்றேன். அன்றியும் எனது குடிக்கும் வழக்கத்தை நீக்கிக்கொண்டு, பிறர் யாரும் என்னை அவ்விதம் அவமதியாது இருக்கும் படியான சந்தர்ப்பத்தை அந்த அவமதித்த நண்பன் எனக்கு அளித்தது பற்றி யான் அவனை வாழ்த்தவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இரண்டாவதாக கிரு. நாயுடுகார் கூறி பிற நாட்டிற்கும் யது “சமூக ஊழல்கள் எல்லா நாட்டு நமது நாட்டிற்கும் டிலும், எல்லா ஜனங்களிடமும் இருக்கும் உள்ள கின்றன” என்பது. ஊழல்கள் எல்லா வேற்றுமை. லா நாட்டிலும், எல்லா ஜனங்களிடமும் மிருங்த போதிலும் உலகத்தில் பல்வேறு நாட்டினரும் சுதந்தரத்தோடு சுயவாட்சி புரிந்து வாழ்வதேன்? இந்தியா வெனும் இங்காடு மட்டும் பல நூற்றாண்டுகளாக அங்கியர் ஆதிக்கத்தின் கீழ் அடிமைப்பட்டுக் கிடப்பதேன்? இதற்குற்ற சமரதானம் நமது நண்பர் கூறுவாராக. நம்முடைய நாட்டிலிருக்கும் ஊழல்களுக்கும் பிற நாட்டினில் கரணம்படும் ஊழல்களுக்கும் அடிப்படையான வேற்றுமை யுண்டு. நாம்

தொட்டது தொன்னாறுக்கும் மதம் மதம் என்று கூக் குரவிடுகிறோம். நாம் உண்பதிலிருந்து மலம் கழிக்கும் வரையிலும், விடியற்கால முதற்கொண்டு உறங்கும் வரையிலும், உறக்கத்திலும் பிறந்தது முதற்கொண்டு சாகும் வரையிலும், செத்த பின்னிட்டும், மூச்சு வாங்கு தல், விடுதல் எல்லாவற்றிற்கும் மதப்போர்வைப் போர்த் திருக்கிறோம். நம்முடைய மதங்களிச்சு நம்முடைய மூடத்தனங்கட்டு அரண் செய்யா நிற்கிறது. மேல் நாடுகளில் அங்ஙனமல்ல; அவர்களுடைய அறியாமை நல்ல படிப்பினால் அகன்றுவிடும் தன்மை பொருந்தியது. அவர்களிடம் எவ்வளவு ஊழல் பொருந்தியிருப்பினும் நாம் ஒரு தேயத்தினர், ஒரு சாதியினர், நம்முடைய வாழ்விலும் தாழ்விலும் நமக்கு சம பங்குண்டு என்ற எண்ணத்தோடு கூடித் தொழில் புரிந்து வாழ்கின்றனர். அவர்களுடைய வேற்றுமைகளெல்லாம் தொழில் குறித் தும், பணம் குறித்தும் கிற்பன. தொழில் மாற்றத்தாலும், செல்வ மாற்றத்தாலும் அவ் வேற்றுமைகள் யாவும் நிலையில்லாது மாறுவன. ஒரு காலத்தில் எவ்வாறு மூட சீந்தப்படாமல் தெருக்களில் பத்திரிகை விற்றுக் கொண்டிருந்த பையன் மற்றொரு காலத்தில் பிரதம மாதிரி ஸ்தானம் வகித்து ராஜ ராஜாக்களோடு கலந்து விருந்துண்ணும் பெருமையை நாம் காதால் கேட்டோம். சாமானிய தொழிலாளி குடும்பத்தில் பிறந்த ஒருவன் மத குருவாகிய முடிமன்னர்கள் எல்லாம் தலைவணங்கத்தக்க பெரியோராய் விளக்குவதையும் நாம் பார்த்தோம்.

ஆனால் இந்நாட்டிலோ வெளின் கனம் டாக்டர் சுப்பராயன் முதன் மந்திரியாயினும் சரி, வைசிராய் ஆயி னும் சரி, ரயில்லே பேர்ட்டர் ஆயி னும் சரி, அவர்

மது வர்ணாசிரயிகள் கண்ணில் “சூத்திர”ஏகவே (இழிவான மனிதனாகவே) காணப்படுவார். அது போலவே கல்வியிலும், ஒழுக்கத்திலும், பக்தியிலும், ஞானத்திலும் சிறந்து விளங்கிய, திருவாங்கூர் ஸ்ரீ நாராயணகுரு சுவாமிகள் மது நம்புகிறிப் பார்ப்பனர்கள் முன்னிலையில் திண்டப்படாதாராகவே பாவிக்கப்பட்டது மன்றி, எய்களும், பன்றிகளும் டடமாடும் பரதை களில் நடக்க அனுமதிக்கப்படவுமில்லை. எனவே நம்மை அடிமைகளாகவும், மேல் நாட்டாரை அரசர்களாகவும் செய்து வைத்துள்ளது இந்த அடிப்படையான வேற்றுமை யொன்றுதான் என்பதை எனது நீண்பார் இனியாவது கண்டு தெளியட்டும்.

நமது சொந்த நாட்டிலேயே நாம் நாம் அடிமைப் பட்டுக் கொருக்கொருவர் அங்கியர்களாக பட்டுக் கொருக்கொருவர் அங்கியர்களாகவும், எதிரிகளாகவும் நமக்குள் அன்திரமின்றி, ஒர்றுமையின்றி, சகோதர பாவனையின்றி வாழுச் செய்யும் மதச் சம்பிரதாயங்களும், சாதிக்கட்டுகளும், மூடிப் பழக்க வழக்கங்களும் இருக்கும் வரையில் நாம் பிறநாட்டாரைப் போன்று தலை தூக்கப் போவதில்லை என்பது தின்னாம்.

‘சுயராஜ்யம்’ மது பிறப்புரிமை என்பதை யாவரும் மறுக்கவில்லை. ஆனால் சுயராஜ்யத்தைப் பற்றி நாம் சிக்திக்கவும் யோக்கியதை யற்றவர்களென்பதை சரித் திரம் சிருதித்து விட்டது. பாழான ஆரியர்கள் (பார்ப்பனர்கள்-ஹிங்குக்கள்) என்றைய தினம் இந்தியாவில் அடிவைத்தார்களோ அன்றையதினமே இங்காட்டை சனி பிடித்தது. அவர் இங்காட்டில் பரப்பிவிட்ட “மனு தர்மங்களால்” மது சமூகம் நாலு வருணங்களாகவும், மற்றொரு வருணமாகவும், பல்வேறு சாதிகளாகவும் பிரிந்து, ஒருவனை மற்றொருவன் வேறொன மதிக்க

84 மேயோ கூற்று மெய்யா-பொய்யா?

வைத்து ஒருவன்னக் கண்டால் மற்றவன் துவேஷிக்கும் படியாக ஒரு சாதிக்கொரு நீதி வகுத்து, ஒருவன் நடக்கும் பாதையில் மற்றவன் நடவரமல் படிக்கும், ஒருவன் குளிக்கும் ஒடையில் மற்றவன் குளிக்காமல் படிக்கும் ஒருவன் படிக்கும் பள்ளியில் மற்றவன் படியாமல் படிக்கும், ஒருவன் செய்யும் தொழிலை மற்றவன் செய்யாமற் படிக்கும், ஒருவன் வணங்கும் கோவிலில் மற்றவன் வணங்காமல் படிக்கும், ஒருவன் படிக்கும் வேதத்தை மற்றவன் படிக்காமற்படிக்கும் ஏற்பட்டு விட்டதால் நாம் சிதறுண்டு அடிமைப் பட்டுக் கிடக்கிறோம்.

ஹிந்துக்களன் னும் ஆரியப் பார்ப்பனருடைய மதக் கோட்டப்படுகள் நம்மைப் பலவராகப் பிரித்து, நம் மில் ஒற்றுமை குன்றச் செய்து விட்டதால் நம்மைப் பல நூற்றாண்டுகளாகப் பலதேயத்தினர் சூறையாடிச் சென்றனர். ஆப்கானியர் நாட்டைக் கொள்ள யடித்தனர், மொகலாயர் நாட்டில் அமுல் நடத்தினர், பார்சிகர் நாட்டில் தலைமைகொண்டனர், பிராங்க தேசத்தார் வந்து பேர் செய்து தோற்கடித்தனர், உலகத்தின் பலவேறு பாகங்களிலிருந்து பலவேறு நாட்டினர் வந்து நம்மை நாசப்படுத்தினர். இப்போதும் பிறநாடுகள் நம்முடைய செல்வங்களை யெல்லாம் நான் தோறும் சுரண்டிச் சுரண்டி நம்மைப் பாப்பர்களாக்கி விட்டன. நம்முடைய நாட்டை நாம் ஆளுவேண்டுவது நமது பிறப்புரிமையே எனினும் நமது 'கர்மபலன்' நம்மை வேறாக்கி விட்டது. இளமையில் சோமபலுற்றவன் முதுயையில் வறுமையால் கஷ்டப்படுவது போலவும், வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவு செய்தவன் இறுதியில் கடனாளியாவது போலவும், அளவுக்கு மீறிப் போகம் செய்தன் கடைசியில் ஆண்மை யிழப்பது போலவும், பருவத்தில் பயிர் செய்யாதவன் அறுவகட்க்காலத்தில் ஒலமிடுவதுபோலவும், நாம் செய்த 'கர்மங்களின்' பலனை நாம் அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

அங்கியருக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடப்பதே இந்தியர் வின் "தலைவிதி"யாகும். அதிலிருந்து மீண்டு கொள்ள

ஆஷ்டிகச் சங்கங்களாலும், சைவப் பெரியார் தனிக் கூட்டங்களாலும், வரணாசிரமிகள் மகாநடுகளாலும், காங்கிரஸ் ராஜீயத் தீர்மானங்களாலும், தேசிய வாதி யின் வீரத்தொனியாலும், சட்டசபைப் பிரவேசத்தாலும், சட்டசபையை பகிஷ்கரித்தலாலும், உத்தியோகம் ஏற்றுக்கொள்ளுதலாலும், உத்தியோகம் ஏற்றுக்கொள்ளாமலிருப்பதாலும், ராமாயணப் பிரசங்கங்களாலும், சத்காலைப்பேங்களாலும், ஆலய வழிபாட்டினாலும், தாசிகள் நாட்டியத்தாலும், பார்ப்பனர்கள் ஜபங்களாலும், வேள்வியாலும், யாகத்தாலும், தவத்தாலும், சித்தனையாலும், மற்ற மந்திர தந்திரங்களாலும் ஒரு காலமும் முடியவே முடியாது. உங்கள் 'தலைவிதி' உங்களை இறுகப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கையில் நீங்கள் சுயராஜ்யம் எங்கள் பிறப்புரிமை யென்றும், சமூக ஊழல்களுக்கு ராஜீயப் பூச்ச பூசுவது போக்கிரித்தனம் என்றும் சுயராஜ்யம் வந்தபின் எல்லாம் சரிப்படுத்திக் கொள்ளுவோம் என்றும் “பைத்தியம் தீந்தபின் கல்யாணம் செய்வதா? கல்யாணம் செய்தபின் பைத்தியம் தீருவதா?” என்றும் நீங்கள் பிதற்றித்திரிவதால் ‘சுயராஜ்யம்’ வந்துவிடாது. சைமன் கமிஷனாலும் உங்கள் தலைவிதி தீராது. சைமன் கமிஷனை பகிஷ்கரிப்பதாலும் உங்கள் தலைவிதி போகாது. கடைசியாக சட்டசபை வெடித்துண்டுக்கரும் உங்கள் கர்மபல்லை வேறாக்காது.

நீங்கள் வடக்கை நாமம் போட்டாலும், தென்கலை நாமம் போட்டாலும், அதை நீங்கள் பட்டை பட்டையாய்ப்போட்டாலும், சன்ன சன்னமாய்ப் போட்டாலும், நீங்கள் துளசிமணி தரித்தாலும், கலையிரப் பிரபங்கங்கள் படித்தாலும், உங்கள் ‘கர்மபலன்’ ஓடாது. நீங்கள் கண்ணு மூக்கு தெரியாமல் விபூதி பூசிக்கொண்டாலும், கழுத்தொடிய தாவடங்கள் பூண்டாலும், சரியை கிரையை, யோகங்களைப் பயின்றாலும், பன்னிரு திருமுறைகளைப் படித்தாலும், பதினான்கு மெய்கண்ட சால்திரங்களைக் கேட்டாலும், வேத இதிகாசங்களில் நம்

86 மேயோ கூற்று மெய்யா-பொய்யா?

பிக்கை பூண்டாலும், அகச்சான்று புறச்சான்று தேடிப் பிடித்தாலும், கலைக்கனையும், ஓவியங்களையும் நீங்கள் வளர்த்தாலும், நீங்கள் உலகத்தைக் காத்து ரட்சிக்கும் அவதாரங்களுக்காக தவங்கிடந்தாலும், உங்கள் விஷ்ணு யும் சிவனும் பூமியில் பிரசன்னமானாலும், கிழக்கே உதிக்கும் கதிரவன் மேற்கே உதித்தாலும் உங்கள் ‘கர்ம பலன்’ உங்களைவிட்டகலாதென்பது முக்காலும் தின்னைம்.

விடைலைக்கு
வழி என்ன?

“கர்ம” கர்த்தாக்கள் நீங்கள். நீங்கள் செய்த கர்மங்களின் பலாபலத் தை நீங்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் விரும்பி

நால் இக் கர்ம பலனை உடைக்கெரியும் வஸ்லமை உங்களிடமே காணப்பெறுவீர்கள். ஒரு வீட்டைக் கட்ட உங்களுக்குத் திறன் இருக்குமாகில், அவ்வீட்டால் உங்களுக்கு இம்சை உண்டாகும் போது அதை இடித்துத் தள்ளும் ஆற்றலும் உங்களிடமேதான் இருக்கிறது. வீட்டை இடித்தெரிய மனங்கொள்ளாமல் ஜயோ, வீட்டால் துன்பம் ஏற்பட்டு விட்டதே, வீட்டைக்கட்டிய “கர்ம பலனை” அனுபவித்தே தீரவேண்டும் என்று நீங்கள் என்னில் வாளா கிடந்தால் அவ்வீடு இருக்கச் சும் வரையிலும், அவ்வீட்டைக் கட்டிய “கர்மபலன்” உங்களை விட்டகலாது. அத்துன்பத்தைப் போக்குமாறு நீங்கள் உங்கள் சிவனையும், விஷ்ணுவையும் வேண்டினாலும் தீராது. உங்கள் துன்பம் நீங்கவேண்டுமானால், உங்களுக்கு துன்பத்தை விளைவிக்கும் வீட்டை உங்களுடைய வலிமையால் நீங்களே கட்டிய வீட்டை நீங்கள் தகர்த்தெரிய வேண்டும் ஜயோ! கலைகள் பேர்கின்றன வே, ஜயோ! சித்திரம் போகிறதே என்று தயங்குவீர்களாகில், உங்கள் “கர்மபலன்” உங்களை விட்டகலாது.

இன்றையதினம் நீங்கள் அனுபவித்து வரும் “கர்ம பலன்” என்னவென்று மேலே சொல்லிவிட்டேன். அது தான் நீங்கள் பரப்பனீயத்துக்கு இடங்கொடுத்து, தாழ்மைப்பட்டு, அவதிப்பட்டு, அடிமைப்பட்டு, மூட

நம்பிக்கைகளாலும், மதவெறியாலும், வீண் சடங்கு களாலும் ராசமுற்று, சேதமுற்று அதனால் வேற்று மைப்பட்டு அங்கிய ஆதிக்கத்தால் பிடிபட்டுக் கிடப்பதாகும். இப்பார்ப்பனீயத்தை என்றையதினம் ஒழிக்கின் நீர்களோ அன்றைய தினமே உங்கள் “கர்மபலன்” உங்களை விட்டகன்று, அன்றையதினமே நீங்கள் மனிதத் தன்மை வாய்ந்து உங்கள் சகோதர சகோதரிகளோடு சரி நிகர் சமானமாக வாழ்வீர்கள். அன்றையதினமே ஆங்கிலவர்ட்சி தானாகவே இந்தியாவினின்று விலகிக்கொள்ளும்.

இதைத்தான் மேயோவும் கூறியுள் மேயோ சொன்ன ஓர் நீங்கள் அதை அறியாமல் தும் அதுவே. வெம்பி வீழ்ந்தீர்கள். பார்ப்பனீயத்தில் நீங்கள் சிக்குண்டு கிடப்பதால் உங்கள் பொருள்களையும் சேர்த்தையும் சடங்குகளிலும் கோவில்களிலும் அர்ச்சகர்களிலும் உற்சவங்களிலும் தாசி வேசிகளிலும் வீணாக்குகிறீர்கள். ஆண்டவன் பேரால் மிருகங்களைப் பலி கொடுக்கிறீர்கள். பின்னை வரத்துக்காக கற்பிழக்கிறீர்கள். தீர்த்தம் தீர்த்தமென்று மலத்தைக் குடிக்கிறீர்கள். இதை எடுத்துக் கொட்டினவர்களை குப்பைக்காரியென்று குறைக்கிறீர்கள். வெறும் பேசுக்கப்பேசி வெட்டகழுகிறீர்கள். சின்னஞ்சு சிறுமிகட்குசு சிறுவயதிடிலேயே விவரகம் செய்து கீற்றின்பத்தாலே சீர்கெட்டுப் போனீர்கள். விபசாரம் வேணும் வேணுமென்கிறீர்கள். விபசாரத்தை தேவர்களும் கைக்கொண்டுள்ளார்கள் என்று புராணம் படிக்கிறீர்கள், பெண்களை அடிமை கொண்டார்கள். அவர்களுக்கு கல்வி மறுத்தீர்கள், சிறைப்படுத்தினீர்கள், விதவைத்தன்மையை ஏற்படுத்திக் கொடுமைப்படுத்தி அவர்களது கற்பழித்தீர்கள், கருவழித்தீர்கள், சிக்ககொலை புரிந்தீர்கள் கர்ப்பிணிகளைக் கவனியாமல் வற புறுத்தினீர்கள், மூன்றால் பார்ப்பனரின் பாதம் வருடினீர்கள், உங்கள் பெண்டு பின்னைகளையும் பொருள்களையும், சுகல சுகபோகங்களையும் பார்ப்பன அங்கு

SINGARA GARDEN,
TELUGU GHETTIAR'S MAIA JAWAHAR
F 88 READING ROOM
மேலோகூற்று மெய்யா-பொய்யா?

MADRAS மனுசடப்படி சொந்தமாக்கினீர்கள், பஞ்சமர்களை வஞ்சகமாய் கடத்தினீர்கள் அவர்களுக்குக் கல்வி மறுச் தீர்கள் கல்ல உணவு மறுத்தீர்கள், நல்ல உடை மறுத்தீர்கள், கல்ல குடிசை மறுத்தீர்கள் இன்னும் எவ்வளவே. சொல்லுக்கடங்காத ஊழல்களையும் ஆபராசங்களையும் மூடத்தனங்களையும் நீங்கள் ஆபரணமாகப் பூண்டுள்ளீர்கள். இவைதான் நீங்கள் கட்டிய வீடு. இவைகளினின்று நீங்கள் என்று விலகுகிறீர்களோ, இத்துண்பவீட்டை என்று நீங்கள் தகர்த் தெறிகின்றீர்களே அன்றதான் உங்கள் “கர்ப்பலன்” உங்களைவிட்ட அம். அன்றுதான் நீங்கள் சுயாஜிய வீரர்களாகள். அத்தகைய வீரத்தனத்தை உங்களுக்குக் கொடுவே சுயமரியாதை இயக்கம் தோன்றியுள்ளது. அகோள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து, உங்கள் சுய அடுக்காண்டு, சகலத்தையும் ஆராய்ந்து, கொள்ளவேண். வைகளைக்கொண்டு தள்ள வேண்டியவைகளைத் தள்ள நீங்கள் ஒழுக்கம், தைரியம், ஆண்மை, வர்ய்கம், மை ஆகிய சகல நற்குண சீலர்களாகி அன்புத்துமை, ஒற்றுமையெலும் ஆபரணம் அணிந்து, பறையானும் பார்ப்பனானும் தத்தம் சாதிப் பெயர்களை மறந்து கொடுக்காடுத்து ஒன்றுபட்டு, ஒரு முகமாய், ஒரு தாய், ஒரு பிடியாய் நிற்பிர்களைனால் எம்மேயோ உங்களைக் குறைக்கறி வாசு பரடமாட்டார். தன்னாட்ட யல்லாத பிறவாட்சிகள் இந்தியரவில் தலைகாட்டா.

நம்மை இடத்துக்கூறி அதனால் நமது வந்தனம். முடையகண்களை விழிக்கச்செய் நம்முடைய குறைகளை அகவிழ்த்தி, நம்மை மனிதர்களாகவும், சுதந்தர வீரர்களாகவும் எழுந்து நின்று போராடும் பண்டசியை நம்முடைய பண்ணிய மில் காதரைன் மேயோவுக்கு நமத வந்தனத்தைச் சொல்த்துவோமாக.

G.T. நூல்
2-5-68.

164403

கட்டுமுடிவேலை
345-55

பகுத்தறிவு நாற்பதிப்புக்கழக

வெளியீடுகள்.

1. பெண் என் அடிமையரனர்கள்? (ஈ.வெ.ரா.)	0	5	0
2. முன்னேற்றத்திற்கு மதம் முட்டுக்கட்டை	0	5	0
3. கடவுள்.	0	5	0
4. மதம் மக்களுக்குச் செய்த கன்மை என்ன?	0	3	0
5. பிரகிருதிவாதம் (ஈ. வெ. ரா.)	0	3	0
6. மதமும், விஞ்ஞான சாஸ்திரமும்	0	3	0
7. பிரபஞ்ச உற்பத்தி	0	3	0
8. என் என் கிருஷ்டவன்ஸ்லி?	0	3	0
9. என் சம்சயவாதி ஆனதேன்?	0	3	0
10. மெய்ஞ்ஞான முறையும், மூடகம் பிக்கையும்	0	6	0
11. " 2-ம் பாகம்	0	5	0
12. குனகுரியன்	0	5	0
13. மரணத்திற்குப்பின் வாழ்க்கை உண்டா?	0	4	0
14. மதப்புரட்சி	0	4	0
15. வால்டைபரிஸ் சரிதம்	0	4	0
16. பகுத்தறிவு அல்லது மரண சாஸ்தரம்	0	4	0
17. பெண்தூரிசையும் மதமும்	0	3	0
18. தேவகாசி	0	8	0
19. இந்தியமரதா	0	4	0
20. இங்கர்சாலிங் ஜில்ப சரித்திரம்	0	2	0
21. மதம் என்றால் என்ன?	0	2	0
22. தமிழ் வரிவடிவ ஆராய்ச்சி	0	3	0

கிடைக்குமிடம்:—

குடு அரசு பதிப்பும், ஈரோடு.

